

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
ändring av bestämmelserna om pensionsanstaltens sol-
vens**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om pensionsstiftelser, lagen om försäkringskassor, lagen om pension för arbetstagare och lagen om sjömanspensioner ändras.

För att stärka risktäckningskapaciteten för pensionsanstalter som bedriver arbetspensionsförsäkringsverksamhet föreslås det att pensionsanstaltens nuvarande buffertar för placerings- och försäkringsrisker, det vill säga verksamhetskapitalet och utjämningsbeloppet, slås samman och att det bildas en ny buffert. Den nya bufferten benämns solvenskapital. För solvenskapitalet kommer det att fastställas en solvensgräns. När solvensgränsen beräknas ska såväl placeringsrisken som försäkringsrisken och korrelationen mellan dem beaktas.

Det föreslås att de krav som gäller vid solvenstillsynen över arbetspensionsanstalterna ska bestämmas utifrån solvenskapitalet. Om en pensionsanstalts solvenskapital sjunker under solvensgränsen, ska pensionsanstalten lämna Finansinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Det föreslås att kravet på minimikapital ska vara en tredjedel av solvensgränsen. När en pensionsanstalts solvenskapital underskrider

kravet på minimikapital ska pensionsanstalten utan dröjsmål lämna Finansinspektionen en plan för kortfristig finansiering.

För pensionsstiftelserna och pensionskassorna föreslås bestämmelser om en ny post inom solvenskapitalet vilken baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt. Posten ska kunna hänföras till solvenskapitalet, om de villkor som anges i lagen uppfylls. Under en övergångsperiod kommer postens maximibelopp att höjas så att maximibeloppet fastställs utifrån förhållandet mellan pensionsanstaltens solvens och arbetspensionsförsäkringsbolagens genomsnittliga solvens vid lagens ikraftträdande.

För Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Etera föreslås särskilda bestämmelser om hur invalidpensionsdelen av utjämningsbeloppet ska hänföras till solvenskapitalet. Dessutom föreslås att begreppet verksamhetskapital som överförs i anslutning till överföringar av försäkringsbestånd ändras till begreppet solvenskapital som överförs.

Det föreslås dessutom bestämmelser om förfaranden i sådana fall då arbetspensionsanstaltens genomsnittliga solvens har sjunkit eller hotar sjunka snabbt på grund av exceptionella situationer på finansmarknaden.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2013.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
Verksamhetskapital	3
Utjämningsbelopp	4
Nedsättningar av försäkringsavgifterna.....	5
Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Etera.....	6
Visstidslag	6
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	7
3.1 Målsättning.....	7
3.2 De viktigaste förslagen.....	7
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	10
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	11
DETALJMOTIVERING	12
1 LAGFÖRSLAG	12
1.1 Lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden	12
Ikraftträdandebestämmelse.....	13
1.2 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	13
Ikraftträdandebestämmelse.....	16
1.3 Lagen om pensionsstiftelser	16
Ikraftträdandebestämmelse.....	20
1.4 Lagen om försäkringskassor	20
Ikraftträdandebestämmelse.....	22
1.5 Lagen om sjömanspensioner	22
2 IKRAFTTRÄDANDE	23
LAGFÖRSLAGEN.....	24
1. Lag om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden	24
2. Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	26
3. Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	32
4. Lag om ändring av lagen om försäkringskassor	39
5. Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	46
BILAGA	48
PARALLELLTEXTER	48
1. Lag om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden	48
2. Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	51
3. Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	63
4. Lag om ändring av lagen om försäkringskassor	78
5. Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	92

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Verkställigheten av arbetspensionsförsäringen inom den privata sektorn har decentraliserats så att den sköts av privaträttsliga pensionsanstalter. Verkställigheten av arbetspensionsförsäringen sköts av arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), av pensionskassor som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring och som avses i lagen om försäkringskassor (1164/1992) samt av B-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelser som avses i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995). Verkställigheten av lantbruksföretagarnas pensionsskydd sköts av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och sjömannens pensionsskydd av Sjömanspensionskassan. På Sjömanspensionskassan tillämpas i tillämpliga delar lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Den solvensreglering som behandlas i denna proposition tillämpas inte på Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, eftersom inte bara pensionsanstalten utan också staten står för kostnaderna för de pensioner och övriga förmåner som pensionsanstalten ansvarar för.

Till följd av det ansvar för arbetspensionsförsäkringsbolag och pensionskassor som hänför sig till försäkringsavtalen uppkommer en försäkringsteknisk ansvarsskuld. Motsvarande post för pensionsstiftelserna går under benämningen pensionsansvar. Arbetspensionsförsäkringsbolagens ansvarsskuld består av ersättningsansvar och premieansvar, till vilket hänförs det fördelade och det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret. Fördelat tilläggsförsäkringsansvar får användas endast för nedsättningar av försäkringsavgifterna, och ofördelat tilläggsförsäkringsansvar får användas som buffert för placeringsförluster och andra förluster. Till aktieavkastningen bundet tilläggsförsäkringsansvar kan utöka eller minska premieansvaret och beloppet är

beroende av avkastningen av pensionsanstalternas aktieplaceringar. En del av ansvarsskulden utgörs av ett utjämningsbelopp för skaderika år. Sjömanspensionskassans försäkringstekniska ansvarsskuld motsvarar arbetspensionsförsäkringsbolagens och pensionskassornas ansvarsskuld med undantag för tilläggsförsäkringsansvaret.

Med pensionsanstalternas solvens avses deras förmåga att klara av olika risker som hotar pensionsförsäkringsverksamheten. Solvensen mäts med hjälp av den s.k. solvensgränsen. Bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006).

Pensionsanstaltens solvensgräns fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Ju mer riskbenägen placeringsfördelningen är, desto högre är kravet i fråga om verksamhetskapitalet. Solvensgränsen har dimensionerats så att verksamhetskapital med 97,5 procents sannolikhet finns kvar om ett år.

2 Nuläge

Verksamhetskapital

Med verksamhetskapital avses det belopp med vilket pensionsanstaltens tillgångar och andra med dem jämförbara förbindelser och säkerheter överstiger skulderna och andra med dem jämförbara förbindelser. Avsikten är verksamhetskapitalet ska fungera som en riskbuffert för riskerna med placeringsverksamheten.

En del av avkastningen av placeringsverksamheten används för att utöka verksamhetskapitalet. I arbetspensionsförsäkringsbolag styrs delen till det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar som ingår i ansvarsskulden. Det

ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret fungerar för sin del som en buffert för fluktuationer i placeringsverksamheten, och motsvarande tillgångar kan hänföras till verksamhetskapitalet. För pensionsstiftelser och pensionskassor fungerar tilläggsförsäkringsansvaret som en motsvarande buffert. Sjömanspensionskassan har inte något ofördelat tilläggsförsäkringsansvar.

Verksamhetskapitalets minimibelopp har fastställts via solvensgränsen så att i arbetspensionsförsäkringsbolag ska verksamhetskapitalet vara minst två tredjedelar av solvensgränsen och i pensionsstiftelser, pensionskassor och Sjömanspensionskassan en tredjedel av solvensgränsen.

Det har uppställts vissa gränser för verksamhetskapitalet, och om de underskrids varnas både pensionsanstalten och Finansinspektionen, som övervakar pensionsanstalterna, om att pensionsanstaltens solvens har försvagats. I en sådan situation ska pensionsanstalten vidta åtgärder för att förbättra sin solvens.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska till Finansinspektionen för godkännande överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning för bolaget, om bolagets verksamhetskapital underskrider sitt minimibelopp eller om det sammanlagda beloppet av den del som överstiger verksamhetskapitalets och utjämningsbeloppets minimibelopp underskrider solvensgränsen. Detsamma gäller för pensionsstiftelserna, pensionskassorna och Sjömanspensionskassan, om deras verksamhetskapital underskrider solvensgränsen. Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital understiger hälften av minimibeloppet av verksamhetskapitalet eller om en pensionsstiftelses eller en pensionskassas verksamhetskapital understiger minimibeloppet av verksamhetskapitalet eller om Sjömanspensionskassans verksamhetskapital understiger en tredjedel av solvensgränsen, ska pensionsanstalten utan dröjsmål till Finansinspektionen för godkännande överlämna en plan för kortfristig finansiering.

När en arbetsgivare överför försäkringsbestånd från ett arbetspensionsförsäkringsbolag till en helt ny pensionsstiftelse eller pensionskassa eller till en verksam pensionsstiftelse

eller pensionskassa, överförs förutom försäkringsbeståndet även verksamhetskapital från pensionsanstalten. Samma belopp av verksamhetskapitalet överförs från en pensionsstiftelse eller en pensionskassa till den övertagande pensionsanstalten när försäkringsbestånd överförs eller pensionsstiftelsen eller pensionskassan upplöses.

Nivån på verksamhetskapital som överförs motsvarar det dubbla beloppet av medianen för solvensgränserna för pensionsanstalterna. Med medianen för solvensgränserna avses mittvärdet för solvensgränserna för arbetspensionsanstalterna i storleksordning, eller medelvärdet för de två mellersta värdena, om antalet arbetspensionsanstalter är ett jämnt tal. Om den överlåtande pensionsanstaltens verksamhetskapital understiger den fastställda nivån på det verksamhetskapital som överförs, ska försäkringstagaren i samband med försäkringsbeständsoverföringen komplettera det verksamhetskapital som överförs så att det når upp till den fastställda nivån. Bestämmelser om beloppet av det verksamhetskapital som överförs utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet fyra gånger i kalenderåret.

Utjämningsbelopp

Genom utjämningsbeloppet bereder man sig på variationer i resultatet för arbetspensionsförsäkringsbolagets försäkringsrörelse. Med resultatet för försäkringsrörelsen avses försäkringsavgifternas tillräcklighet för utgifterna för motsvarande period. Variationer i resultatet beror av bl.a. tillfälliga variationer i pensionsutgifterna och av att försäkringsavgiften ska fastställas på förhand. Utjämningsbeloppet fördelas på ålderspensions-, invalidpensions-, arbetslöshetspensions- och premieförlustdelar, av vilka arbetslöshetspensionsdelen kommer att utgå inom de närmaste åren. Även pensionskassorna har ett utjämningsbelopp. Pensionsstiftelserna bär däremot försäkringsrisken med sina understödsavgifter och också med sitt verksamhetskapital. Sjömanspensionskassan har ett kalkylmässigt utjämningsbelopp som motsvarar 1 procent av lönesumman.

Det har fastställts ett minimibelopp för utjämningsbeloppet. Minimibeloppet dimen-

sioneras så att sannolikheten för att utjämningsbeloppet ska försvinna inom ett år på grund av förlust för försäkringsrörelsen är under 1 procent. Om utjämningsbeloppet understiger sitt minimibelopp ska arbetspensionsförsäkringsbolaget överföra medel från verksamhetskapitalet till utjämningsbeloppet. Gränserna för utjämningsbeloppet, dess upplösning och utökning bestäms i enlighet med de beräkningsgrunder som fastställts av social- och hälsovårdsministeriet.

Den del av utjämningsbeloppet som fungerar som buffert för variationer i invalidpensionsutgifterna blev onödigt stor i slutet av 1990-talet och början av 2000-talet på grund av en snabb nedgång i utgifterna för arbetsoförmåga. Till en början upplöste man utjämningsbeloppet genom att fastställa invalidpensionsdelen av avgiften till ett belopp som understeg den förväntade utgiften för arbetsoförmåga. Invalidpensionsdelen av utjämningsbeloppet kommer då att upplösas, eftersom underskottet finansieras genom utjämningsbeloppet. När premietekniken ändrades 2006 ändrade man upplösningssättet. Invalidpensionsdelen av utjämningsbeloppet upplöstes genom tillfälliga sänkningar av arbetspensionsavgiften åren 2006—2009. Sänkningarna riktades till arbetsgivare som inte helt och hållet bar eget ansvar för invalidpensionerna, det vill säga till små och medelstora arbetsgivare. Vid ingången av 2006 ändrades räntekravet för utjämningsbeloppet från fondräntan till den ränta som används som grund, vilket utökade utjämningsbeloppet.

Avgifterna sänktes tillfälligt också 2010 och 2011. Sänkningarna anknyter till upplösningen av buffertdelen av den arbetspension som ska utgå ur pensionssystemet. Beloppet av de sänkningar av avgifterna som gäller enbart invalidpensionsutgifterna vilka beviljats små och medelstora arbetsgivare under det första decenniet av 2000-talet har sammanlagt uppgått till ungefär 1 miljard euro. De tillfälliga sänkningarna har också sänkt arbetstagarnas försäkringsavgift.

Invalidpensionsdelen av utjämningsbeloppet upplöstes också under 2011. Eftersom det har bedömts att utjämningsbeloppet är i balans i förhållande till risken mellan små och medelstora samt stora arbetsgivare, kan ut-

jämningsbeloppet upplösas genom att avgiftsnivån bestäms så att den är lägre än den förväntade utgiften. Genom att reglera nivån på tariffen för invalidpension kan man styra nyttan till alla arbetsgivare. Den totala avgiften har dock inte sänkts, utan medlen har stannat kvar i den buffert som finns för pensioner som ska bekostas gemensamt, i utjämningsansvaret, för att underlätta det tryck på höjda avgifter som är i sikte. Även invalidpensionsavgiften för 2012 har fastställts så att den klart understiger den beräknade utgiften.

Den 30 september 2011 var arbetspensionsförsäkringsbolagens utjämningsbelopp i genomsnitt ca 4,1 procent av ansvarsskulden och pensionskassornas utjämningsbelopp ca 3,0 procent av ansvarsskulden.

Nedsättningar av försäkringsavgifterna

Enligt principen om att förmånerna ska vara tryggade och enligt principen om skälighet ska beräkningsgrunderna för arbetspensionsförsäkringsbolagens försäkringsavgifter och ansvarsskuld utformas så att de är betryggande och ska en skälig andel av det överskott som eventuellt uppkommer till följd av detta återbetalas till försäkringstagarna i form av nedsättningar av försäkringsavgifterna. Det belopp som står till förfogande för nedsättningar av försäkringsavgifterna för arbetspensionsförsäkringsbolagens kunder, det vill säga för gottgörelser, bestäms i beräkningsgrunderna för arbetspensionsförsäkringsbolagen. Gottgörelserna bestäms utifrån arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital och driftskostnadsrörelsens överskott. Gottgörelsens maximibelopp beräknas i enlighet med beräkningsgrunderna så att maximibeloppet är 1,1 procent av verksamhetskapitalet höjt med hälften av överskottet för driftskostnadsrörelsen. Pensionsanstaltens styrelse beslutar om beloppet av gottgörelseöverföringen, vilket kan uppgå högst till maximibeloppet enligt beräkningsgrunderna. Den andel av gottgörelseöverföringen som tillfaller en enskild försäkringstagare bestäms utifrån de försäkringsavgifter som försäkringstagaren har betalat och utifrån den fond som influtit. Enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag kan kund-

gottgörelser ges, om arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital överskrider solvensgränsen.

Pensionsstiftelser och pensionskassor kan fritt upplösa det tilläggsförsäkringsansvar som ingår i verksamhetskapitalet för sänkning av understödsavgifterna eller försäkringsavgifterna, om pensionsanstaltens verksamhetskapital överskrider solvensgränsen minst en och en halv gång. Om en pensionsanstalts verksamhetskapital är mindre än så, kan pensionsanstalten upplösa tilläggsförsäkringsansvaret enligt samma bestämmelser som arbetspensionsförsäkringsbolagen. Om en pensionsanstalts verksamhetskapital underskrider solvensgräns, kan tilläggsförsäkringsansvaret inte upplösas för sänkningar av avgifterna.

Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Etera

Fram till 2006 försäkrade Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Etera som enda pensionsanstalt dem som omfattades av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962, KAPL) och lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985, KoPL). Lagen om pension för arbetstagare (395/2006, ArPL) trädde i kraft vid ingången av 2007 och då sammanfördes pensionslagarna för arbetstagare inom den privata sektorn och började alla arbetspensionsförsäkringsbolag sköta ArPL-försäkringar. Eteras försäkringsbestånd avvek dock från början betydligt från de övriga arbetspensionsförsäkringsbolagens försäkringsbestånd. Inom Eteras försäkringsbestånd enligt KAPL var begynnelsefrekvensen för invalidpensioner det dubbla jämfört med andra arbetspensionsförsäkringsbolag. Däremot var dödlighetsfrekvensen inom försäkringsbeståndet enligt KAPL större än i genomsnitt, och därför hade försäkringsrörelsen länge uppvisat ett överskott beträffande ålderspensionerna.

På grund av Eteras tidigare monopolställning och på grund av att dess försäkringsbestånd avvek från de övriga bolagens utfärdades det i samband med ikraftträdandet av ArPL särskilda övergångsbestämmelser för Etera. Utgångspunkten var att Eteras tidigare

monopolställning inte skulle få medföra fördelar eller nackdelar. Till invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsbelopp överfördes överskjutande medel från ålderspensionsansvaren i försäkringsbeståndet enligt KAPL. De överskjutande medlen hade influtit till följd av att försäkringsbeståndet enligt KAPL var förenat med högre dödlighet än i genomsnitt. I det sammanhanget föreskrevs det också om ett särskilt kompletteringsbelopp till utjämningsbeloppet för Etera. Bestämmelser om de särskilda förfaranden som tillämpas på Etera finns i 5 och 23 § i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare (396/2006).

Visstidslag

Med anledning av krisen på den internationella finansmarknaden ändrades bestämmelserna om pensionsanstaltarnas placeringsverksamhet och solvens genom en lag som stiftades 2008. Lagen om temporär ändring av bestämmelserna om fondering av ålderspensioner och om verksamhetskapitalet i pensionsanstalter som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet (853/2008, nedan kallad visstidslagen) trädde i kraft den 22 december 2008. Genom visstidslagen stärktes solvensen för arbetspensionsanstalterna inom den privata sektorn för att pensionsanstalterna inte skulle bli tvungna att sälja bl.a. av sitt finländska aktieäggande i det ofördelaktiga marknadsläget. Lagen stiftades först för att gälla till och med den 31 december 2010. När det ofördelaktiga marknadsläget fortsatte förlängdes lagens giltighetstid genom lag 327/2010 till utgången av 2012.

Genom bestämmelserna i visstidslagen stärktes solvensen för arbetspensionsanstalterna inom den privata sektorn så att pensionsanstalterna kan bedriva effektiv placeringsverksamhet med långsiktiga mål. Genom lagen stärktes pensionsanstaltarnas solvens så att beloppet av den till aktieavkastningen bundna ansvarsskulden höjdes direkt till 10 procent av ansvarsskulden och den övergångsbestämmelse som gällt tidigare utgick. Dessutom kompletterades pensionsfonderna 2008 endast med ett belopp som motsvarade fondrörelsen på 3 procent och överfördes återstoden av kompletteringarna till verksam-

hetskapalet. Under visstidslagens giltighetstid jämställs det utjämningsansvar som ingår i pensionsanstalternas ansvarsskuld tillfälligt med verksamhetskapalet. Dessutom har minimibeloppet av pensionsanstalternas verksamhetskaptal sänkts och är oberoende av pensionsanstaltens placeringsfördelning. Till följd av visstidslagen nådde pensionsanstalternas solvens snabbt på nytt upp till nivån före finanskrisen.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Syftet med denna proposition är att möjliggöra lönsam placeringsverksamhet för pensionsanstalterna genom att effektivisera användningen av de nuvarande buffertarna, nämligen verksamhetskapalet och utjämningsbeloppet. Genom att slå samman buffertarna bildas det en enda gemensam buffert som kan användas som beredskap inför både placeringsrisker och risker med försäkringsrörelsen. Avsikten är att risktagningsförmågan ska bevaras på den nivå som fastställdes i samband med 2007 års placeringsreform för pensionsanstalterna. Detta innebär att vikten för placeringar av aktietyp kan röra sig kring 30–35 procent av arbetspensionsanstalternas genomsnittliga fördelning i fråga om placeringarna. Propositionen syftar till att göra det möjligt att stävja trycket på att höja arbetspensionsförsäkringsavgifterna genom att möjliggöra lönsam placering av pensionsmedlen.

För närvarande har arbetspensionsanstalterna separat beredskap för försäkrings- och placeringsrisker. Placeringsavkastningen och försäkringsrörelsens resultat korrelerar dock inte helt, med andra ord infaller inte placerings- och försäkringsriskerna nödvändigtvis vid samma tidpunkt. Genom att granska historien har man kunnat konstatera att samtidigt har förekommit bara i liten utsträckning.

Avsikten är att den föreslagna lagstiftningen ska gälla permanent och träda i kraft vid ingången av 2013 när giltighetstiden för visstidslagen löper ut. Under visstidslagens giltighetstid har utjämningsansvar som ingår i pensionsanstalternas ansvarsskuld jämställts med verksamhetskaptalen. När visstidslagen upphör att gälla innebär det att en post på mer än 3 miljarder euro försvinner ur arbetspensionsanstalternas verksamhetskaptal. Utan de föreslagna ändringarna av lagstiftningen skulle arbetspensionsanstalterna bli tvungna att överföra betydande delar av sina placeringar till mindre riskfyllda objekt och då skulle också den väntade placeringsavkastningen sannolikt minska.

3.2 De viktigaste förslagen

Det föreslås att verksamhetskapalet och utjämningsbeloppet slås samman och att det bildas en ny buffert, solvenskapalet. Det ska fastställas en solvensgräns för solvenskapalet. Solvensgränsen är det krav på kapitalet som används vid tillsynen över arbetspensionsanstalterna, och om solvensgränsen underskrids blir följden tillsynsåtgärder. Vid beräkning av solvensgränsen ska både placeringsrisken och försäkringsrisken beaktas. Det föreslås också andra ändringar av teknisk natur i formeln för beräkning av solvensgränsen. När solvensgränsen bestäms ska även korrelationen mellan placerings- och försäkringsriskerna beaktas. Vid beredningen har korrelationskoefficienten fastställts till 0,2.

När solvensgränsen beräknas ska utjämningsbeloppet inte längre ingå i ansvarsskulden, eftersom utjämningsbeloppet i fortsättningen kommer att ingå i solvenskapalet och det för utjämningsbeloppet inte ska beräknas något krav i fråga om solvenskapalet. Förfarandet motsvarar det nuvarande förfarandet beträffande riskbuffertar för placeringar.

Det föreslås att tillsynsgränserna och sanktionerna när de underskrids ska fastställas på samma sätt oavsett pensionsanstaltens form. Arbetspensionsanstalterna ska göra upp en plan för återställande av en sund finansiell ställning och utan dröjsmål lämna in den till Finansinspektionen, om pensionsanstaltens solvenskapitel sjunker under solvensgränsen. Det föreslås att kravet på minimikapital ska vara en tredjedel av solvensgränsen. När en pensionsanstalts solvenskapital sjunker under

kravet på minimikapital ska pensionsanstalten utan dröjsmål lämna Finansinspektionen en plan för kortfristig finansiering.

Utjämningsbeloppet ska alltså användas för att täcka förluster av försäkringsrörelsen och övriga poster i solvenskapitalet ska användas för förluster av placeringsverksamheten. I bokslutet kommer placeringsförlusterna att synas som nedskrivning av värdeförändringar eller minskning av ofördelat tilläggsförsäkringsansvar. Det sistnämnda kan också vara negativt, om solvenskapitalet som helhet är tillräckligt. Utjämningsbeloppet kan däremot inte minska så att det blir negativt.

Enligt förslaget ska ett arbetspensionsförsäkringsbolag fortfarande kunna ge kundgottgörelser bara när dess solvenskapital överskrider den nya solvensgränsen. Dessutom kommer det att krävas att solvenskapitalet utan utjämningsbelopp överstiger sitt minimibelopp. Kundgottgörelser ska inte kunna delas ut i sådana situationer där solvenskapitalet utan utjämningsbelopp har minskat avsevärt. Samma begränsningar ska gälla för arbetspensionsförsäkringsbolagens vinstutdelning. Gottgörelserna ska alltså beräknas utifrån det nuvarande verksamhetskapitalet och driftkostnadsrörelsens överskott.

Det föreslås att fastställandet av det verksamhetskapital som överförs vid överföringar av försäkringsbestånd och förfarandet för fastställandet ska kvarstå i nuvarande form. Begreppet verksamhetskapital som överförs ändras till solvenskapital som överförs.

De särskilda lösningar för Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Etera som trädde i kraft vid ingången av 2007 ska fortfarande vara tillämpliga. På grund av att Eteras försäkringsbestånd fortfarande är olikt de andra bolagens föreslås det dock att bildandet av Eteras solvenskapital ska bestämmas på ett sätt som avviker från det som gäller för de andra bolagen.

Ålderspensions- och premieförlustdelen av Eteras utjämningsbelopp ska hänföras till solvenskapitalet i normal ordning. I invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsbelopp ingår dock sådana medel som är avsedda för täckning av framtida förluster till följd av att Etera har en större begynnelsefrekvens för invalidpension. Av invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsbelopp ska därför till sol-

venskapitalet hänföras högst 130 procent av genomsnittet av invalidpensionsdelarna av de andra bolagens utjämningsbelopp i förhållande till lönesumman. Eftersom Eteras lönesumma i relation till ansvarsskulden avviker från genomsnittet kommer den invalidpensionsdel av utjämningsbeloppet som hänförs till solvenskapitalet dock i fem års tid efter lagens ikraftträdande att vara på minst den genomsnittliga nivån för de andra bolagen i förhållande till solvensansvarsskulden. Det belopp av invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsansvar som hänförs till solvenskapitalet ska dock kunna vara högst lika stort som invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsbelopp.

Med anledning av ArPL:s ikraftträdande har två separata reserveringar fogats till Eteras utjämningsbelopp, högre kostnader för skötseln av försäkringarna och det belopp som överförs till premieförlustdelen, vilka hänför sig till kostnader för skötseln och premieförluster som är större än i genomsnitt och gäller för 2007 men realiserar senare. Dessa poster ska inte hänföras till Eteras solvenskapital. Vid beräkning av solvensgränsen ska de poster av Eteras utjämningsbelopp som inte hänförs till solvenskapitalet hänföras till ansvarsskulden.

På grund av att pensionsstiftelserna har en annan premieteknik har de inte något separat utjämningsbelopp. I praktiken har pensionsstiftelserna förberett sig också på försäkringsriskerna med hjälp av verksamhetskapital, i synnerhet efter de lagändringar som trädde vid ingången av 2007 och som frigjorde användningen av verksamhetskapitalet.

Sammanlagningen av utjämningsbeloppet och verksamhetskapitalet kommer inte att höja pensionsstiftelsernas risktäckningskapacitet. När den temporära lagstiftningen upphör att gälla vid utgången av 2012 kommer pensionsstiftelsernas kapacitet för täckning av placeringsrisker att sjunka från den nuvarande nivån och även i förhållande till arbetspensionsförsäkringsbolagen. I enlighet med målen för denna proposition bör också pensionsstiftelsernas risktäckningskapacitet stärkas när visstidslagen upphör att gälla.

För att trygga pensionsstiftelsernas risktäckningskapacitet föreslås bestämmelser om

en separat post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt och som pensionsstiftelserna får hänföra till sitt solvenskapital om de så önskar. Avsikten är att möjligheten att hänföra posten till solvenskapitalet ska göra det möjligt att ta placeringsrisker och vara en metod för att höja placeringsavkastningen. Målet är att på detta sätt utöka pensionsstiftelsens solvens. Det belopp av solvenskapitalet som motsvarar solvensgränsen ska dock bestå av andra poster än den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt. Den post som baserar sig på tillskottsplikten kommer inte att öka möjligheterna att upplösa tilläggsförsäkringsansvar för sänkning av understödsavgifter och kommer inte att begränsa möjligheterna att utöka tilläggsförsäkringsansvaret genom understödsavgifter.

Den post som baserar sig på tillskottsplikten ska vara högst så stor som 4 procent av lönesumman för dem som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets. Posten ska inte kunna hänföras till solvenskapitalet automatiskt, utan för att kunna ta i bruk posten ska pensionsstiftelsen i sin riskhanteringsplan beskriva vad som eftersträvas genom att posten hänförs till solvenskapitalet, hur man avser använda posten och hur användningen av posten påverkar pensionsstiftelsens solvens, placeringsfördelningen och avkastningsförväntningarna. I planen ska särskilt beskrivas i hurdana situationer posten kan realiseras i form av tilläggsavgifter eller begränsningar som gäller sänkning av understödsavgifterna. Planen ska vara realistisk i förhållande till marknadsläget och till arbetsgivarens betalningsförmåga.

Den post som baserar sig på tillskottsplikten ska under en övergångsperiod kunna hänföras till solvenskapitalet till ett belopp som överstiger maximibeloppet på 4 procent. Maximibeloppet för övergångsperioden ska beräknas särskilt för varje pensionsstiftelse så att pensionsstiftelsens solvens i förhållande till den genomsnittliga solvensen för arbetspensionsförsäkringsbolagen inte ändras vid lagens ikraftträdande från det den var vid utgången av 2012. Maximibeloppet för övergångsperioden ska vara konstant under de fem första åren och efter det ska höjningen av maximibeloppet sjunka i jämn takt så att beloppet av höjningen är lika med noll år

2022. Efter det kommer den lagstiftning som avses bli permanent att gälla också för den post som baserar sig på tillskottsplikten.

Syftet med den föreslagna regleringen under en övergångsperiod är att pensionsstiftelsen ska kunna utöka sin solvens med stöd av en högre tilläggspost. Övergångsperioden gör det möjligt för pensionsstiftelsen att genom sina åtgärder bereda sig på den situation då posten upphör att ha inverkan.

Pensionskassorna har utjämningsbelopp. Jämfört med arbetspensionsförsäkringsbolagen har insamlingen och användningen av utjämningsbeloppet varit mindre reglerat för pensionskassorna än för bolagen. Utjämningsbeloppens storlekar är då inte kommensurabla sinsemellan eller i jämförelse med bolagen. Eftersom pensionskassorna inte har haft möjlighet att bereda sig på ändringarna av bestämmelserna och eftersom delägarnas skyldighet att betala tilläggsavgifter gäller även pensionskassorna, föreslås också för pensionskassorna motsvarande bestämmelser som de som föreslås för pensionsstiftelserna. Maximibeloppet av den post som baserar sig på delägarnas tillskottsplikt vilket ska gälla under en övergångsperiod kommer att minska pensionskassans utjämningsbelopp. För att den post som baserar sig på tillskottsplikten ska kunna användas i solvenskapitalet förutsätts det att delägarna i pensionskassan har tillgång till information om hur posten används. Genom skyldigheten att informera kan det säkerställas att också de delägare i pensionskassan som inte hör till pensionskassans styrelse är medvetna om att tillskottsplikten hänförs till solvenskapitalet.

Sjömanspensionskassan bokför såsom ansvarsskuld de medel som behövs för att täcka utgifterna för ordnandet av pensionsskyddet enligt lagen om sjömanspensioner i den mån sådana inkomster för pensionskassan som inte ska användas för andra ändamål räcker för att täcka de nämnda utgifterna. Vid beräkning av Sjömanspensionskassans verksamhetskapital används som ansvarsskuld som hör till skulderna den försäkringstekniska ansvarsskuld som bestäms genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Den försäkringstekniska ansvarsskulden beräknas i analogi med arbetspensionsförsäkringsbolagens, pensionsstiftelsernas och pen-

sionskassornas ansvarsskuld och pensionsansvar. Som Sjömanspensionskassans utjämningsbelopp används ett kalkylmässigt belopp, procent av lönesumman. Vid beräkning av solvensgränsen används det sammanlagda beloppet av den försäkringstekniska ansvarsskulden och det kalkylerade utjämningsbeloppet som ansvarsskuld. När buffertarna slås samman kommer storleken av Sjömanspensionskassans solvenskapital att motsvara det nuvarande verksamhetskapitalet. Vid beräkning av solvensgränsen kommer endast den försäkringstekniska ansvarsskulden att användas som ansvarsskuld, vilket motsvarar förfarandet för arbetspensionsförsäkringsbolagen och pensionskassorna. I övrigt granskas bestämmelserna om Sjömanspensionskassans solvens senare separat.

Inom regleringen av arbetspensionsanstaltarnas placeringsverksamhet bör man på förhand bereda sig på framtida omfattande och snabbt avancerande förändringar på finansmarknaden. I lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden föreslås en paragraf som gäller de förfaranden som ska iakttagas i exceptionella situationer på finansmarknaden. Finansinspektionen ska följa utvecklingen på finansmarknaden och bedöma hur utvecklingen påverkar pensionsanstaltarnas solvens. Finansinspektionen ska göra en anmälan till social- och hälsovårdsministeriet, om den i samband med sin uppföljning märker att pensionsanstaltarnas genomsnittliga solvens har sjunkit eller hotar sjunka snabbt på grund av exceptionella omständigheter på finansmarknaden. Efter att Finansinspektionen har lämnat denna anmälan kan Finansinspektionen genom förordning av statsrådet bemyndigas att förlänga tiden för genomförandet av en plan för återställande av en sund finansiell ställning till högst tre år.

Syftet med eventuella åtgärder med anledning av exceptionella omständigheter på finansmarknaden är att man under ett förhållandevis kortvarigt dåligt marknadsläge ska kunna undvika tvångsförsäljning av arbetspensionsanstaltarnas placeringstillgångar och möjliggöra behövlig risktagning för att möjliggöra god avkastning vid en konjunktursvängning samt därigenom trygga arbetspensionsanstaltarnas funktionsduglighet under

exceptionella förhållanden och trygga finansieringen av pensionerna. Avsikten är dessutom att ge beslutsfattarna betänketid för att dryfta om det behövs större systemändringar med anledning av de exceptionella omständigheterna.

4 Propositionens konsekvenser

När det jämförande av utjämningsansvaret som föreskrivs i visstidslagen utgår när visstidsregleringen upphör vid utgången av 2012 kommer arbetspensionsanstaltarnas risktäckningskapacitet att försvagas betydligt, vilket innebär att den förväntade avkastningen sjunker på lång sikt. Utan den föreslagna regleringen skulle arbetspensionsanstaltarnas solvensgrad sjunka med ca 5 procentenheter, vilket har beräknats minska vikten för placeringar av aktietyp i motsvarande grad. Detta skulle på lång sikt kunna innebära ca 0,1—0,2 procentenheter lägre årsavkastning och ca 0,2—0,4 procentenheter högre arbetspensionsförsäkringsavgifter.

De omedelbara konsekvenserna av de föreslagna ändringarna har beräknats utgående från de uppgifter som fås från arbetspensionsanstaltarna i slutet av september 2011. Jämförelsen har gjorts i förhållande till gällande lagstiftning, varvid visstidslagens inverkan ingår. I kalkylerna har man inte beaktat den möjlighet som ingår i denna proposition och som innebär att pensionsstiftelserna och pensionskassorna under vissa förutsättningar kan hänföra den post som baserar sig på arbetsgivarnas respektive delägarnas tillskottsplikt till solvenskapitalet.

Solvensgränsen i förhållande till ansvarsskulden eller pensionsansvaret kommer att stiga med i genomsnitt ca 0,3 procentenheter från 9,6 till 9,9 procent. Arbetspensionsanstaltarnas solvensgräns i euro kommer att stiga med i genomsnitt 3,2 procent från 6 919 miljoner euro till 7 142 miljoner euro. Det belopp som jämföras enligt visstidslagen och utjämningsbeloppet var nästan lika stora i september, ca 3 miljarder euro.

Solvensgraden, solvenskapitalets förhållande till pensionsansvaren, kommer att kvarstå nästan oförändrad, vid ca 21,8 procent. I jämförelse med nuvarande lagstiftning

utan visstidslagen beräknas solvensgraden ligga på en i genomsnitt ca 6 procentenheter högre nivå än den nuvarande nivån. Solvensställningen, solvenskapitalets förhållande till solvensgränsen, kommer att kvarstå i stort sett oförändrad. Så som konstaterats i det föregående kommer utjämningsbeloppen alltså att upplösas, och därför kommer utjämningsbeloppen att vara lägre vid lagens ikraftträdande än vid den tidpunkt som granskningen gäller. Solvensgraden har beräknats sjunka med ungefär en halv procentenhet vid tidpunkten för lagens ikraftträdande.

De konsekvenser som nämns ovan har presenterats på en genomsnittlig nivå. Skillnader uppkommer däremot i fråga om placeringsallokeringarna. Generellt sett kommer propositionen att medföra att det procenttal som bestämmer solvensgränsen för placeringsportföljer med hög risk stiger medan det procenttal som bestämmer solvensgränsen för placeringsportföljer med låg risk sjunker. Det förekommer skillnader i synnerhet mellan olika typer av pensionsanstalter.

De föreslagna ändringarnas konkurrensrelaterade konsekvenser hänför sig till pensionsanstalternas risktäckningskapacitet. Ju större pensionsanstaltens utjämningsbelopp är, desto mera stiger solvensgraden. Större risktäckningskapacitet kan betyda större risktagning i placeringarna och eventuellt högre avkastning. På lång sikt inverkar detta på arbetspensionsförsäkringsbolagens möjligheter att dela ut gottgörelser. Enligt beräkningar kommer inverkan på kundgottgörelserna

dock att vara obetydlig. När solvensgränsen stiger kommer också det solvenskapital som överförs vid ansvarsöverföringar att öka i förhållande till pensionsansvaret. Ökningen är i genomsnitt 0,6 procentenheter.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet. Beredningen baserar sig på arbetet inom den arbetsgrupp som social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 18 mars 2001 för utveckling av regleringen av arbetspensionsanstalternas solvens och på arbetet i en undergrupp med uppgift att utreda möjligheterna att förstärka risktäckningskapaciteten och en omfattande reform av solvensregleringen (Hare STM010:00/2011). Arbetsgruppen består av företrädare för social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet, Finansinspektionen, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf, Akava ry, Finlands näringsliv rf, Företagarna i Finland rf, Työeläkevakuuttajat TELA — Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry, Eläkesäätioyhdistys ESY ry, Finanssialan Keskusliitto — Finansbranschens Centralförbund ry och Pensionsskyddscentralen. I undergruppen ingår dessutom företrädare för arbetspensionsanstalterna. Regeringspropositionen sändes inte på remiss för skriftliga remissyttrandanden, eftersom de parter som är viktiga med tanke på propositionen har deltagit i beredningen.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden

10 §. Beräkning av solvensgränsen. I paragrafen föreskrivs det om beräkning av solvensgränsen. Det föreslås att den formel för beräkning av solvensgränsen som finns i 1 mom. ändras så att även försäkringsrisken beaktas i formeln. Dessutom preciseras vissa värden som används för att härleda formeln. Det föreslås att 2 mom. ändras så att vid beräkning av solvensgränsen ska från ansvarsskulden dras av det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret eller utöver tilläggsförsäkringsansvaret också utjämningsbeloppet. Utjämningsbeloppet ska hänföras till solvenskapitalet och för det ska det därför inte längre uppställas något kapitalkrav. Det föreslås inte några ändringar när det gäller de värden för den förväntade avkastningen i placeringsgrupperna, för de spridningar eller för de korrelationer mellan placeringsgrupperna som anges genom förordning av statsrådet, men det föreslås att det genom förordning ska anges värden även för spridningen i försäkringsrörelsen och korrelationen för försäkringsriskrörelsen och placeringsavkastningen. I 4 mom. anges värdena för de symboler som används i formeln för beräkning av solvensgränsen. Summan av avsättningskoefficienten och diskonteringsräntan betecknas med t i formeln. Det föreslås att diskonteringsräntan ska betecknas med k och avsättningskoefficienten med b . De övriga symbolerna kvarstår oförändrade. Det föreslås dessutom att den nya symbolen C i formeln ska ha värdet 0,5.

23 §. Exceptionella omständigheter. Det föreslås att en ny paragraf med bestämmelser om exceptionella omständigheter fogas till lagen. Enligt 1 mom. ska Finansinspektionen följa utvecklingen på finansmarknaden och bedöma hur utvecklingen påverkar pensionsanstalternas solvens. Om Finansinspektionen

i samband med uppföljningen noterar att det råder sådana exceptionella omständigheter på finansmarknaden till följd av vilka pensionsanstalternas genomsnittliga solvens har sjunkit betydligt eller hotar sjunka, ska den utan dröjsmål göra en anmälan om detta till social- och hälsovårdsministeriet. Syftet med anmälningsplikten är att social- och hälsovårdsministeriet på grundval av anmälan ska kunna pröva om de exceptionella omständigheterna föranleder lagstiftningsåtgärder eller andra eventuella åtgärder. Syftet med bestämmelsen är också att säkerställa snabb informationsgång från tillsynsmyndigheten till ministeriet.

Uppkomsten av exceptionella omständigheter ska granskas genom bedömning av arbetspensionsanstalternas solvenssituation och dess framtida utvecklingstrend som helhet utifrån faktorer i anslutning till finansmarknaden. Den yttersta orsaken till den exceptionella situationen bör alltid vara någon extern faktor relaterad till finansmarknaden.

Med sänkning av den genomsnittliga solvensen avses situationer där solvensen för största delen av pensionsanstalterna eller för alla pensionsanstalter sjunker eller hotar sjunka snabbt. Avsikten är inte att undanröja konkursrisken för ett enskilt bolag. Det kan således inte handla om exceptionella omständigheter när solvensen sjunker för bara en aktör eller två aktörer inom branschen.

Solvensläget ska granskas utifrån åtminstone den genomsnittliga solvensgraden (solvenskapitalet i förhållande till den ansvarsskuld som används vid solvensberäkning), den genomsnittliga solvensställningen (solvenskapitalet i förhållande till den solvensgräns som utgör solvenskrav) och den solvensgräns som fungerar som indikator för risknivån. Exempelvis ränte- och kreditriskpremierna på penningmarknaden inom euroområdet, aktiemarknadens volatilitet samt en snabb och allmän nedgång i likviditeten för centrala värdepapper kan vara indikatorer för störningar på finansmarknaden. Bedömning av den framtida utvecklingen för solvens-

situationen kan utgå från de scenarion för värdeförändringar för centrala tillgångsslag som utformats med tillämpning av indikatorer med anknytning till finansmarknaden.

Finansinspektionen kommer regelbundet att bedöma hur solvenssituationen utvecklas och kommer att informera social- och hälsovårdsministeriet om bedömningen visar att någon eller några av indikatorerna för solvens- och risknivån sjunker till en nivå som utgör ett hot för systemets solvens.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om möjligheten att förlänga tiden för genomförandet av en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Genom förordning av statsrådet ska det få föreskrivas att tiden för genomförandet av planen för återställande av en sund finansiell ställning ska kunna förlängas i samband med sådana exceptionella omständigheter som avses i 1 mom. Statsrådets förordning ska få utfärdas när Finansinspektionen har lämnat social- och hälsovårdsministeriet en anmälan om exceptionella omständigheter. Social- och hälsovårdsministeriet ska enligt egen prövning göra en framställning om en förordning av statsrådet genom vilken Finansinspektionen bemyndigas för viss tid att förlänga tiden för genomförandet av pensionsanstaltens planer för återställande av en sund finansiell ställning till högst tre år. Syftet med förordningen är att göra det möjligt för Finansinspektionen att agera flexibelt i exceptionella ekonomiska situationer utan att behöva tillgripa konjunkturförstärkande tillsynsåtgärder.

Den tid som förlängts på grund av exceptionella situationer ska löpa ut senast tre år efter det att statsrådets förordning utfärdades. Om pensionsanstaltens tidsfrist med stöd av 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, 48 d § i lagen om pensionsstiftelser, 83 e § i lagen om försäkringskassor eller 209 § i lagen om sjömanspensioner fortsätter efter dessa tre år, ska den längre tidsfristen enligt dessa lagar tillämpas.

Ikraftträdandebestämmelse

I 2 mom. föreslås en undantagsbestämmelse som gäller Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Etera. Vid beräkning av Eteras solvensgräns ska från Eteras ansvarsskuld

avdras bara den del av Eteras utjämningsbelopp som hänförs till Eteras solvenskapital.

1.2 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. Lagens tillämpningsområde. I paragrafen föreskrivs det om lagens tillämpningsområde och försäkringsbolagslagens tillämpning på arbetspensionsförsäkringsbolag. I 3 mom. förtecknas de lagrum i försäkringsbolagslagen som inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. Det föreslås att förteckningen kompletteras med ett omnämnande av 11 kap. 1—22 § i försäkringsbolagslagen, eftersom det föreslås att bestämmelser som motsvarar dessa paragrafer ska preciseras och fogas till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

14 §. Ansvarsskuld. I 2 mom. föreskrivs det om premieansvar. Det föreslås att bestämmelsen kompletteras så att det bestäms att ofördelat tilläggsförsäkringsansvar också kan vara negativt. Detta är möjligt nu när det föreslås att utjämningsbeloppet ska hänföras till solvenskapitalet. Ett arbetspensionsförsäkringsbolag uppfyller solvenskraven när solvenskapitalet överskrider solvensgränsen. I 3 mom. föreskrivs det om ersättningsansvar. Det föreslås att bestämmelsen preciseras. Ersättningsansvaret ska förutom utjämningsbeloppet också motsvara obetalda ersättningar och andra belopp som ska betalas med anledning av inträffade försäkringsfall bara till den del som arbetspensionsförsäkringsbolaget blivit ansvarigt enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för företagare. Ändringen är en precisering och ändrar inte det nuvarande innehållet i momentet.

16 §. Arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital. I paragrafen föreskrivs det om arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital. I dagens läge bereder man sig på arbetspensionsanstaltens försäkrings- och placeringsrisker genom två buffer, som är det verksamhetskapital som avses i denna paragraf och det utjämningsbelopp som avses i 14 § 3 mom., det vill säga utjämningsansvaret. Genom verksamhetskapitalet bereder man sig på placeringsrisker och ge-

nom utjämningsansvaret bereder man sig på försäkringsrisker. Det föreslås att verksamhetskapitalet och utjämningsansvaret slås samman och att det bildas en ny buffert, solvenskapitalet. Det föreslås därför att paragrafen ändras så att det föreskrivs om arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital. Med solvenskapital ska avses det belopp med vilket arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar ska anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. Det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret och det utjämningsbelopp som avses i 14 § ska avdras från ansvarsskulden. De poster som hänförs till solvenskapitalet förtecknas i 16 a §.

Enligt 2 mom. ska solvenskapitalet användas för att täcka förluster så att placeringsförluster täcks med verksamhetskapitaldelen och förluster av försäkringsrörelsen i första hand med utjämningsbeloppsdelen. Verksamhetskapitaldelen ska inte kompletteras med utjämningsbeloppet och ska kunna sjunka under nollstrecket. För utjämningsbeloppet kvarstår däremot nuvarande praxis, det vill säga att det inte kan sjunka lägre än till noll.

16 a §. *Poster som hänförs till solvenskapitalet.* På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas vad som i 11 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om poster som hänförs till verksamhetskapitalet. Det föreslås att den paragrafen tas in som en ny 16 a § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. I den nya paragrafen föreskrivs det om poster som hänförs till ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital, eftersom de aktuella bestämmelserna kommer att strykas i försäkringsbolagslagen i samband med reformen Solvens II. Till solvenskapitalet ska hänföras motsvarande poster som de som enligt försäkringsbolagslagen har hänförts till verksamhetskapitalet, med undantag för 8 punkten som gäller skadeförsäkringsbolag och 9 punkten som gäller livförsäkringsbolag och vilka inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. Dessutom ska det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret och utjämningsbeloppet hänföras till solvenskapitalet. För närvarande anges det i 16 § att det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret ska hänföras till verksamhetskapitalet, och utjämningsbeloppet

är en ny post. I förteckningen nämns således alla poster som hänförs till solvenskapitalet. I paragrafen föreslås dessutom tekniska ändringar genom att hänvisningarna till försäkringsbolagslagen ersätts så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Hänvisningarna till Försäkringsinspektionen ersätts med hänvisningar till Finansinspektionen.

16 b §. *Särskilda villkor för kapitallån.* På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas vad som i 11 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om särskilda villkor för kapitallån. Det föreslås att bestämmelserna tas in som en ny 16 b § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Innehållet i paragrafen motsvarar paragrafen i försäkringsbolagslagen, men det föreslås att ordalydelsen och hänvisningarna ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition.

16 c §. *Begränsningar som gäller de poster som hänförs till solvenskapitalet.* På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas vad som i 11 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om begränsningar som gäller de poster som hänförs till verksamhetskapitalet. Det föreslås att bestämmelserna tas in som en ny 16 c § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. I den nya paragrafen föreskrivs det om begränsningar som gäller de poster som hänförs till solvenskapitalet. Innehållet i paragrafen motsvarar innehållet i paragrafen i försäkringsbolagslagen, dock med det undantaget att det som i 11 kap. 4 § 3 mom. föreskrivs om tilläggsavgift för skadeförsäkringsbolag inte tas in i den nya paragrafen. I den nya paragrafen görs dessutom tekniska ändringar som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Hänvisningarna till verksamhetskapitalet ersätts med hänvisningar till solvenskapitalet och hänvisningarna till verksamhetskapitalets minimibelopp ersätts med hänvisningar till kravet på minimikapital.

16 d §. *Poster som ska dras av från solvenskapitalet.* På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas vad som i 11 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om poster som ska dras av från verksamhetskapitalet. Det föreslås att bestämmelserna tas in som en ny 16 d § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Innehållet i paragrafen motsvarar

innehållet i paragrafen i försäkringsbolagslagen, dock med det undantaget att 4 och 9 punkten, som gäller försäkringsbolag, och 6 punkten, som gäller skadeförsäkringsbolag och vilka inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag inte tas in i den nya paragrafen. I paragrafen görs dessutom tekniska ändringar som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition.

16 e §. Finansinspektionens befogenheter. På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas vad som i 11 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om Försäkringsinspektionens befogenheter. Det föreslås att bestämmelserna tas in som en ny 16 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. I den nya paragrafen föreskrivs det om Finansinspektionens befogenheter. Försäkringsinspektionens och den tidigare Finansinspektionens funktioner slogs samman vid ingången av 2009, och efter det har den nya Finansinspektionen haft hand om funktionerna. Innehållet i paragrafen motsvarar paragrafen i försäkringsbolagslagen, men ordalydelsen och hänvisningarna ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition.

17 §. Solvensgräns och krav på minimikapital. I paragrafen föreskrivs det om solvensgräns och verksamhetskapitalets minimibelopp. Det föreslås att de gränser som används vid tillsynen över arbetspensionsanstaltens solvens ändras så att gränserna bestäms utifrån solvenskapitalet. I den ändrade paragrafen föreskrivs därför om solvensgräns och krav på minimikapital.

Solvensgränsen är den gräns som används vid tillsynen över arbetspensionsförsäkringsbolagen, och om den underskrids blir pensionsanstalten föremål för tillsynsåtgärder. Vid beräkning av solvensgränsen ska både placeringsrisken och försäkringsrisken beaktas. Solvensgränsen ska fastställas riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av försäkringsrörelsens risker samt fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Kravet på minimikapital för ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska vara en tredjedel

av solvensgränsen. En bestämmelse om detta föreslås i 2 mom.

18 §. Överföringar till det fördelade och det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret. I paragrafen föreslås tekniska ändringar som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital. Det föreslås dessutom att en begränsning som gäller överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret, det vill säga till kundgottgörelser, fogas till 3 mom. Om solvenskapitalet utan utjämningsbelopp understiger minimibeloppet för kravet på minimikapital, ska överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret vara förbjudna.

19 §. Arbetspensionsförsäkringsbolagets solvens. I paragrafen föreslås tekniska ändringar som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital.

20 §. Plan för återställande av en sund finansiell ställning och plan för kortfristig finansiering. I paragrafen föreskrivs det om arbetspensionsförsäkringsbolagets skyldighet att överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en plan för kortfristig finansiering, om vissa tillsynsgränser som används vid tillsynen över solvens underskrids. Eftersom det föreslås att tillsynsgränserna ändras måste också denna paragraf ändras. Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning, om bolagets solvenskapital underskrider solvensgränsen. En plan för kortfristig finansiering ska överlämnas, om solvenskapitalet underskrider kravet på minimikapital. Dessutom ändras ordalydelsen i paragrafen så att hänvisningarna till Försäkringsinspektionen ersätts med hänvisningar till Finansinspektionen.

Det föreslås att paragrafen kompletteras med motsvarande bestämmelser om tidsfrister som de som ingår i lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor. Enligt 1 mom. ska arbetspensionsförsäkringsbolaget i sin plan för återställande av en sund finansiell ställning visa med vilka medel dess solvenskapital inom ett år, eller av särskilda skäl

med tillstånd av Finansinspektionen inom högst två år, överskrider minimibeloppet av solvenskapitalet. Enligt 2 mom. ska det i planen för kortfristig finansiering visas att bolagets solvenskapital inom tre månader överstiger hälften av minimibeloppet av solvenskapitalet. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom dessa tre månader, ska Finansinspektionen av synnerligen vägande skäl kunna förlänga tiden ytterligare med högst tre månader.

23 §. Begränsningar av vinstutdelningen. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital. Till de begränsningar av vinstutdelningen som anges i 1 mom. fogas dessutom motsvarande begränsning som den som föreslås bli fogad till 18 §. Om solvenskapitalet utan utjämningsbelopp understiger minimibeloppet av solvenskapitalet, ska vinstutdelning vara förbjuden.

29 och 29 e §. Det föreslås att ordalydelsen i paragraferna ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital. Dessutom ersätts hänvisningarna till Försäkringsinspektionen med hänvisningar till Finansinspektionen.

Ikraftträdandebestämmelse

I 2 mom. föreskrivs det om vad de nya termerna om solvens motsvaras av någon annanstans i lagstiftningen.

I 3—5 mom. föreslås undantagsbestämmelser som gäller Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Etera. I invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsansvar ingår sådana medel som är avsedda för täckning av framtida förluster till följd av att Etera har en större begynnelsefrekvens för invalidpension. Av invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsansvar ska därför till solvenskapitalet hänföras högst 130 procent av genomsnittet av invalidpensionsdelarna av de andra bolagens utjämningsansvar i förhållande till lönesumman. Eftersom Eteras lönesummor i relation till ansvarsskulden avviker från genomsnittet kommer den invalidpensionsdel av utjämningsansvaret som hänförs till solvenskapitalet dock i fem års tid efter lagens ikraftträdande att vara på minst den genomsnittliga nivån för de andra bolagen i förhållande till solvensansvarsskulden. Det belopp av invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsansvar som hänförs till solvenskapitalet ska dock kunna vara högst lika stort som invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsbelopp. Denna undantagsbestämmelse ska gälla så länge som det för Etera fastställs ett kompletteringsbelopp enligt lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare.

Med anledning av ArPL:s ikraftträdande har två separata reserveringar fogats till Eteras utjämningsansvar, högre kostnader för skötseln av försäkringarna och det belopp som överförts till premieförlustdelen, vilka hänför sig till kostnader för skötseln och premieförluster som är större än i genomsnitt och gäller för 2007 men realiserats senare. Dessa poster ska inte hänföras till Eteras solvenskapital. Vid beräkning av solvensgränsen ska de poster av Eteras utjämningsansvar som inte hänförs till solvenskapitalet hänföras till ansvarsskulden.

1.3 Lagen om pensionsstiftelser

6 §. Det föreslås att ordalydelsen i 3 mom. ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital.

45 §. Det föreslås att ordalydelsen i 4—6 mom. ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital. Dessutom ersätts hänvisningarna till Försäkringsinspektionen med hänvisningar till Finansinspektionen.

48 §. Paragrafen gäller understödsavgiftssäkerhet för B-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelsers B-avdelning. Det föreslås att paragrafen upphävs som obehövlig. Efter ändringen krävs det inte längre någon understödsavgiftssäkerhet för B-pensionsstiftelserna eller AB-pensionsstiftelsernas B-avdelning. Enligt gällande lagstiftning är understödsavgiftssäkerhetens minimibelopp en tredjedel av pensionsstiftelsens ansvarsutgifter, med vilka avses det sammanlagda beloppet

pet av utbetalningar av pension och förändringen i pensionsansvaret under ett räkenskapsår. Understödsavgiftssäkerhetens minimibelopp är alltid minst 84 000 euro och högst 15 procent av pensionsstiftelsens pensionsansvar. Om det i pensionsstiftelsens stadgar bestäms att understödsavgifter ska betalas oftare än var fjärde månad, minskas understödsavgiftssäkerhetens minimibelopp med ett belopp som motsvarar ändringen av betalningsintervallen.

Understödsavgiftssäkerheten togs in i pensionsstiftelsernas verksamhet i början av 1990-talet. Dess roll gick då ut på att komplettera bestämmelserna om täckning. I och med bestämmelserna om verksamhetskapital har understödsavgiftssäkerhetens syfte att trygga stiftelsens likviditet fått en starkare framtoning. Understödsavgiftssäkerheten infördes under en tid då pensionsstiftelserna inte hade verksamhetskapital som begrepp och pensionsansvaret enligt lagen om pension för arbetstagare inte nödvändigtvis hade ens full täckning. Understödsavgiftssäkerheten har upplevts som obehövlig, och veterligen har den inte behövts en enda gång. Enligt lagen om pensionsstiftelser ska arbetsgivaren till pensionsstiftelsen minst en gång var fjärde månad betala ett tillräckligt belopp av understödsavgifter med beaktande av stiftelsens utgifter och likviditet. En understödsavgift får utmätas utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. Det anses att dessa bestämmelser är tillräckliga för att säkerställa att pensionsstiftelsen får understödsavgifter, och därför kan den nuvarande understödsavgiftssäkerheten utgå.

48 a §. I paragrafen föreskrivs det om pensionsstiftelsers verksamhetskapital. Det föreslås att omnämningarna av verksamhetskapital i paragrafen ersätts med termen solvenskapital. I 2 mom. 4 punkten stryks hänvisningen till den understödsavgiftssäkerhet som avses i 48 §, eftersom avsikten är att den paragrafen ska upphävas och att skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärdena om den är positiv inte längre ska behöva användas som understödsavgiftssäkerhet.

Det föreslås att en ny 5 punkt fogas till 2 mom. Enligt den nya punkten ska en post

som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt hänföras till pensionsstiftelsens solvenskapital. Om en pensionsstiftelse så önskar ska den till solvenskapitalet få hänföra denna post till ett belopp som uppgår till högst 4 procent av lönesumman för dem som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets. För att posten ska kunna hänföras till solvenskapitalet krävs det att pensionsstiftelsen har gjort upp en riskhanteringsplan som avses i 48 d § så att planen uppfyller de krav som uppställs för den i 48 g §.

Arbetsgivaren är skyldig att betala understödsavgifter till en pensionsstiftelse till ett belopp som är tillräckligt med beaktande av pensionsstiftelsens utgifter och likviditet. Bestämmelser om detta finns i 45 §. Vid behov ska tilläggsförsäkringsansvaret utökas enligt 48 § med understödsavgifter upp till solvensgränsen. Det föreslås att arbetstagarens skyldighet att vid behov betala understödsavgifter till pensionsstiftelsen ska beaktas på förhand i solvenskapitalet till högst 4 procent av lönesumman. Det har ansetts att det är den högsta tilläggsavgift som arbetsgivaren skäligen kan anses kunna bereda sig på i förväg. Pensionsstiftelsen ska i sin riskhanteringsplan definiera denna gräns med beaktande av hur stora tilläggsavgifter dess arbetsgivare skäligen kan klara av.

Det krävs inte tillstånd av Finansinspektionen för att den post som baserar sig på tillskottsplikten ska få hänföras till solvenskapitalet. Det förutsätts dock att användningen av posten har beskrivits i riskhanteringsplanen på det sätt som avses i 48 g §. Enligt 48 d § ska en riskhanteringsplan överlämnas Finansinspektionen och ska pensionsstiftelsen överlämna en ny plan, om Finansinspektionen anser att det inte går att genomföra riskhanteringsplanen. Om riskhanteringsplanen inte uppfyller kraven enligt 48 g §, återsänder Finansinspektionen planen och ska pensionsstiftelsen lämna in en ny plan. Om Finansinspektionen kräver en ny plan, får posten hänföras till solvenskapitalet först när den nya planen har getts in till Finansinspektionen.

Riskhanteringsplanen är en del av den planeringsplan som pensionsstiftelsens styrelse godkänner. Genom att godkänna planen förbinder sig styrelsen och därigenom de tillskottspliktiga vid planen. De får reda på

verkningarna av realiseringen av en eventuell tilläggspost och är beredda på att klara av dem. Placeringsplanen ska hållas uppdaterad och ses över minst en gång om året. Om den post som baserar sig på tillskottsplikten inte längre står i rätt proportion till planen, ska stiftelsen rätta till sin plan så att den motsvarar det belopp som så som den post som baserar sig på tillskottsplikten är tänkt att hänföras till solvenskapitalet.

I 3 mom. anges de poster i AB-stiftelsen som hänförs till B-stiftelsens solvenskapital. Det föreslås att den 5 punkt som nämns ovan fogas till momentet. Punkten gäller den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt. Dessutom ändras den felaktiga hänvisningen till 1 mom. så att det hänvisas till 2 mom.

48 b §. I paragrafen föreskrivs det om solvensgränsen för en pensionsstiftelse. Förslaget och motiveringarna till det motsvarar de ändringar som föreslås i 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

48 c §. I paragrafen föreskrivs det om överföringar till tilläggsförsäkringsansvaret och om dess utökning och upplösning. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital.

I 3 mom. föreskrivs det om upplösning av tilläggsförsäkringsansvaret när verksamhetskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst en och en halv gång. Tilläggsförsäkringsansvaret får då upplösas fritt för sänkning av understödsavgifterna. Det föreslås att den gräns som reglerar upplösningen ändras så att den är 1,4 gånger i förhållande till solvensgränsen. Denna ändring föreslås eftersom solvensgränsen för pensionsstiftelser kommer att höjas med anledning av denna proposition.

I 4 mom. föreskrivs det om upplösning av tilläggsförsäkringsansvaret när verksamhetskapitalet överskrider solvensgränsen minst en och en halv gång. Tilläggsförsäkringsansvaret kan då upplösas för sänkning av understödsavgifterna på motsvarande sätt som arbetspensionsförsäkringsbolagen kan nedsätta försäkringsavgifterna på grundval av placeringsverksamheten. Det föreslås att gränsen

sänks till 1,4 gånger. Denna ändring föreslås eftersom solvensgränsen för pensionsstiftelser kommer att höjas med anledning av denna proposition.

Det föreslås att ett nytt 7 mom. fogas till paragrafen. Enligt förslaget ska arbetsgivarens tillskottsplikt inte kunna hänföras till solvenskapitalet när denna paragraf tillämpas. Den post, arbetsgivarens tillskottsplikt, som hänförs till solvenskapitalet kommer då inte att öka möjligheterna att upplösa tilläggsförsäkringsansvar för sänkning av understödsavgifterna och kommer inte att begränsa möjligheten att utöka tilläggsförsäkringsansvaret genom understödsavgifter.

48 d §. I paragrafen föreskrivs det om placeringsplanen och pensionsstiftelsens skyldighet att överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en plan för kortfristig finansiering, om vissa tillsynsgränser underskrids. Det föreslås att de gränser som används vid tillsynen över solvensen ändras, och därför måste också de bestämmelser ändras i vilka det anges när en stiftelse ska lämna in en plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en plan för kortfristig finansiering. Förslaget och motiveringarna till det motsvarar de ändringar som föreslås i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Dessutom ersätts hänvisningarna till Försäkringsinspektionen med hänvisningar till Finansinspektionen.

48 g §. Paragrafen är ny. I den föreslås bestämmelser om krav som gäller för att den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt ska kunna hänföras till solvenskapitalet. För att en pensionsstiftelse ska kunna hänföra den post enligt 48 a § 2 mom. 5 punkten som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt till solvenskapitalet ska den enligt 1 mom. beskriva användningen av posten i sin riskhanteringsplan. I riskhanteringsplanen ska det beskrivas vad som eftersträvas genom att posten hänförs till solvenskapitalet, hur användningen av posten påverkar pensionsstiftelsens placeringsplan samt hur posten kommer att påverka pensionsstiftelsens solvens, placeringsfördelning och avkastningsförväntningar. När planen görs upp ska särskild uppmärksamhet fästas vid de situationer där användningen av tillskottsposten som riskbuffert realiserar i form av

tilläggsavgifter eller minskar sänkningarna av understödsavgifterna. Det krävs omsorgsfull planering innan posten tas i bruk. Syftet med den post som baserar sig på tillskottsplikten är att pensionsstiftelsen ska kunna utöka sin solvens genom sin placeringsavkastning.

Finansinspektionen ska ha rätt att meddela närmare föreskrifter om innehållet i riskhanteringsplanen. Om detta föreskrivs det i 48 d § 4 mom.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om dimensioneringen av den post som baserar sig på tillskottsplikten. Posten ska dimensioneras med beaktande av det genomförbara mål som uppställts för den. Dimensioneringen ska vara realistisk i förhållande till marknadsinformationen och arbetsgivarens betalningsförmåga. Exempelvis när man gör överlagskalkyler för den placeringsavkastning för utökning av solvensen som kan nås med hjälp av den post som baserar sig på tillskottsplikten bör antagandena vara realistiska.

Efter det att pensionsstiftelsen har beslutat att ta i bruk posten ska den följa hur de mål uppnås som stiftelsen har förbundit sig vid i riskhanteringsplanen. Om målen inte uppnås, ska riskhanteringsplanen uppdateras. I 2 mom. konstateras det att om pensionsstiftelsens verksamhet inte motsvarar riskhanteringsplanen ska pensionsstiftelsen inte kunna hänföra den post som baserar sig på tillskottsplikten till solvenskapitalet. Exempelvis om en pensionsstiftelse inte begränsar sänkningarna av understödsavgifterna på planerat sätt kan posten inte längre hänföras till solvenskapitalet.

Efter att posten har tagits i bruk ska pensionsstiftelsen också följa hur dess solvens förhåller sig till den genomsnittliga solvensnivån för arbetspensionssystemet. En bestämmelse om detta föreslås i 3 mom. Pensionsstiftelsernas ekonomiska resultat regleras av en mängd genomsnittliga nyckeltal för arbetspensionsbranschen, t.ex. kravet på placeringsavkastning. Vid arbetsgivarspecifika överföringar av bestånd mellan pensionsanstalterna motsvarar det centrala verksamhetskapital som överförs den genomsnittliga riskbenägenheten för pensionsanstalternas placeringsfördelningar. Det är därför motive-

rat att pensionsstiftelsen följer utvecklingen av sin solvens i förhållande till den genomsnittliga nivån för branschen. Behovet av uppföljning accentueras om pensionsstiftelsen hänför den post som baserar sig på tillskottsplikten till sitt solvenskapital.

Avsikten är att pensionsstiftelserna genom att använda den post som baserar sig på tillskottsplikten ska kunna undvika att hamna i en så dålig ekonomisk situation att de har svårt att resa sig ur den. Uppföljningen fungerar således som ett slags varningsgräns med framförhållning. I egenskap av en gräns som beskriver arbetspensionsbranschens genomsnittliga solvens och risktäckningskapacitet kan denna gräns bindas vid t.ex. den genomsnittliga utvecklingen för solvensgraden eller vid någon annan motsvarande mätare.

En pensionsstiftelses solvens kan exempelvis anses avvika betydligt från den allmänna utvecklingen om solvensen under en period av två år inte uppfyller beloppet av verksamhetskapital som överförs och underskrider 75 procent av arbetspensionsanstalternas genomsnittliga solvens. Den senaste tidens utveckling av solvensen ökar då avsevärt riskerna inom dess verksamhet, och pensionsstiftelsen måste stärka sin solvens genom att begränsa användningen av tillskottsplikten för sänkning av understödsavgifterna eller genom att stärka sitt solvenskapital genom tilläggsavgifter. En pensionsstiftelse ska dock inte anses permanent ha underskridit den genomsnittliga utvecklingen inom branschen, om dess låga solvens är ett led i pensionsstiftelsens strategi tillsammans med en risknivå för placeringarna som är lägre än i genomsnitt och en högre förväntad premienivå.

För att det samlade solvenskapitalet ska bestå av tillräckligt högklassiga poster är det ändamålsenligt att begränsa den andel som den post som baserar sig på tillskottsplikten får utgöra av solvenskapitalet. I 4 mom. föreslås därför en bestämmelse om att det belopp som motsvarar solvensgränsen ska bestå av andra poster än den post som baserar sig på tillskottsplikten. Finansinspektionen ska dock kunna bevilja undantag från detta och tillåta att posten hänförs till solvenskapitalet i en situation där man även i övrigt handlar enligt de bestämmelser som utformats för exceptio-

nella situationer och där solvensgränsen inte annars skulle uppnås.

88 §. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital. Dessutom ersätts hänvisningarna till Försäkringsinspektionen med hänvisningar till Finansinspektionen. Den finska språkdräkten ändras så att hänvisningarna till ”työntekijän eläkeläki” ändras så att det hänvisas till ”työntekijän eläkeläki”.

100 §. Det föreslås att den felaktiga hänvisningen till 88 § 5 mom. i 1 mom. rättas. Överföring av solvenskapital i de situationer som avses i denna paragraf regleras av 88 § 6 mom.

100 a §. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition.

116 §. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital i 1 mom. 4, 4 a- och 5 punkten.

119 §. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen minimibeloppet av verksamhetskapitalet ersätts med termen kravet på minimikapital.

121 §. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital.

Ikraftträdandebestämmelse

I 2 mom. konstateras att när termen en pensionsstiftelses verksamhetskapital används någon annanstans i lagstiftningen avses en pensionsstiftelses solvenskapital.

I 3 mom. föreskrivs det om möjligheten att under en övergångsperiod höja den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt. Den genomsnittliga solvensgraden för branschen påverkar fastställandet av kravet på placeringsavkastning. Eftersom pensionsstif-

telserna inte har något utjämningsbelopp kommer den sammanslagning av utjämningsbeloppet och verksamhetskapitalet som föreslagits i det föregående att försämra pensionsstiftelsernas solvens i förhållande till branschens genomsnittliga solvens och kommer därigenom att öka riskerna för pensionsstiftelsernas verksamhet. För att detta ska kunna undvikas ska det vara möjligt att under en övergångsperiod höja maximibeloppet av den post som avses i 48 a § 2 mom. 5 punkten. Maximibeloppet av höjningen ska beräknas genom att pensionsstiftelsens solvens jämförs med arbetspensionsförsäkringsbolagens genomsnittliga solvens den 31 december 2012. Förhållandet ska vara lika stort när lagen träder i kraft den 1 januari 2013 och höjningen ska fastställas så att förhållandet kvarstår.

Det höjda maximibeloppet kvarstår oförändrat i förhållande till det pensionsansvar som används vid beräkning av solvensgränsen från och med lagens ikraftträdande till och med den 31 december 2017. Efter det sjunker beloppet av förhöjningen årligen med lika stora sänkningar så att förhöjningen är lika med noll år 2022. Efter det kan maximibeloppet av posten i enlighet med den permanenta lagstiftningen uppgå till högst 4 procent av lönesumman.

1.4 Lagen om försäkringskassor

8 a §. Det föreslås att ordalydelsen i 2 mom. ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital. Dessutom ersätts hänvisningen till Försäkringsinspektionen med en hänvisning till Finansinspektionen.

12 §. Det föreslås att ordalydelsen i 8 a- och 8 b-punkten ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital.

79 §. I 2 mom. föreskrivs det om premieansvar. Det föreslås att bestämmelsen kompletteras så att det föreskrivs att tilläggsförsäkringsansvaret också kan vara negativt. Detta

är möjligt eftersom det föreslås att utjämningsbeloppet ska hänföras till solvenskapitalet. En pensionskassa uppfyller solvenskraven när solvenskapitalet överskrider solvensgränsen. I 3 mom. föreskrivs det om ersättningsansvar. Det föreslås att bestämmelsen preciseras på samma grunder som 14 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Ersättningsansvaret ska utöver utjämningsbeloppet också motsvara obetalda ersättningsbelopp och andra belopp som ska betalas med anledning av inträffade försäkringsfall bara till den del som pensionskassan blivit ansvarig enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för företagare.

83 a §. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital. Dessutom ersätts hänvisningarna till Försäkringsinspektionen med hänvisningar till Finansinspektionen. Den finska språkdräkten ändras så att hänvisningarna till ”työntekijän eläkeläki” ändras så att det hänvisas till ”työntekijän eläkeläki”.

83 b §. I paragrafen föreskrivs det om pensionskassans verksamhetskapital. Det föreslås att verksamhetskapitalet och utjämningsbeloppet slås samman och att det bildas en ny buffert, solvenskapitalet, som består av en utjämningsbeloppsdel och en verksamhetskapitalsdel. Det föreslås därför att paragrafen ändras så att det föreskrivs om pensionskassans solvenskapital. Med solvenskapitalet avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar ska anses överstiga verksamhetens utgifter och skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. Vid beräkning av ansvarsskulden beaktas inte det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret eller det utjämningsbelopp som riskteoretiskt beräknats för skaderika år. Det föreslås att en ny 8 punkt fogas till 2 mom. Enligt den nya punkten ska en post som baserar sig på delägarens tillskottsplikt hänföras till pensionskassans solvenskapital. Om en pensionskassa så önskar får den till solvenskapitalet hänföra denna post till ett belopp som uppgår till högst 4 procent av lönesumman för dem som hör till pensionskassans verksamhetskrets. Motiveringen motsvarar motiveringen till

48 a § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser. I paragrafen görs dessutom tekniska ändringar som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital. Dessutom ersätts hänvisningarna till Försäkringsinspektionen med hänvisningar till Finansinspektionen. Den finska språkdräkten ändras så att hänvisningarna till ”työntekijän eläkeläki” ändras så att det hänvisas till ”työntekijän eläkeläki”.

83 c §. I paragrafen föreskrivs det om solvensgränsen för en pensionskassa. Det föreslås att paragrafen ändras i analogi med 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

83 d §. I paragrafen föreskrivs det om utökning och upplösning av tilläggsförsäkringsansvaret. De föreslagna ändringarna och motiveringarna till dem motsvarar 48 c § i lagen om pensionsstiftelser.

83 e §. I paragrafen föreskrivs det om placeringsplanen och pensionskassans skyldighet att överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en plan för kortfristig finansiering, om vissa tillsynsgränser underskrids. De föreslagna ändringarna och motiveringarna till dem motsvarar de ändringar som föreslås i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

83 u §. Paragrafen är ny. I den föreslås bestämmelser om krav som gäller för att den post som baserar sig på delägarens tillskottsplikt ska kunna hänföras till solvenskapitalet. Förslaget och motiveringarna till det motsvarar de ändringar som föreslås i 48 g § i lagen om pensionsstiftelser. Dessutom kommer det att krävas att pensionskassans delägare informeras om att den post som baserar sig på tillskottsplikten används inom pensionskassans solvenskapital. En bestämmelse om detta föreslås i 1 mom.

132 §. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital. Dessutom ersätts hänvisningarna till Försäkringsinspektionen med hänvisningar till Finansinspektionen. Den finska språkdräkten ändras så att hänvisningarna till ”työntekijän eläkeläki” ändras så att det hänvisas till ”työntekijän eläkeläki”.

134 §. Det föreslås att ordalydelsen i 2 mom. ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital.

Ikraftträdandebestämmelse

I 2 mom. konstateras att när termen en pensionskassas verksamhetskapital används någon annanstans i lagstiftningen avses en pensionskassas solvenskapital.

I 3 mom. föreskrivs det om möjligheten att under en övergångsperiod höja den post som baserar sig på delägarens tillskottsplikt. Förslaget och motiveringarna till det motsvarar de ändringar som föreslås i 3 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om pensionsstiftelser. När lagen träder i kraft hänförs pensionskassans utjämningsbelopp till pensionskassans solvenskapital, vilket minskar det förhöjda beloppet av den post som baserar sig på tillskottsplikten.

1.5 Lagen om sjömanspensioner

193 a §. Särskilda bestämmelser om revision i pensionskassan. Det föreslås att ordalydelsen i 1 mom. ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital.

207 §. Ordnanande av solvensen. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital.

208 §. Beräkning av solvensgräns och solvenskapital. I paragrafen föreskrivs det om beräkning av pensionskassans solvensgräns och verksamhetskapital. Solvensgränsen beräknas enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Som ansvarsskuld används då det sammanlagda beloppet av den försäkringstekniska ansvarsskulden och den kalkylerade del som reserveras för fluktuationer i försäkringsriskerna. Den kalkylerade del som reserveras för fluktuationer i försäkringsriskerna fastställs genom förordning av

social- och hälsovårdsministeriet. Det föreslås att pensionskassans solvensgräns ska beräknas utifrån den försäkringstekniska ansvarsskulden så att det kalkylerade belopp som reserveras för fluktuationer i försäkringsriskerna inte läggs till den ansvarsskuld som ligger till grund för beräkning av solvensgränsen. Detta motsvarar fastställandet av den ansvarsskuld som ligger till grund för beräkning av solvensgränsen för arbetspensionsförsäkringsbolag och pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare, varvid utjämningsbeloppet inte beaktas.

I 2 mom. föreskrivs det om pensionskassans verksamhetskapital. På pensionskassan tillämpas vad som i 11 kap. 2 § 5—7 och 10 punkten i försäkringsbolagslagen föreskrivs om de poster som hänförs till verksamhetskapitalet, i 3 § om särskilda villkor för kapitallån, i 4 § 1 mom. 1 punkten och 4 mom. om begränsningar som gäller de poster som hänförs till verksamhetskapitalet, i 5 § 2, 5, 7 och 8 punkten om poster som ska dras av från verksamhetskapitalet och i 6 § om Finansinspektionens befogenheter. Enligt förslaget ska till pensionskassans solvenskapital alltjämt hänföras motsvarande poster som de som har hänförts till verksamhetskapitalet genom hänvisningarna till försäkringsbolagslagen. Det föreslås att hänvisningarna till försäkringsbolagslagen ändras så att det hänvisas till följande nya lagrum i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag: 16 a § 5, 8—10 punkten, 16 b, 16 c § 1 mom. 1 punkten och 3 mom., 16 d § 2 och 4—6 punkten samt 16 e §. Det föreslås dessutom att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital.

209 §. Planer för fastställande av solvensgränsen. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafen ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Det föreslås att termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital. Dessutom ersätts hänvisningarna till Försäkringsinspektionen med hänvisningar till Finansinspektionen. Det föreslås vidare att paragrafen i analogi med 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag kompletteras med bestämmelser om tidsfristen för uppgörandet av en plan för återställande av en sund

finansiell ställning och en plan för kortfristig finansiering.

210 §. *Föreskrifter om solvens och verksamhetskapital.* Det föreslås att ordalydelsen i paragrafens rubrik ändras så som förutsätts på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Termen verksamhetskapital ersätts med termen solvenskapital.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2013.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) 10 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 219/2011, samt *fogas* till lagen en ny 23 § i stället för den 23 § som upphävts genom lag 901/2008, som följer:

10 §

Beräkning av solvensgränsen

Solvensgränsen för en pensionsanstalt beräknas genom att pensionsanstaltens ansvarsskuld multipliceras med det värde p som fås genom följande formel och som dock är minst 0,05:

$$p = \frac{1 + (k + C b - \lambda) / 100}{1 + (\mu - a \sigma) / 100} - 1$$

där

$$\mu = \sum_i \beta_i m_i$$

$$\sigma_0 = \sqrt{\sum_{i,j} \beta_i \beta_j s_i s_j r_{ij} + \lambda^2 S^2}$$

$$\sigma = \sqrt{\sigma_0^2 + \sigma_d^2 + 2\rho \sigma_0 \sigma_d} .$$

Vid beräkning av solvensgränsen avdras från ansvarsskulden det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar som avses i 14 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser eller i 79 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor,

det utjämningsbelopp som avses i 14 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag eller i 79 § 3 mom. i lagen om försäkringskassor och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret.

I formeln är β_i den andel i fråga om placeringarna tillhörande placeringsgrupp i enligt 6 § av det sammanlagda beloppet av pensionsanstaltens placeringar, där dock talet λ dras av från andelen i den första undergruppen i placeringsgrupp IV. Bestämmelser om väntevärdet (m_i) och spridningen (s_i) för avkastningen i placeringsgrupp i , korrelationerna r_{ij} mellan placeringsgrupperna i och j , spridningen för försäkringsrörelsen (σ_d) och korrelationen för försäkringsrörelsen och placeringsavkastningen (ρ) utfärdas genom förordning av statsrådet.

I formeln är k den diskonteringsränta som använts vid beräkning av ansvarsskulden och är b den i 171 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare avsedda avsättningskoefficienten för pensionsansvaret som är i kraft dagen efter att beräkningen gjorts. Med den i 168 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare avsedda graden av bundenhet till aktieavkastningen är λ 0,1. Avvikelsen i fråga om en pensionsanstalts aktieavkastning från

genomsnittet för pensionsanstalterna (S) får i formeln värdet 4,5 procent och koefficienten a, som grundar sig på den valda risknivån, får värdet 1,96. I formeln har koefficienten C värdet 0,5.

23 §

Exceptionella omständigheter

Finansinspektionen följer utvecklingen på finansmarknaden och bedömer hur utvecklingen påverkar pensionsanstalternas solvens. Om pensionsanstalternas genomsnittliga solvens har sjunkit betydligt eller hotar sjunka snabbt och betydligt på grund av exceptionella omständigheter på finansmarknaden, ska Finansinspektionen utan dröjsmål göra en anmälan om detta till social- och hälsovårdsministeriet.

Efter det att social- och hälsovårdsministeriet har fått den anmälan som avses i 1 mom.

får det genom förordning av statsrådet föreskrivas att Finansinspektionen får förlänga den tidsfrist för en plan för återställande av en sund finansiell ställning som anges i 20 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 48 d § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser, i 83 e § 2 mom. i lagen om försäkringskassor och i 209 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner så att tidsfristen löper ut senast tre år efter det att förordningen utfärdades.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Vid beräkning av solvensgränsen i enlighet med 10 § 2 mom. avdras från ansvarsskulden för Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Etera som utjämningsbelopp det belopp som vid tillämpning av 16 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag räknas till Eteras solvenskapital.

2.

Lag**om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., 14 § 1—3 mom.,
 rubriken för 7 kap. samt 16—20, 23, 29 och 29 e §,
 av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 212/2009, 14 § 2 mom. samt 16, 23 och 29 § såda-
 na de lyder i lag 524/2008, 17, 18 och 20 § sådana de lyder i lag 1120/2006, 19 § sådan den
 lyder delvis ändrad i lag 1120/2006 och 29 e § sådan den lyder i lagarna 524/2008 och
 221/2011, samt
fogas till lagen nya 16 a—16 e § som följer:

1 §

*Lagens tillämpningsområde*16 § 1 mom. eller 31 kap. 1 § 4 mom., 2 §
och 10—12 § i försäkringsbolagslagen.

 På arbetspensionsförsäkringsbolag tilläm-
 pas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom.,
 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §,
 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punk-
 ten, 16, 17, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6
 §, 5 kap. 3 § och 21 § 1 mom. 1 och 2 punk-
 ten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—3 och 6 mom., 5,
 7 och 8 §, 10 § 2 punkten och 11 §, 7 kap.
 6 § 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och
 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap. 1, 2 och
 4—25 §, 11 kap. 1—22 och 25—27 §,
 12 och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2,
 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom.,
 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap.
 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och
 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och
 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och
 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap.

14 §

Ansvarsskuld

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansva-
 righet på grund av försäkringsavtal bokförs
 som ansvarsskuld. Den består av premiean-
 svar och ersättningsansvar.

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av
 de utbetalningar som föranleds av framtida
 försäkringsfall till den del som bolaget blivit
 ansvarigt enligt lagen om pension för arbets-
 tagare eller lagen om pension för företagare.
 Som premieansvar betraktas även sådant an-
 svar som reserverats för nedsättningar av för-
 säkringsavgiften eller andra motsvarande
 förmåner enligt 169 § 3 mom. i lagen om
 pension för arbetstagare och för täckande av

nedan nämnda förluster, och som indelas i en del som fördelas på försäkringstagarna (*fördelat tilläggsförsäkringsansvar*) och en ofördelad del (*ofördelat tilläggsförsäkringsansvar*). Fördelat tilläggsförsäkringsansvar får endast användas till nedsättningar av försäkringsavgiften eller andra motsvarande förmåner som avses i 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare. Ofördelat tilläggsförsäkringsansvar som utökar eller minskar premieansvaret kan användas för att täcka förlust som har uppkommit till följd av en ändring av grunden för beräkning av ansvarsskulden och även för att täcka andra förluster.

Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningar och andra belopp som ska betalas med anledning av inträffade försäkringsfall till den del som bolaget blivit ansvarigt enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för företagare, samt ett för skade-rika år riskteoretiskt beräknat utjämningsbelopp.

7 kap.

Solvenskapital

16 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital

Med ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital avses det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar ska anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, enligt vad som bestäms i 16 a—16 e §. Det i 14 § 2 mom. avsedda ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret och det i 3 mom. i den paragrafen avsedda utjämningsbeloppet avdras härvid från bolagets ansvarsskuld.

Det utjämningsbelopp som ingår i solvenskapitalet är avsett för att täcka förluster av försäkringsrörelsen. Övriga poster i solvenskapitalet är avsedda för att täcka i första hand andra förluster än förluster av försäkringsrörelsen.

16 a §

Poster som hänförs till solvenskapitalet

Till ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital hänförs

1) med de begränsningar som bestäms i 16 c § det betalda aktiekapitalet eller den betalda grundfonden och garantikapitalet,

2) med de begränsningar som bestäms i 16 c § på ansökan av bolaget, med Finansinspektionens samtycke samt när 25 procent av aktiekapitalet eller summan av grundfonden och garantikapitalet har betalats, hälften av det obetalda aktiekapitalet eller av summan av grundfonden och garantikapitalet,

3) fonderna för bundet och fritt eget kapital,

4) räkenskapsperiodens vinst och vinsten från tidigare räkenskapsperioder,

5) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen samt de frivilliga reserver som avses i 15 § i det kapitlet,

6) det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret,

7) utjämningsbeloppet,

8) skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen om skillnaden är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

9) på ansökan av bolaget och med Finansinspektionens samtycke på de villkor som bestäms i 16 b § och med de begränsningar som bestäms i 16 c § det till fullo betalda kapitalet av ett av bolaget för minst fem år eller med minst fem års uppsägningstid upptaget kapitallån,

10) på ansökan av bolaget och med Finansinspektionens samtycke övriga poster som är jämförbara med de ovan angivna.

16 b §

Särskilda villkor för kapitallån

För att ett sådant kapitallån som avses i 16 a § 9 punkten ska kunna hänföras till solvenskapitalet ska det uppfylla villkoren i

15 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen. Dessutom

1) får lånekapitalet, förutom när arbetspensionsförsäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs, återbetalas förutsatt att bolaget efter att kapitalet har återbetalats uppfyller solvenskraven i detta kapitel,

2) får låneavtalet inte innehålla bestämmelser om att skulden ska betalas tillbaka före den avtalade förfallodagen i andra situationer än när arbetspensionsförsäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs, och

3) kan låneavtalet ändras endast på arbetspensionsförsäkringsbolagets ansökan och med Finansinspektionens tillstånd.

16 c §

Begränsningar som gäller de poster som hänförs till solvenskapitalet

Till ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital får följande poster hänföras sammanlagt till ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp som är lägst av solvenskapitalet eller av två tredjedelar av solvensgränsen:

1) sådana kapitallån som avses i 16 a § 9 punkten, och

2) i 16 a § 1 och 2 punkten avsedda sådana i 3 kap. 3 § 2 mom. i aktiebolagslagen avsedda aktier i fråga om vilka rätten till andelslös gottgörelse uppkommer per räkenskapsperiod och, för sådana räkenskapsperioders del när bolagets bokslut inte uppvisar såsom vinst utdelningsbara medel, överförs till utbetalning efter fastställandet av följande bokslut som visar såsom vinst utdelningsbara medel.

Av ett sådant obetalat belopp som avses i 16 a § 2 punkten får till solvenskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp som är lägst av solvenskapitalet eller av två tredjedelar av solvensgränsen.

Av de i 1 mom. angivna posterna får sådana kapitallån enligt 1 punkten som upptagits för viss tid och sådana aktier enligt 2 punkten som omfattas av en sådan inlösenföreskrift i bolagsordningen som avses i 15 kap. 10 § i aktiebolagslagen, till solvenskapitalet hänfö-

ras sammanlagt högst ett belopp som motsvarar 25 procent av det belopp som är lägst av solvenskapitalet eller av två tredje delar av solvensgränsen. Det belopp av kapitallånen som hänförs till solvenskapitalet minskas jämnt för varje påbörjat år, om den återstående lånetiden är kortare än fem år.

16 d §

Poster som ska dras av från solvenskapitalet

Från solvenskapitalet ska följande poster dras av:

1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen, om skillnaden är positiv,

3) den del av bolagets fria egna kapital som föreslagits bli utdelad som vinst,

4) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

5) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik,

6) panter och inteckningar som ställts för främmande förbindelser,

7) det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansinstitut och i ett annat försäkringsbolag som ägs av bolaget, om inte den tillsyn som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen tillämpas på bolaget och bolagets tillgångar uppfyller den definition av ägarintresse som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen; alternativt kan särskilt reglerade avdrags- och sammanställningsmetoder för beräkning av ett finans- och försäkringskonglomerats kapitaltäckning tillämpas på avdraget.

16 e §

Finansinspektionens befogenheter

Finansinspektionen kan kräva att värdet av de i solvenskapitalet ingående poster som av-

ses i 16 a § nedskrivs i den uträkning som avses i 11 kap. 24 § i försäkringsbolagslagen, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl antingen delvis eller helt och hållet förbjuda ett arbetspensionsförsäkringsbolag att hänföra den post som avses i 16 a § 8 punkten till bolagets solvenskapital.

17 §

Solvensgräns och krav på minimikapital

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvensgräns fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av försäkringsrörelsens risker samt fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Kravet på minimikapital för ett arbetspensionsförsäkringsbolag är en tredjedel av solvensgränsen.

18 §

Överföringar till det fördelade och det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital för andra året i följd överskrider solvensgränsens fyrdubbla belopp (*solvenskapitalets maximibelopp*), ska arbetspensionsförsäkringsbolaget från det året varje år till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret överföra ett belopp som utgör en tredjedel av det belopp med vilket bolagets solvenskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen kan betraktas som bestående, ska bolaget organisera sin verksamhet så att bolagets solvenskapital återförs under maximibeloppet.

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital överskrider solvensgränsen, kan bolaget till det fördelade tilläggsförsäk-

ringsansvaret enligt 14 § 2 mom. överföra högst det belopp som beräknats på det sätt som avses i 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital underskrider solvensgränsen eller om solvenskapitalet minskat med utjämningsbeloppet underskrider kravet på minimikapital, är överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret förbjudna.

19 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets solvens

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på bolagets solvens ska ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt kalkylerbara övriga osäkerhetsfaktorer.

20 §

Plan för återställande av en sund finansiell ställning och plan för kortfristig finansiering

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utan dröjsmål till Finansinspektionen för godkännande överlämna en plan för att återställa en sund finansiell ställning för bolaget, när solvenskapitalet underskrider solvensgränsen. Planen för återställande av en sund finansiell ställning ska visa att arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital inom ett år, eller av särskilda skäl med tillstånd av Finansinspektionen inom högst två år, överskrider solvensgränsen.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utan dröjsmål till Finansinspektionen för godkännande överlämna en plan för kortfristig finansiering, när solvenskapitalet underskrider kravet på minimikapital. Finansieringsplanen ska visa att arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital inom tre månader överstiger sitt minimibelopp. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom denna tid, kan Finansin-

spektionen av synnerligen vägande skäl förlänga tiden med högst tre månader.

23 §

Begränsningar av vinstutdelningen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte dela ut vinst, om bolagets solvenskapital underskrider solvensgränsen eller solvenskapitalet minskat med utjämningsbeloppet underskrider kravet på minimikapital eller bolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden eller det är eller borde vara känt att bolaget är insolvent.

Vinst får inte heller utdelas, om det är eller borde vara känt att vinstutdelningen leder till att solvenskapitalet sjunker under det belopp som föreskrivs i 1 mom., till att bolaget blir insolvent eller till att täckningen för ansvarsskulden inte uppfyller de lagstadgade kraven.

29 §

Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan med Finansinspektionens samtycke fusioneras med ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller delas enligt vad som bestäms i försäkringsbolagslagen. Finansinspektionen ska ge sitt samtycke, om en ovan avsedd åtgärd inte inkräktar på de försäkrade förmånerna, om åtgärden inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten och om Finansinspektionen anser att överlåtelsen av försäkringsbeståndet är motiverad med tanke på verkställigheten av arbetspensionssystemet. Till Finansinspektionen ska i samband med ansökan om samtycke lämnas in en beräkning över det överlåtande bolagets ansvarsskuld och täckningen för den samt över bolagets solvenskapital. Finansinspektionen har rätt att till samtycket foga de villkor som inspektionen anser nödvändiga för att trygga de försäkrade förmå-

erna eller en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

När det gäller fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet iakttas i övrigt vad som föreskrivs i 19 kap. 1—9 §, 10 § 3 mom. och 11—19 §, 20 kap. 1—9 §, 10 § 3 mom. och 11—17 § samt 21 kap. 1—5 och 8—11 §, 12 § 3 mom. och 13—16 § i försäkringsbolagslagen.

Med det försäkringsbestånd som överlåts vid fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet och delning övergår till det övertagande bolaget av de tillgångar som enligt 21 § hör till försäkringstagarna den del som motsvarar det försäkringsbestånd som överlåts.

Finansinspektionen ska be Konkurrensverket om ett utlåtande om en sådan ansökan som avses i 1 mom., om det arrangemang som avses i ansökan omfattas av den tillsyn över företagsförvärv som avses i lagen om konkurrensbegränsningar.

29 e §

Solvenskapital som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Arbetspensionsförsäkringsbolaget ska överlåta ofördelat tilläggsförsäkringsansvar till ett belopp som i den övertagande pensionsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare (*solvenskapital som överförs*).

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet anges det belopp som avses i 1 mom. på framställning av Finansinspektionen som en fast procentandel av den ansvarsskuld som ska användas vid beräkningen av solvensen. Procentandelen beräknas så att den motsvarar det dubbla beloppet av medianen för solvensgränserna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare.

Den förordning som avses i 2 mom. utfärdas fyra gånger per kalenderår före utgången av mars, juni, september och december för att träda i kraft vid ingången av närmast följande april, juli, oktober och januari månad.

Finansinspektionen ska kalenderårsvis före utgången av februari, maj, augusti och november göra en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om fastställande av den procentandel som avses i 2 mom.

Som beloppet av det solvenskapital som överförs används den procentandel som fastställts genom förordningen enligt 2 mom. och som gäller då avtalet om överlåtelse av försäkringsbeståndet ingår.

Om beloppet av det solvenskapital som överförs och som fastställts i enlighet med 2 mom. blir större än den andel av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts, ska ur arbetspensionsförsäkringsbolaget överlåtas en andel av bolagets solvenskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts. Vid beräkningen av den andel som det försäkringsbestånd som överläts utgör av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital ska bestämmelserna om fastställande av den ansvarsskuld som används vid beräkning av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på bolagets solvenskapital.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital gäller efter denna lags ikraftträdande arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital enligt 16 §. Vad som någon annanstans i lag avses med minimibeloppet av ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital avser efter denna lags ikraftträdande två tredjedelar av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvensgräns. Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om hälften av minimibeloppet av ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital avser efter denna lags ikraftträdande kravet på ett arbetspensionsförsäkringsbolags minimikapital enligt 17 §.

Vid tillämpningen av 25 kap. 9 § 1 mom. 3 punkten i försäkringsbolagslagen tillämpas 17 § i dess lydelse vid denna lags ikraftträdande.

Av invalidpensionsdelen av Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Eteras utjämningsbelopp hänförs till solvenskapitalet enligt 16 § högst det belopp som fås när 130 procent av genomsnittet av invalidpensionsdelarna av de andra arbetspensionsförsäkringsbolagens utjämningsbelopp i förhållande till de försäkrades löner multipliceras med lönesumman för Eteras försäkrade. Åren 2013—2017 gäller dock att av invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsbelopp ska till solvenskapitalet alltid hänföras minst ett belopp som utgör förhållandet mellan det sammanlagda beloppet av invalidpensionsdelarna av de andra arbetspensionsförsäkringsbolagens utjämningsbelopp och det sammanlagda beloppet av de ansvarsskulder som används vid beräkningen av solvensgränsen för de andra arbetspensionsförsäkringsbolagen multiplicerat med beloppet av den ansvarsskuld som används vid beräkningen av Eteras solvensgräns. Det belopp av invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsbelopp som hänförs till solvenskapitalet kan dock uppgå till högst samma belopp som invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsbelopp.

Bestämmelserna i 3 mom. tillämpas inte från det år för vilket det inte längre fastställs något kompletteringsbelopp enligt 5 § 2 mom. i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare (396/2006).

Av utjämningsbeloppet för Etera hänförs inte till solvenskapitalet enligt 16 § de särskilda posterna för belastning till följd av skötselkostnader och premieförluster enligt de beräkningsgrunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställt med stöd av 5 § 4 mom. i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare.

3.

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) 48 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1323/1997, 1210/1998 och 85/1999,

ändras 6 § 3 mom., rubriken för 6 kap., 45 § 4—5 mom., 48 a—48 d §, 88 §, 100 § 1 mom., 100 a § 2 mom. samt 116, 119 och 121 §,

sådana de lyder, 6 § 3 mom. i lag 222/2011, rubriken för 6 kap. i lag 1323/1997, 45 § 4—5 mom. i lag 85/1999, 48 a § i lagarna 391/2006 och 1122/2006, 48 b § i lag 1122/2006, 48 c § i lagarna 1122/2006 och 222/2011, 48 d § i lagarna 1122/2006 och 85/1999, 88 § delvis ändrad i lagarna 1323/1997, 421/2003 och 251/2006, 100 § 1 mom. i lag 942/2000, 100 a § 2 mom. i lag 251/2006, 116 § delvis ändrad i lagarna 1323/1997 och 421/2003 samt 119 och 121 § delvis ändrade i lag 1323/1997, samt

fogas till lagen en ny 48 g § som följer:

6 §

Om en A- eller B-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 eller 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av ifrågavarande avdelnings pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna (*övertäckning*) överföras till täckning för en annan avdelnings pensionsansvar. En överföring av tillgångar från en B-avdelning förutsätter Finansinspektionens samtycke. Till följd av överföringen får ansvarsunderskott inte kvarstå i den avdelning varifrån tillgångar överförs. När tillgångar överförs från en B-avdelning förutsätts det att solvenskapitalet efter överföringen uppgår till minst solvensgränsens dubbla belopp.

6 kap.

Pensionsansvaret och täckandet av det samt solvenskapitalet

45 §

Om solvenskapitalet i en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelses B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 2 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i den paragrafen med Finansinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. I en AB-pensionsstiftelse är ett villkor för återbetalning att A-avdelningens pensionsansvar är täckt enligt 47 §. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs vid behov om att vissa poster lämnas obeaktade i solvenskapitalet när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

Om A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt täcka beloppet av ansvaret enligt 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överskrida beloppet av pensionsstiftelsens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med Finansinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs vid behov om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från det gängse värdet vid uppskattningen av övertäckningen. Till följd av återbetalningen får ansvarsunderskott inte kvarstå i A-pensionsstiftelsen eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelning. I AB-pensionsstiftelsen är ett villkor för återbetalningen att solvenskapitalet i AB-pensionsstiftelsens B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 2 mom.

48 a §

Med en B-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses B-avdelnings solvenskapital avses det belopp med vilket tillgångarna för verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider de skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som föreskrivs i 2—7 mom. och närmare bestäms med stöd av 7 mom. Vid beräkningen av pensionsansvaret beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten.

Till en pensionsstiftelses solvenskapital hänförs följande poster:

1) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) de reserver som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),

3) tilläggsförsäkringsansvaret,

4) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om den är positiv, till den del skillna-

den inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

5) en post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt och som uppgår till högst 4 procent av lönesumman för dem som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, förutsatt att posten uppfyller kraven enligt 48 g §,

6) på ansökan av pensionsstiftelsen och med Finansinspektionens samtycke övriga poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—5 punkten.

I en AB-pensionsstiftelse kan de poster som avses i 2 mom. 1, 2, 4 och 5 punkten hänföras till solvenskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring hör till B-avdelningen eller ingår i B-avdelningens tillgångar.

Från solvenskapitalet avdras

1) förlusten för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv,

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik.

I en AB-pensionsstiftelse avdras de i 4 mom. uppräknade posterna från solvenskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring ingår i balansräkningen för B-avdelningen eller hör till B-avdelningens förpliktelser.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma att skuldförbindelser som avses i 2 mom. 4 punkten och 4 mom. 2 punkten och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument i en pensionsstiftelses solvenskapital kan värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de poster som ska hänföras till och de som ska dras av från solvenskapitalet.

48 b §

Solvensgränsen för en pensionsstiftelse som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av försäk-

ringsrörelsens risker samt fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Kravet på minimikapital för en pensionsstiftelse är en tredjedel av solvensgränsen.

48 c §

Pensionsstiftelsen ska överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten. Pensionsstiftelsen kan dessutom från en A-avdelning överföra övertäckning enligt 6 § till tilläggsförsäkringsansvaret. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten och övertäckningen kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller ansvar upplösas genom understödsavgifter så som bestäms i 2—7 mom. Pensionsstiftelsen kan upplösa tilläggsförsäkringsansvar också som en återbetalning av den överskjutande delen av solvenskapitalet så som anges i 45 § 4 mom.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom understödsavgifter upp till det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen (*solvenskapitalets maximibelopp*).

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,4 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionsstiftelse vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,4 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja ned-sätta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som meddelats med stöd av 166 § i den lagen.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionsstiftelse vars solvenskapital underskrider solvensgränsen får inte upplösas för sänkning understödsavgifterna. Om solven-

sen inte kan stärkas på något annat sätt, ska tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom understödsavgifter. Om solvenskapitalet dock underskrider solvensgränsen efter en överföring av förluster i placeringsverksamheten enligt 1 mom., ska tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom understödsavgifter så att det når upp till solvensgränsen.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionsstiftelse vars solvenskapital för andra året i följd överskrider solvenskapitalets maximibelopp ska från och med det året upplösas för sänkning av understödsavgifterna med ett årligt belopp som motsvarar en tredjedel av det belopp med vilket pensionsstiftelsens solvenskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av solvenskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, ska pensionsstiftelsen organisera sin verksamhet så att solvenskapitalet underskrider maximibeloppet.

Vid tillämpningen av denna paragraf avdras från solvenskapitalet den post enligt 48 a § 2 mom. 5 punkten som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt.

48 d §

Pensionsstiftelsens styrelse ska som en del av placeringsplanen fastställa en riskhanteringsplan för fem år, vilken gäller användningen av understödsavgifter för att stödja solvensen. När solvensen försvagas får behovet att höja understödsavgifterna inte bli så stort att arbetsgivarens betalningsförmåga äventyras. Planen ska tillställas Finansinspektionen. Pensionsstiftelsen ska göra upp en ny plan, om Finansinspektionen anser att det inte går att genomföra riskhanteringsplanen. Pensionsstiftelsens styrelse ska tillämpa planen när den fastställer den årliga nivån på understödsavgifterna.

En pensionsstiftelse vars solvenskapital underskrider solvensgränsen ska utan dröjsmål för godkännande tillställa Finansinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning för pensionsstiftelsen. Planen för återställande av en sund finansiell ställning ska visa att pensionsstiftelsens solvenskapital genom en ökning av understödsavgifterna eller på något annat sätt inom ett år, eller av särskilda skäl med tillstånd av Fi-

nansinspektionen inom högst två år, överskrider solvensgränsen.

En pensionsstiftelse vars solvenskapital underskrider kravet på minimikapital ska utan dröjsmål för godkännande tillstålla Finansinspektionen en plan för kortfristig finansiering. Finansieringsplanen ska visa att pensionsstiftelsens solvenskapital genom en ökning av understödsavgifterna eller på något annat sätt inom tre månader överskrider kravet på minimikapital. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom denna tid, kan Finansinspektionen av synnerligen vägande skäl förlänga tiden med högst tre månader.

Finansinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av de planer som avses i 1—3 mom.

48 g §

För att pensionsstiftelsen ska kunna hänföra den post enligt 48 a § 2 mom. 5 punkten som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt till solvenskapitalet ska pensionsstiftelsen i riskhanteringsplanen enligt 48 d § beskriva vad som eftersträvas genom posten, vilka konsekvenser posten har för pensionsstiftelsens placeringsplan, solvens, placeringsfördelning och avkastningsförväntningar samt i vilka situationer solvensen utökas genom understödsavgifter eller sänkningar av understödsavgifterna begränsas.

Den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt ska dimensioneras med beaktande av det genomförbara målet som uppställts för den. Pensionsstiftelsen ska följa hur de mål som i riskhanteringsplanen uppställts för användningen av posten uppnås. Pensionsstiftelsen kan inte hänföra posten till sitt solvenskapital, om pensionsstiftelsens verksamhet inte motsvarar riskhanteringsplanen.

Efter att ha hänfört den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt till solvenskapitalet ska pensionsstiftelsen följa sin solvens i förhållande till den genomsnittliga solvensnivån för arbetspensionssystemet. Om pensionsstiftelsens solvens försvagas i förhållande till den genomsnittliga nivån för arbetspensionssystemet så att avvikelser i be-

tydande grad ökar riskerna för pensionsstiftelsens verksamhet, ska pensionsstiftelsen begränsa användningen av tilläggsförsäkringsansvaret för att sänka understödsavgifterna eller stärka solvenskapitalet genom tilläggsavgifter.

Av en pensionsstiftelsens solvenskapital ska dock det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan dock tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

88 §

Pensioner som redan börjat löpa samt de framtida och andra förmåner enligt pensionsstiftelsens stadgar som grundar sig på före likvidationen löpande försäkringsförhållanden ska tryggas genom köp av motsvarande förmån i en annan försäkringsanstalt. Om den andel som en person som hör eller har hört till verksamhetskretsen, en pensionstagare eller en annan förmånstagare har i de tillgångar som motsvarar pensionsansvaret understiger det maximibelopp som Finansinspektionen fastställt, kan det betalas till honom eller henne som ett engångsbelopp.

En pensionsstiftelse vars upplösning har föranletts av att arbetsgivaren har upphört med sin verksamhet och försäkringsförhållandet har upphört inom ett år innan verksamheten upphörde ska trygga också de rättigheter som grundar sig på ett sådant försäkringsförhållande enligt 1 mom.

Kan ett sådant avtal om köp av förmåner som avses i 1 mom. inte fås till stånd på skäliga villkor, ska tillgångarna skiftas mellan dem som enligt pensionsstiftelsens stadgar har rätt till dem, i förhållande till deras andelar i pensionsansvaret. För skifte ska begäras Finansinspektionens godkännande.

Förslår tillgångarna inte till att trygga förmånerna till fullt belopp, ska tillgångarna i första hand användas till tryggnad av redan pensionerade personers löpande pensioner samt deras egna och deras förmånstagares framtida pensioner och andra förmåner. Det

belopp av pensionsstiftelsens tillgångar med vilket det pensionsansvar som orsakas av förmånerna för de personer som hör till eller har hört till stiftelsens verksamhetskrets har täckts enligt minimikraven i 47 eller 146 § ska dock användas till tryggnad av dessa personers förmåner. Förslår inte pensionsstiftelsens tillgångar till att trygga förmånerna enligt 47 eller 146 §, används tillgångarna till att trygga förmånerna i förhållande till täckningskraven i dessa lagrum.

Vid köp av sådana förmåner som motsvarar pensioner och andra förmåner som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare till en B-pensionsstiftelse eller till en AB-pensionsstiftelses B-avdelning från en försäkringsanstalt enligt 1 mom. i den situation som avses i 78 § 1 mom., ska sådant solvenskapital som avses i 48 a § överförs till minst ett belopp som motsvarar solvensgränsen. Om pensionsstiftelsens solvenskapital är större än det belopp som motsvarar solvensgränsen överförs solvenskapitalet i sin helhet, dock högst till solvensgränsens dubbla belopp eller ett belopp som fastställs genom den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 6 mom., beroende på vilket av dessa belopp som är störst.

Vid köp av en förmån som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare till en B-pensionsstiftelse eller till en AB-pensionsstiftelses B-avdelning i de situationer som avses i 100 § 1 mom., ska solvenskapital överförs till ett belopp som i den övertagande försäkringsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer i enlighet med 29 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) på framställning av Finansinspektionen den procentandel för det solvenskapital som överförs vilken ska iaktas vid överlåtelser av försäkringsverksamhet. Beloppet av det solvenskapital som överförs fastställs i enlighet med den procentandel som fastställts genom förordningen enligt 2 mom. i det sistnämnda lagrummet och som gäller vid den tidpunkt då avtalet om överlåtelse av försäkringsverksamheten ingås. Om

det dubbla beloppet av solvensgränsen som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs är större än det enligt detta moment fastställda belopp av det solvenskapital som överförs, ska det solvenskapital som överläts ur pensionsstiftelsen fastställas enligt detta moment, och den utträdande arbetsgivaren ska komplettera det solvenskapital som överförs så att det motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs. Om beloppet av det solvenskapital som fastställts enligt detta moment blir större än den andel av solvenskapitalet som motsvarar den försäkringsverksamhet som överläts, ska ur pensionsstiftelsen överlåtas den andel av solvenskapitalet som motsvarar den försäkringsverksamhet som överläts, och den utträdande arbetsgivaren ska komplettera det solvenskapital som överläts så att det motsvarar det belopp som fastställts i detta moment. Vid beräkningen av den andel som den försäkringsverksamhet som överläts utgör av pensionsstiftelsens solvenskapital ska bestämmelserna om fastställande av det pensionsansvar som ska användas vid beräkningen av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på pensionsstiftelsens solvenskapital.

Vid överföring av solvenskapital i enlighet med 5 och 6 mom. ska det solvenskapital som överförs bildas av poster som den övertagande försäkringsanstalten kan räkna till sitt solvenskapital.

Vad som bestäms i 5—7 mom. tillämpas också på en partiell överlåtelse av försäkringsverksamheten. Bestämmelserna i de momenten tillämpas likväl inte på överlåtelse av försäkringsverksamheten vid delning som sker enligt 100 §.

Om en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelses B-avdelning som är i likvidation innehar tillgångar efter det att försäkringsverksamheten har överlåtits, skulderna är betalda och alla övriga förbindelser fullgjorda, kan de tillgångar som motsvarar skillnaden återbetalas till arbetsgivaren.

Om en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelning som är i likvidation innehar tillgångar efter det att försäkringsverksamheten har överförs och skulderna är betalda, kan dessa tillgångar återbetalas till arbetsgivaren eller användas

till att trygga förmånerna för pensionstagarna och övriga förmånstagare samt för de personer som hör till och har hört till verksamhetskretsen, eller på något annat sätt som bestäms i pensionsstiftelsens stadgar.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om betalning av tillgångarna som ett engångsbelopp samt vad som föreskrivs i 2—4 mom. tillämpas inte på verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare.

100 §

En pensionsstiftelse (*överlåtande pensionsstiftelse*) kan med Finansinspektionens samtycke träffa avtal om fusion med en annan pensionsstiftelse (*övertagande pensionsstiftelse*), genom vilket den överlåtande pensionsstiftelsens försäkringsverksamhet, som omfattar pensionsansvar, övriga skulder och tillgångar, utan likvidationsförfarande övergår till den övertagande pensionsstiftelsen. En pensionsstiftelse (*överlåtande pensionsstiftelse*) kan likaså med Finansinspektionens samtycke överlåta sin försäkringsverksamhet till en annan pensionsstiftelse, till en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/2992) eller till ett försäkringsbolag (*övertagande försäkringsanstalt*), varvid bestämmelsen i 88 § 6 mom. om överföring av solvenskapitalet ska beaktas. En pensionsstiftelse (*ursprunglig pensionsstiftelse*) kan också med Finansinspektionens samtycke delas utan likvidationsförfarande så att den överlåter sin försäkringsverksamhet eller en del av den till en pensionsstiftelse som grundas (*övertagande pensionsstiftelse*) eller flera pensionsstiftelser som grundas, om ett aktiebolag som är arbetsgivare och som hör till pensionsstiftelsen delas i enlighet med 17 kap. 1 § i lagen om aktiebolag (624/2006).

100 a §

Vid övertagande av den försäkringsverksamhet, det ansvar och det försäkringsbestånd som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare och som avses i 1 mom., ska det solvenskapital som övertas uppgå till minst det belopp som fastställs i 88 § 6 mom. eller det belopp som motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen i 48 b § 1 mom.

som räknas ut på basis av de tillgångar som övertas, om detta är störst. Om det tilläggsförsäkringsansvar som överförs från den överlåtande pensionsanstalten är mindre än det ovan nämnda beloppet, ska den anslutande arbetsgivaren komplettera solvenskapitalet upp till det belopp som avses ovan.

116 §

Utöver vad som föreskrivs i 9 § ska i pensionsstiftelsens stadgar nämnas

1) om pensionsstiftelsens bokföring följer det i 117 § nämnda arbetsgivarspecifika eller det utjämnande systemet,

2) hur understödsavgifterna bestäms om pensionsstiftelsens bokföring följer det utjämnande systemet,

3) hur en pensionsstiftelse som beviljar frivilliga tilläggsförmåner bokför pensionsansvar för en sådan till verksamhetskretsen hörande person som har varit anställd hos flera arbetsgivare som hör till pensionsstiftelsen,

4) när en arbetsgivare ska utträda eller uteslutas ur pensionsstiftelsen samt den utträdande eller uteslutna arbetsgivarens skyldigheter mot pensionsstiftelsen samt i synnerhet arbetsgivarens skyldighet att komplettera solvenskapitalet i de situationer som avses i 88 § 6 mom.,

4 a) vilken skyldighet en arbetsgivare som ansluter sig till pensionsstiftelsen har att komplettera solvenskapitalet i en situation som avses i 100 a § 2 mom.,

5) hur de övriga arbetsgivarna ansvarar för de skyldigheter i fråga om solvenskapitalet som en arbetsgivare som ska utträda eller en arbetsgivare som ska uteslutas har, om arbetsgivaren som ska utträda eller uteslutas är insolvent, samt

6) hur arbetsgivarnas andel av den i 45 § avsedda övertäckningen räknas ut i en avdelning som följer det utjämnande systemet och hur övertäckningen överförs mellan avdelningarna när i dessa ingår olika arbetsgivare.

119 §

Bestämmelserna i 46 och 47 § om täckande av pensionsansvar ska tillämpas på varje arbetsgivare skilt för sig i en pensionsstiftelse som följer det arbetsgivarspecifika systemet i sin bokföring.

Vad som i 48 b och 48 c § bestäms om kravet på minimikapital, solvensgränsen och överföring till tilläggsförsäkringsansvaret, tillämpas i en sampensionsstiftelse som följer det arbetsgivarspecifika bokföringssystemet på varje arbetsgivare skilt för sig. Vad som i 48 d § bestäms om planer som ska tillställas social- och hälsovårdsministeriet, tillämpas oberoende av bokföringssystem på varje pensionsstiftelse skilt för sig.

121 §

Om till en sampensionsstiftelse hörande arbetsgivares tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 och 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överstiga beloppet av ifrågavarande arbetsgivares pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med nämnda arbetsgivares samtycke återbetalas till täckning för en annan arbetsgivare i pensionsstiftelsen. Till följd av överföringen får hos den överförande arbetsgivaren inte bli ansvarsunderskott.

Vid överföring av tillgångar från en arbetsgivare till en annan i en B-sampensions-

stiftelse och en AB-sampensionsstiftelses B-avdelning förutsätts att den överförande arbetsgivarens andel av pensionsstiftelsens solvenskapital efter överföringen överskrider det dubbla beloppet av solvensgränsen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om en pensionsstiftelses verksamhetskapital gäller efter denna lags ikraftträdande pensionsstiftelsens solvenskapital.

Maximibeloppet av den post enligt 48 a § 2 mom. 5 punkten som ingår i pensionsstiftelsens solvenskapital kan höjas så att pensionsstiftelsens solvens i förhållande till arbetspensionsförsäkringsbolagens genomsnittliga solvens vid lagens ikraftträdande är densamma som den var den 31 december 2012. Från och med lagens ikraftträdande till och med den 31 december 2017 kvarstår det höjda maximibeloppet som lika stort i förhållande till det pensionsansvar som används vid beräkningen av solvensgränsen. Efter det sjunker beloppet av förhöjningen årligen med lika stora sänkningar så att förhöjningen är lika med noll den 1 januari 2022.

4.

Lag**om ändring av lagen om försäkringskassor**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om försäkringskassor (1164/1992) 8 a § 2 mom., 12 § 8 a- och 8 b-punkten, rubriken för 7 kap., 79 § 2 och 3 mom., 83 a—83 e §, 132 § och 134 § 2 mom.,

av dem 8 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 250/2002, 12 § 8 a- och 8 b-punkten sådana de lyder i lag 420/2003, rubriken för 7 kap. sådan den lyder i lag 1322/1997, 79 § 2 mom. sådant det lyder i lag 84/1999, 83 a § sådan den lyder i lagarna 1322/1997, 84/1999 och 250/2002, 83 b § sådan den lyder i lagarna 392/2006 och 1123/2006, 83 c och 83 e § sådana de lyder i lag 1123/2006, 83 d § sådan den lyder i lagarna 1123/2006 och 223/2011, 132 § sådan den lyder i lagarna 420/2003, 1324/2004 och 252/2006 och 134 § 2 mom. sådant det lyder i lag 252/2006, samt

fogas till lagen en ny 83 u § som följer:

8 a §

Om i fråga om en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet eller beviljar tilläggsförmåner vid en pensionskassa tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar skillnaden (*övertäckning*) överföras till en annan avdelning. Överföring av övertäckning från en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet förutsätter dock Finansinspektionens samtycke. Vid överföring av övertäckning från en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet förutsätts dessutom att solvenskapitalet är minst det dubbla beloppet av solvensgränsen efter överföringen.

12 §

I försäkringskassans stadgar ska anges

8 a) vilka skyldigheter en delägare som avgår eller utesluts har gentemot pensionskassan, i synnerhet när det gäller delägarrens

skyldighet att komplettera solvenskapitalet i en situation som avses i 132 § 9 mom.,

8 b) vilken skyldighet en delägare som ansluter sig till pensionskassan har att komplettera solvenskapitalet i en situation som avses i 134 § 2 mom.,

7 kap.

Försäkringspremier, ansvarsskuld och solvenskapital

79 §

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som beror på framtida försäkringsfall enligt gällande förbindelser samt av övriga utgifter för dessa förbindelser, minskat med kapitalvärdet av framtida försäkringspremier. I fråga om en pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring betraktas som premieansvar också ett tilläggsförsäkringsansvar som syftar till att upprätthålla solvensen. Tilläggsförsäkringsansvar som utökar eller minskar premiean-

svaret kan användas till att täcka en förlust som uppkommit till följd av att grunderna för beräkning av ansvarsskulden ändrats samt till att täcka även andra förluster och till att ned-sätta försäkringspremierna så som vederbö-rande ministerium bestämmer. Som premie-ansvar för pensionskassor som bedriver ock-så annan än enbart lagstadgad pensionsför-säkring betraktas också sådant ansvar som är avsett för framtida förhöjningar av de försäk-rades förmåner och som uppfyller de villkor som Finansinspektionen bestämmer (*index-förhöjningsansvar*). Enligt grunderna för det-ta ansvar får svaret inte användas till att täcka annan förlust än en sådan som har upp-kommit till följd av att grunderna för beräk-ning av ansvarsskulden ändrats.

Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningsbelopp och andra belopp som ska betalas med anledning av inträffade försäk-ringsfall till den del som pensionskassan bli-vit ansvarig enligt lagen om pension för ar-betstagare eller lagen om pension för företa-gare, samt ett för skaderiska år riskteoretiskt beräknat utjämningsbelopp.

83 a §

Om i fråga om en pensionskassa som en-dast beviljar tilläggsförmåner eller i fråga om en avdelning som beviljar tilläggsförmåner tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga be-loppet av pensionskassans eller, på motsva-rande sätt, en av dess avdelningars ansvars-skuld och övriga skulder, får den övertäck-ning som motsvarar skillnaden med Finans-inspektionens samtycke återbetalas till pen-sionskassans delägare i relation till de försäk-ringstekniska ansvarsskulden. Genom för-ordning av social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov ges bestämmelser om att vär-det av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från tillgångarnas gängse värde vid uppskattningen av över-täckningen. Förutsättning för att tillgångar ska kunna återbetalas från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner är att solvenskapita-let för en avdelning som bedriver lagstadgad

verksamhet överskrider det fyrdubbla belop-pet av solvensgränsen enligt 83 d § 2 mom.

Till den del den i 1 mom. avsedda skillna-den uppkommit på grund av medlemsavgifter som medlemmarna har betalt kan ingen åter-betalning till delägare ske.

Om pensionskassans solvenskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider det fyrdubbla belop-pet av solvensgränsen, kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i nämnda paragraf med Finansinspektionens samtycke återbetalas till delägarna. Genom förordning av social- och hälsovårdsministe-riet kan vid behov föreskrivas om att vissa poster lämnas obeaktade i solvenskapitalet när den överskjutande delen uppskattas och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

Till delägarna kan, i det fall som avses i 111 §, de medel som överstiger det belopp som avses i 132 § 2 och 3 mom. återbetalas, förutsatt att pensionskassan har betalt sina skulder och fullgjort alla sina övriga förbin-delser.

Finansinspektionen meddelar närmare före-skrifter om ansökan enligt denna paragraf och om de uppgifter som ska lämnas i ansö-kan.

83 b §

Med pensionskassans solvenskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare avses det belopp med vilket pen-sionskassans tillgångar för denna verksamhet och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara förbin-delser som uppkommer i denna försäkrings-verksamhet, på det sätt som föreskrivs i 2—7 mom. och bestäms närmare med stöd av 7 mom. Vid beräkningen av ansvarsskulden beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. eller det utjäm-ningsbelopp som avses i 3 mom. i den para-grafen.

Till solvenskapitalet hänförs följande pos-ter:

1) det garantikapital eller den grundfond som betalats i pengar,

2) reservfonden och övriga fonder av det egna kapitalet,

3) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

4) de reserver som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),

5) tilläggsförsäkringsansvaret,

6) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

7) utjämningsbeloppet,

8) en post som baserar sig på delägarens tillskottsplikt och som uppgår till högst 4 procent av lönesumman för dem som hör till pensionskassans verksamhetskrets, förutsatt att posten uppfyller kraven enligt 83 u §,

9) på ansökan av pensionskassan och med Finansinspektionens samtycke övriga poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—8 punkten.

I en pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionskydd och frivilligt tilläggs-pensionskydd som kompletterar detta, kan sådana poster som avses i 2 mom. 1—4, 6 och 8 punkten hänföras till solvenskapitalet till den del de hör till en avdelning som förvaltar lagstadgat pensionskydd eller ingår i nämnda avdelnings tillgångar.

Från solvenskapitalet avdras

1) förlusten för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv,

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik.

I en pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionskydd och frivilligt tilläggs-pensionskydd som kompletterar detta, ska de poster som räknas upp i 4 mom. avdras från solvenskapitalet till den del de hör till en avdelning som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet eller ingår i nämnda avdelnings förpliktelser.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma att masskuldebrevslån och andra motsvarande penning-

och kapitalmarknadsinstrument som avses i 2 mom. 6 punkten och 4 mom. 2 punkten i en pensionskassas solvenskapital kan värderas med avvikelser från deras gängse värde.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de poster som ska hänföras till och de som ska dras av från solvenskapitalet.

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av försäkringsrörelsens risker samt hur placeringarna fördelar sig mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Kravet på minimikapital är en tredjedel av solvensgränsen.

83 d §

Pensionskassan ska överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. Pensionskassan kan dessutom från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner överföra övertäckning enligt 8 a § till tilläggsförsäkringsansvaret. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten och övertäckningen kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller ansvar upplösas genom försäkringspremier så som bestäms i 2—7 mom. i denna paragraf. Pensionskassan kan dessutom upplösa tilläggsförsäkringsansvar som en återbetalning av den överskjutande delen av solvenskapitalet så som anges i 83 a § 3 mom.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom försäkringspremier upp till det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen (*solvenskapitalets maximibelopp*).

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,4 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionskassa vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,4 gånger efter till-

lämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som fastställts med stöd av 166 § i den lagen.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionskassa vars solvenskapital underskrider solvensgränsen får inte upplösas för nedsättning av försäkringspremierna. Om solvensen inte kan stärkas på något annat sätt, ska tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom försäkringspremier. Om solvenskapitalet dock underskrider solvensgränsen efter en överföring av förluster i placeringsverksamheten enligt 1 mom., ska tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom försäkringspremier så att det når upp till solvensgränsen.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionskassa vars solvenskapital för andra året i följd överskrider solvenskapitalets maximibelopp ska från och med det året upplösas för nedsättning av försäkringspremierna med ett årligt belopp som motsvarar en tredjedel av det belopp med vilket pensionskassans solvenskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av solvenskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, ska pensionskassan organisera sin verksamhet så att solvenskapitalet underskrider maximibeloppet.

Vid tillämpningen av denna paragraf avdras från solvenskapitalet den post enligt 83 b § 2 mom. 8 punkten som baserar sig på delägarens tillskottsplikt.

83 e §

Pensionskassans styrelse ska som en del av placeringsplanen fastställa en riskhanteringsplan för fem år, vilken gäller användningen av försäkringspremier för att stödja solvensen. När solvensen försvagas får behovet att höja försäkringspremierna inte bli så stort att delägarens betalningsförmåga äventyras. Planen ska tillställas Finansinspektionen. Pensionskassan ska göra upp en ny plan om

Finansinspektionen anser att det inte går att genomföra riskhanteringsplanen. Pensionskassans styrelse ska tillämpa planen när den fastställer den årliga nivån på försäkringspremierna.

En pensionskassa vars solvenskapital underskrider solvensgränsen ska utan dröjsmål för godkännande tillställa Finansinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning för pensionskassan. Planen för återställande av en sund finansiell ställning ska visa att pensionskassans solvenskapital genom en ökning av försäkringspremierna eller på något annat sätt inom ett år, eller av särskilda skäl med tillstånd av Finansinspektionen inom högst två år, överskrider solvensgränsen.

En pensionskassa vars solvenskapital underskrider kravet på minimikapital ska utan dröjsmål för godkännande tillställa Finansinspektionen en plan för kortfristig finansiering. Finansieringsplanen ska visa att pensionskassans solvenskapital genom en ökning av försäkringspremierna eller på något annat sätt inom tre månader överskrider kravet på minimikapital. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom denna tid, kan Finansinspektionen av synnerligen vägande skäl förlänga tiden med högst tre månader.

Finansinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av de planer som avses i 1—3 mom.

83 u §

För att pensionskassan ska kunna hänföra den post enligt 83 b § 2 mom. 8 punkten som baserar sig på delägarens tillskottsplikt till solvenskapitalet ska pensionskassan i riskhanteringsplanen enligt 83 e § beskriva vad som eftersträvas genom posten, vilka konsekvenser posten har för pensionskassans placeringsplan, solvens, placeringsfördelning och avkastningsförväntningar samt i vilka situationer solvensen utökas genom försäkringspremier eller nedsättningar av försäkringspremierna begränsas. Pensionskassans delägare ska informeras om att posten används inom solvenskapitalet.

Den post som baserar sig på delägarens tillskottsplikt ska dimensioneras med beak-

tande av det genomförbara mål som uppställts för den. Pensionskassan ska följa hur de mål som i riskhanteringsplanen uppställts för användningen av posten uppnås. Pensionskassan kan inte hänföra posten till sitt solvenskapital, om pensionskassans verksamhet inte motsvarar riskhanteringsplanen.

Efter att ha hänfört den post som baserar sig på delägarrens tillskottsplikt till solvenskapitalet ska pensionskassan följa sin solvens i förhållande till den genomsnittliga solvensnivån för arbetspensionssystemet. Om pensionskassans solvens försvagas i förhållande till den genomsnittliga solvensnivån för arbetspensionssystemet så att avvikelsen i betydande grad ökar riskerna för pensionskassans verksamhet, ska pensionskassan begränsa användningen av tilläggsförsäkringsansvaret för att nedsätta försäkringspremierna eller stärka solvenskapitalet genom tilläggsavgifter.

Av en pensionskassas solvenskapital ska det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

132 §

En försäkringskassa (*överlåtande kassa*) kan med Finansinspektionens samtycke träffa avtal om fusion med en annan försäkringskassa (*övertagande kassa*), genom vilket den överlåtande kassans ansvar och övriga skulder samt tillgångar utan likvidationsförfarande övergår till den övertagande kassan. En försäkringskassa (*överlåtande kassa*) kan likaså med Finansinspektionens samtycke överlåta sitt ansvar på en annan kassa, på en pensionsstiftelse som avses i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller på ett försäkringsbolag (*övertagande försäkringsanstalt*). En pensionskassa kan också med Finansinspektionens samtycke överlåta ansvar enligt lagen om pension för arbetstagare som gäller en delägars försäkring i kassan (*delägarspecifikt ansvar*) till en annan pensionskassa, till en pensionsstiftelse eller till ett arbetspen-

sionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997).

När ansvar som motsvarar pensioner och andra förmåner som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare överförs till en övertagande försäkringsanstalt i en situation som avses i 111 § 1 mom., ska sådant solvenskapital som avses i 83 b § överföras till minst ett belopp som motsvarar solvensgränsen. Om pensionskassans solvenskapital är större än det belopp som motsvarar solvensgränsen, överförs solvenskapitalet i sin helhet, dock högst till solvensgränsens dubbla belopp eller ett belopp som fastställs i 3 mom., beroende på vilket av dessa belopp som är störst. Solvenskapitalet kan till övriga delar återbetalas till delägarna så som bestäms i 83 a § 4 mom.

När ansvar som motsvarar pensioner och andra förmåner som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare överförs till en övertagande försäkringsanstalt i en situation som avses i 111 § 3 mom., ska solvenskapital överföras till ett belopp som i den övertagande försäkringsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer i enlighet med 29 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag på framställning av Finansinspektionen den procentandel för det solvenskapital som överförs vilken ska iakttas vid överföringar av ansvar. Beloppet av det solvenskapital som överförs fastställs i enlighet med den procentandel som fastställts genom förordningen enligt 2 mom. i det sistnämnda lagrummet och som gäller vid den tidpunkt då avtalet om överlåtelse av ansvaret ingås. Om det dubbla beloppet av solvensgränsen som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs är större än det enligt detta moment fastställda belopp av det solvenskapital som överförs, ska det solvenskapital som överläts ur pensionskassan fastställas enligt detta moment, och det solvenskapital som överförs ska kompletteras så att det motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs. Om beloppet av det solvenskapital som fastställts enligt detta moment blir större än

den andel av pensionskassans solvenskapital som motsvarar det ansvar som överläts, ska ur pensionskassan överlätas den andel av solvenskapitalet som motsvarar det ansvar som överläts, och det överlätna solvenskapitalet ska kompletteras så att det motsvarar det belopp som fastställts i detta moment. Vid beräkningen av den andel som det ansvar som överläts utgör av pensionskassans solvenskapital ska bestämmelserna om fastställande av den ansvarsskuld som ska användas vid beräkningen av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på pensionskassans solvenskapital. Solvenskapitalet kan till övriga delar återbetalas till delägarna så som bestäms i 83 a § 4 mom.

Vid överföring av solvenskapital enligt 2 och 3 mom. ska det solvenskapital som överförs bildas av poster som den övertagande försäkringsanstalten kan räkna till sitt solvenskapital.

Vid överlåtelse av det delägarspecifika ansvar som avses i 1 mom. till den övertagande pensionsanstalten ska tillgångar överföras till ett belopp som motsvarar den ansvarsskuld som överförs och det däri ingående solvenskapitalet enligt 3 mom. som överförs. De tillgångar som överförs värderas till gängse värde. Till de medel som överläts ska i första hand räknas sådana placeringar som hänför sig till den avgående delägarers verksamhet, om inte något annat överenskomms. När inte något annat överenskomms i avtalet om överlåtelse av försäkringsverksamheten, överförs övriga medel i form av kontanter. Det ansvar som överläts anses då omfatta

1) delägarers gällande försäkring och närmast föregående försäkringar som samma delägare haft i kassan och som avslutats på tekniska grunder, samt

2) försäkring som en med delägaren fusionerad annan delägare har och som vid tidpunkten för fusionen har varit gällande i kassan och som har avslutats till följd av delägarers fusion.

Ett fusionsavtal ska godkännas av vardera kassans kassamöte. Ett avtal om ansvarsöverföring ska godkännas av den överlåtande kassans kassamöte samt, om ansvaret överförs på en annan försäkringskassa, av den övertagande kassans kassamöte. I fråga om den överlåtande kassan är beslutet giltigt en-

dast om det har fattats med den majoritet som fordras då kassan i det fall som avses i 111 § 3 mom. träder i likvidation. Beslut om överlåtelse av ett sådant delägarspecifikt ansvar i pensionskassan som avses i 1 mom. fattas av kassans styrelse, om inte något annat bestäms någon annanstans i denna lag eller i kassans stadgar. Om den ansvarsskuld som överförs dock utgör mera än tio procent av kassans hela ansvarsskuld enligt lagen om pension för arbetstagare, ska kassamötet besluta om överföringen. Beslut om fusion och överföring av ansvar kan fattas även om den överlåtande kassan har trätt i likvidation.

Följande handlingar ska under minst två veckor före kassamötet hållas tillgängliga för medlemmarna, för delägarna och representantskapet på kassans kontor samt läggas fram på kassamötet:

1) avtalet om fusion eller överföring av ansvaret,

2) styrelsens redogörelse för de omständigheter som kan vara av betydelse vid bedömningen av frågan om avtalet om fusion eller överföring av ansvaret ska godkännas,

3) om den övertagande försäkringsanstalten är en försäkringskassa, dennas stadgar och förslag till sådan ändring av stadgarna som föranleds av fusionen eller ansvarsöverföringen, och

4) kopior av den överlåtande och den övertagande kassans bokslutshandlingar och verksamhetsberättelsehandlingar för den senaste räkenskapsperioden eller, om det är fråga om ansvarsöverföring till en annan kassa, de handlingar som gäller den överlåtande och den övertagande kassans bokslut och verksamhetsberättelse.

I kallelsen till det kassamöte som ska behandla fusionen eller ansvarsöverföringen ska meddelas när och hur de handlingar hålls tillgängliga som nämns i 7 mom.

Vid en partiell ansvarsöverföring ska på motsvarande sätt iaktas vad som bestäms om ansvarsöverföring. Vid överföring av ett sådant delägarspecifikt ansvar som avses i 1 mom. är den delägare vars försäkringar det ansvar som överförs gäller skyldig att komplettera solvenskapitalet i enlighet med 3 mom. så som närmare bestäms om detta i kassans stadgar. En överföring av ett sådant delägarspecifikt ansvar i pensionskassan som

avses i 1 mom. är dock inte möjlig, om det vid tidpunkten för överföringen har förflutit mindre än fem år sedan övertagandet av samma ansvar eller en del av det. En förutsättning för överföring av en del av ansvaret till en pensionsstiftelse är härvid dessutom att försäkringarna i det försäkringsbestånd som överförs omfattar sammanlagt minst 300 försäkrade och att de arbetsgivare vilkas försäkring det överlåtna försäkringsbeståndet gäller är sådana arbetsgivare som avses i 115 § 1 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

134 §

—————
Vid övertagande av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd som avses i 1 mom., ett delägarspecifikt ansvar som avses i 132 § 1 mom. eller försäkringsverksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare, ska det solvenskapital som övertas uppgå till minst det belopp som fastställs i 132 § 3 mom. eller det belopp som motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen i 83 c § 1 mom. som räknas ut på basis av de tillgångar som övertas, om detta är störst. Om det tilläggsförsäk-

ringsansvar som härvid överförs från den överlåtande pensionsanstalten är mindre än det ovan nämnda beloppet, ska den anslutande delägaren komplettera solvenskapitalet upp till det belopp som avses ovan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om en pensionskassas verksamhetskapital gäller efter denna lags ikraftträdande pensionskassans solvenskapital.

Maximibeloppet av den post enligt 83 b § 2 mom. 8 punkten som ingår i pensionskassans solvenskapital kan höjas så att pensionskassans solvens i förhållande till arbetspensionsförsäkringsbolagens genomsnittliga solvens vid lagens ikraftträdande är densamma som den var den 31 december 2012. Från och med lagens ikraftträdande till och med den 31 december 2017 kvarstår det höjda maximibeloppet som lika stort i förhållande till den ansvarsskuld som används vid beräkningen av solvensgränsen. Efter det sjunker beloppet av förhöjningen årligen med lika stora sänkningar så att förhöjningen är lika med noll den 1 januari 2022.

5.

Lag**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 193 a § 1 mom., mellanrubriken före 206 §, 207—209 § och rubriken för 210 §,
av dem 193 a § 1 mom., 208 § och rubriken för 210 § sådana de lyder i lag 1233/2009, som följer:

193 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionskassan

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av pensionskassans revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, solvenskapitalet, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan pensionskassan och sammanlutningar som hör till samma koncern.

Solvens och solvenskapital

207 §

Ordnanande av solvensen

Pensionskassans solvenskapital och övriga omständigheter som inverkar på pensionskassans solvens ska ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrades förmåner, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt övriga kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

208 §

Beräkning av solvensgräns och solvenskapital

Pensionskassans solvensgräns beräknas enligt lagen om beräkning av solvensgränsen

för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Såsom ansvarsskuld används då den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 202 §.

Med pensionskassans solvenskapital avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar ska anses överstiga pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara åtaganden med iakttagande av 16 a § 5, 8—10 punkten, 16 b §, 16 c § 1 mom. 1 punkten och 3 mom., 16 d § 2, 4, 5 och 6 punkten och 16 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Som ansvarsskuld som hör till skulderna används då den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 1 mom.

Pensionskassan ska till Finansinspektionen lämna en beräkning över att kraven på solvenskapitalet har uppfyllts.

209 §

Planer för fastställande av solvensgränsen

Om pensionskassans solvenskapital underskrider solvensgränsen enligt 208 §, ska pensionskassan utan dröjsmål för godkännande tillställa Finansinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Planen för återställande av en sund finansiell ställning ska visa att pensionskassans solvenskapital inom ett år, eller av särskilda skäl med tillstånd av Finansinspektionen inom högst två år, överskrider solvensgränsen.

Om pensionskassans solvenskapital är mindre än en tredjedel av solvensgränsen enligt 208 §, ska pensionskassan utan dröjsmål

för godkännande tillstålla Finansinspektionen en plan för kortfristig finansiering. Finansieringsplanen ska visa att pensionskassans solvenskapital inom tre månader är minst en tredjedel av solvensgränsen enligt 208 §. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom denna tid, kan Finansinspektionen av synnerligen vägande skäl förlänga tiden med högst tre månader.

210 §

Föreskrifter om solvens och solvenskapital

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Helsingfors den 1 mars 2012

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Social- och hälsovårdsminister *Paula Risikko*

1.

Lag**om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) 10 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 219/2011, samt
fogas till lagen en ny 23 § i stället för den 23 § som upphävts genom lag 901/2008, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Beräkning av solvensgränsen

Solvensgränsen för en pensionsanstalt beräknas genom att pensionsanstaltens ansvarsskuld multipliceras med det värde p som fås genom följande formel och som dock är minst 0,05:

$$p = [-(\sum_i \beta_i m_i - t) + a \sqrt{(\sum_{i,j} \beta_i \beta_j s_i s_j r_{ij} + \lambda^2 S^2)}] / 100.$$

Vid beräkning av solvensgränsen avdras från ansvarsskulden det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar som avses i 14 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser eller i 79 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor och de poster som enligt 10 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret.

I formeln är β_i den andel i fråga om placeringsarna tillhörande placeringsgrupp i enligt 6 § av det sammanlagda beloppet av pen-

Föreslagen lydelse

10 §

Beräkning av solvensgränsen

Solvensgränsen för en pensionsanstalt beräknas genom att pensionsanstaltens ansvarsskuld multipliceras med det värde p som fås genom följande formel och som dock är minst 0,05:

$$p = \frac{1 + (k + C b - \lambda) / 100}{1 + (\mu - a \sigma) / 100} - 1$$

där

$$\mu = \sum_i \beta_i m_i$$

$$\sigma_0 = \sqrt{\sum_{i,j} \beta_i \beta_j s_i s_j r_{ij} + \lambda^2 S^2}$$

$$\sigma = \sqrt{\sigma_0^2 + \sigma_d^2 + 2\rho\sigma_0\sigma_d}.$$

Vid beräkning av solvensgränsen avdras från ansvarsskulden det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar som avses i 14 § 2 mom. i

sionsanstaltens placeringar, där dock talet λ dras av från andelen i den första undergruppen i placeringsgrupp IV. Bestämmelser om väntevärdet (m_i) och spridningen (s_i) för avkastningen i placeringsgrupp i samt korrelationerna r_{ij} mellan placeringsgrupperna i och j utfärdas genom förordning av statsrådet.

I formeln är t *summan* av den i 171 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare avsedda avsättningskoefficienten för pensionsansvaret som är i kraft dagen efter att beräkningen gjorts *och den diskonteringsränta som används vid beräkning av ansvarsskulden*. Med den i 168 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare avsedda graden av bundenhet till aktieavkastningen är λ 0,1. Avvikelsen i fråga om en pensionsanstalts aktieavkastning från genomsnittet för pensionsanstalterna (S) får i formeln värdet 4,5 procent och koefficienten a , som grundar sig på den valda risknivån, får värdet 1,96.

lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser eller i 79 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor, *det utjämningsbelopp som avses i 14 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag eller i 79 § 3 mom. i lagen om försäkringskassor* och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret.

I formeln är β_i den andel i fråga om placeringarna tillhörande placeringsgrupp i enligt 6 § av det sammanlagda beloppet av pensionsanstaltens placeringar, där dock talet λ dras av från andelen i den första undergruppen i placeringsgrupp IV. Bestämmelser om väntevärdet (m_i) och spridningen (s_i) för avkastningen i placeringsgrupp i, korrelationerna r_{ij} mellan placeringsgrupperna i och j, *spridningen för försäkringsrörelsen (σ_d) och korrelationen för försäkringsrörelsen och placeringsavkastningen (ρ)* utfärdas genom förordning av statsrådet.

I formeln är k *den diskonteringsränta som använts vid beräkning av ansvarsskulden och är b den i 171 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare avsedda avsättningskoefficienten för pensionsansvaret som är i kraft dagen efter att beräkningen gjorts*. Med den i 168 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare avsedda graden av bundenhet till aktieavkastningen är λ 0,1. Avvikelsen i fråga om en pensionsanstalts aktieavkastning från genomsnittet för pensionsanstalterna (S) får i formeln värdet 4,5 procent och koefficienten a , som grundar sig på den valda risknivån, får värdet 1,96. *I formeln har koefficienten C värdet 0,5.*

23 §

Exceptionella omständigheter

Finansinspektionen följer utvecklingen på finansmarknaden och bedömer hur utvecklingen påverkar pensionsanstalternas solvens. Om pensionsanstalternas genomsnittliga solvens har sjunkit betydligt eller hotar sjunka snabbt och betydligt på grund av exceptionella omständigheter på finansmarknaden, ska Finansinspektionen utan dröjsmål

göra en anmälan om detta till social- och hälsovårdsministeriet.

Efter det att social- och hälsovårdsministeriet har fått den anmälan som avses i 1 mom. får det genom förordning av statsrådet föreskrivas att Finansinspektionen får förlänga den tidsfrist för en plan för återställande av en sund finansiell ställning som anges i 20 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 48 d § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser, i 83 e § 2 mom. i lagen om försäkringskassor och i 209 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner så att tidsfristen löper ut senast tre år efter det att förordningen utfärdades.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Vid beräkning av solvensgränsen i enlighet med 10 § 2 mom. avdras från ansvarsskulden för Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Etera som utjämningsbelopp det belopp som vid tillämpning av 16 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag räknas till Eteras solvenskapital.

2.

Lag**om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., 14 § 1—3 mom., rubriken för 7 kap. samt 16—20, 23, 29 och 29 e §,

av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 212/2009, 14 § 2 mom. samt 16, 23 och 29 § sådana de lyder i lag 524/2008, 17, 18 och 20 § sådana de lyder i lag 1120/2006, 19 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1120/2006 och 29 e § sådan den lyder i lagarna 524/2008 och 221/2011, samt

fogas till lagen nya 16 a—16 e § som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom., 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 16, 17, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 21 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—3 och 6 mom., 5, 7 och 8 §, 10 § 2 punkten och 11 §, 7 kap. 6 § 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap. 1, 2 och 4—25 §, 11 kap. 1 §, 2 § 8 och 9 punkten, 5 § 1 mom. 4, 6 och 9 punkten, 7—22 och 25—27 §, 12 och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 §

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom., 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 16, 17, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 21 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—3 och 6 mom., 5, 7 och 8 §, 10 § 2 punkten och 11 §, 7 kap. 6 § 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap. 1, 2 och 4—25 §, 11 kap. 1—22 och 25—27 §, 12 och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom., 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 16 § 1 mom. eller

3 mom., 24 kap., 25 kap. 16 § 1 mom. eller 31 kap. 1 § 4 mom., 2 § och 10—12 § i försäkringsbolagslagen.

31 kap. 1 § 4 mom., 2 § och 10—12 § i försäkringsbolagslagen.

14 §

Ansvarsskuld

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansvarighet på grund av försäkringsavtal bokförs som ansvarsskuld. Den består av premieansvar och ersättningsansvar.

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som föranleds av framtida försäkringsfall till den del som bolaget blivit ansvarigt enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för företagare. Som premieansvar betraktas även sådant ansvar som reserverats för nedsättningar av försäkringsavgiften eller andra motsvarande förmåner enligt 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare och för täckande av nedan nämnda förluster, och som indelas i en del som fördelas på försäkringstagarna (*fördelat tilläggsförsäkringsansvar*) och en ofördelad del (*ofördelat tilläggsförsäkringsansvar*). Fördelat tilläggsförsäkringsansvar får endast användas till nedsättningar av försäkringsavgiften eller andra motsvarande förmåner som avses i 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare. Ofördelat tilläggsförsäkringsansvar kan användas för att täcka en förlust som har uppkommit till följd av en ändring av grunden för beräkning av ansvarsskulden och även för att täcka andra förluster.

Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningar och andra belopp som skall betalas med anledning av inträffade försäkringsfall samt ett för skaderika år riskteoretiskt beräknat utjämningsbelopp.

14 §

Ansvarsskuld

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansvarighet på grund av försäkringsavtal bokförs som ansvarsskuld. Den består av premieansvar och ersättningsansvar.

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som föranleds av framtida försäkringsfall till den del som bolaget blivit ansvarigt enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för företagare. Som premieansvar betraktas även sådant ansvar som reserverats för nedsättningar av försäkringsavgiften eller andra motsvarande förmåner enligt 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare och för täckande av nedan nämnda förluster, och som indelas i en del som fördelas på försäkringstagarna (*fördelat tilläggsförsäkringsansvar*) och en ofördelad del (*ofördelat tilläggsförsäkringsansvar*). Fördelat tilläggsförsäkringsansvar får endast användas till nedsättningar av försäkringsavgiften eller andra motsvarande förmåner som avses i 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare. Ofördelat tilläggsförsäkringsansvar *som utökar eller minskar premieansvaret* kan användas för att täcka förlust som har uppkommit till följd av en ändring av grunden för beräkning av ansvarsskulden och även för att täcka andra förluster.

Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningar och andra belopp som ska betalas med anledning av inträffade försäkringsfall *till den del som bolaget blivit ansvarigt enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för företagare*, samt ett för skaderika år riskteoretiskt beräknat utjämningsbelopp.

7 kap.

Verksamhetskaptal

16 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskaptal

Med ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskaptal avses det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar ska anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, enligt vad som bestäms i 11 kap. 2—5 § i lagen om försäkringsbolag, med undantag för 2 § 8 och 9 punkten samt 5 § 1 mom. 4, 6 och 9 punkten. Det i 14 § 2 mom. i denna lag avsedda ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret räknas härvid till arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskaptal och avdras från bolagets ansvarsskuld.

7 kap.

Solvenskaptal

16 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskaptal

Med ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskaptal avses det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar ska anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, enligt vad som bestäms i 16 a—16 e §. Det i 14 § 2 mom. avsedda ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret och det i 3 mom. i den paragrafen avsedda utjämningsbeloppet avdras härvid från bolagets ansvarsskuld.

Det utjämningsbelopp som ingår i solvenskaptalet är avsett för att täcka förluster av försäkringsrörelsen. Övriga poster i solvenskaptalet är avsedda för att täcka i första hand andra förluster än förluster av försäkringsrörelsen.

16 a §

Poster som hänförs till solvenskaptalet

Till ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskaptal hänförs

- 1) med de begränsningar som bestäms i 16 c § det betalda aktiekaptalet eller den betalda grundfonden och garantikaptalet,*
- 2) med de begränsningar som bestäms i 16 c § på ansökan av bolaget, med Finansinspektionens samtycke samt när 25 procent av aktiekaptalet eller summan av grundfonden och garantikaptalet har betalats, hälften av det obetalda aktiekaptalet eller av summan av grundfonden och garantikaptalet,*
- 3) fonderna för bundet och fritt eget kapital,*
- 4) räkenskapsperiodens vinst och vinsten från tidigare räkenskapsperioder,*
- 5) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 §*

I mom. i bokföringslagen samt de frivilliga reserver som avses i 15 § i det kapitlet,

6) det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret,

7) utjämningsbeloppet,

8) skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen om skillnaden är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

9) på ansökan av bolaget och med Finansinspektionens samtycke på de villkor som bestäms i 16 b § och med de begränsningar som bestäms i 16 c § det till fullo betalda kapitalet av ett av bolaget för minst fem år eller med minst fem års uppsägningstid upptaget kapitallån,

10) på ansökan av bolaget och med Finansinspektionens samtycke övriga poster som är jämförbara med de ovan angivna.

16 b §

Särskilda villkor för kapitallån

För att ett sådant kapitallån som avses i 16 a § 9 punkten ska kunna hänföras till solvenskapitalet ska det uppfylla villkoren i 15 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen. Dessutom

1) får lånekapitalet, förutom när arbetspensionsförsäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs, återbetalas förutsatt att bolaget efter att kapitalet har återbetalats uppfyller solvenskraven i detta kapitel,

2) får låneavtalet inte innehålla bestämmelser om att skulden ska betalas tillbaka före den avtalade förfallodagen i andra situationer än när arbetspensionsförsäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs, och

3) kan låneavtalet ändras endast på arbetspensionsförsäkringsbolagets ansökan och med Finansinspektionens tillstånd.

16 c §

Begränsningar som gäller de poster som hänförs till solvenskapitalet

Till ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital får följande poster hänföras sammanlagt till ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp som är lägst av solvenskapitalet eller av två tredjedelar av solvensgränsen:

1) sådana kapitallån som avses i 16 a § 9 punkten, och

2) i 16 a § 1 och 2 punkten avsedda sådana i 3 kap. 3 § 2 mom. i aktiebolagslagen avsedda aktier i fråga om vilka rätten till andelslös gottgörelse uppkommer per räkenskapsperiod och, för sådana räkenskapsperioders del när bolagets bokslut inte uppvisar såsom vinst utdelningsbara medel, överförs till utbetalning efter fastställandet av följande bokslut som visar såsom vinst utdelningsbara medel.

Av ett sådant obetalat belopp som avses i 16 a § 2 punkten får till solvenskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp som är lägst av solvenskapitalet eller av två tredjedelar av solvensgränsen.

Av de i 1 mom. angivna posterna får sådana kapitallån enligt 1 punkten som upptagits för viss tid och sådana aktier enligt 2 punkten som omfattas av en sådan inlösenföreskrift i bolagsordningen som avses i 15 kap. 10 § i aktiebolagslagen, till solvenskapitalet hänföras sammanlagt högst ett belopp som motsvarar 25 procent av det belopp som är lägst av solvenskapitalet eller av två tredje delar av solvensgränsen. Det belopp av kapitallånen som hänförs till solvenskapitalet minskas jämnt för varje påbörjat år, om den återstående lånetiden är kortare än fem år.

16 d §

Poster som ska dras av från solvenskapitalet

Från solvenskapitalet ska följande poster dras av:

- 1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,
- 2) skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen, om skillnaden är positiv,
- 3) den del av bolagets fria egna kapital som föreslagits bli utdelad som vinst,
- 4) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,
- 5) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik,
- 6) panter och inteckningar som ställts för främmande förbindelser,
- 7) det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansinstitut och i ett annat försäkringsbolag som ägs av bolaget, om inte den tillsyn som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen tillämpas på bolaget och bolagets tillgångar uppfyller den definition av ägarintresse som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen; alternativt kan särskilt reglerade avdrags- och sammanställningsmetoder för beräkning av ett finans- och försäkringskonglomerats kapitaltäckning tillämpas på avdraget.

16 e §

Finansinspektionens befogenheter

Finansinspektionen kan kräva att värdet av de i solvenskapitalet ingående poster som avses i 16 a § nedskrivs i den uträkning som avses i 11 kap. 24 § i försäkringsbolagslagen, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl antingen delvis eller helt och hållet förbjuda ett arbetspensionsförsäkringsbolag att hänföra den post som avses i 16 a § 8 punkten till bolagets solvenskapital.

17 §

Solvensgräns och verksamhetskapitalets minimibelopp

Minimibeloppet av ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital är två tredjedelar av solvensgränsen. Solvensgränsen fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

18 §

Överföringar till det fördelade och det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital för andra året i följd överskrider *den i 17 § avsedda* solvensgränsens fyrdubbla belopp (*verksamhetskapitalets maximibelopp*), skall arbetspensionsförsäkringsbolaget från det nämnda året varje år till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret överföra ett belopp som utgör en tredjedel av det belopp med vilket bolagets verksamhetskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen kan betraktas som bestående, skall bolaget organisera sin verksamhet så att bolagets verksamhetskapital återförs under maximibeloppet.

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital överskrider solvensgränsen i 17 §, kan bolaget till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret enligt 14 § 2 mom. överföra högst det belopp som beräknats på det sätt som avses i 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider solvensgränsen i 17 §, är överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret enligt 14 § 2 mom. förbjudna.

17 §

Solvensgräns och krav på minimikapital

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvensgräns fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av *solvenskapital* för ett år, med beaktande av *försäkringsrörelsens risker samt* fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Kravet på minimikapital för ett arbetspensionsförsäkringsbolag är en tredjedel av solvensgränsen.

18 §

Överföringar till det fördelade och det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags *solvenskapital* för andra året i följd överskrider solvensgränsens fyrdubbla belopp (*solvenskapitalets maximibelopp*), ska arbetspensionsförsäkringsbolaget från det året varje år till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret överföra ett belopp som utgör en tredjedel av det belopp med vilket bolagets solvenskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen kan betraktas som bestående, ska bolaget organisera sin verksamhet så att bolagets *solvenskapital* återförs under maximibeloppet.

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags *solvenskapital* överskrider solvensgränsen, kan bolaget till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret enligt 14 § 2 mom. överföra högst det belopp som beräknats på det sätt som avses i 169 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags *solvenskapital* underskrider solvensgränsen eller om *solvenskapitalet minskat med utjämningsbeloppet underskrider kravet på minimikapital*, är överföringar till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret förbjudna.

19 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets solvens

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på bolagets solvens skall ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt kalkylerbara övriga osäkerhetsfaktorer.

19 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets solvens

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags *solvenskapital*, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på bolagets solvens ska ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt kalkylerbara övriga osäkerhetsfaktorer.

20 §

Plan för återställande av en sund finansiell ställning och plan för kortfristig finansiering

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för att återställa en sund finansiell ställning för bolaget, när verksamhetskapitalet understiger minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 17 §. På samma sätt skall det förfaras om bolagets verksamhetskapital, ökat med det belopp med vilket utjämningsbeloppet enligt 14 § 3 mom. överstiger minimibeloppet enligt beräkningsgrunderna, underskrider solvensgränsen enligt 17 §.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för kortfristig finansiering, när verksamhetskapitalet understiger hälften av minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 17 §.

20 §

Plan för återställande av en sund finansiell ställning och plan för kortfristig finansiering

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utan dröjsmål till *Finansinspektionen* för godkännande överlämna en plan för att återställa en sund finansiell ställning för bolaget, när *solvenskapitalet underskrider solvensgränsen*. *Planen för återställande av en sund finansiell ställning ska visa att arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital inom ett år, eller av särskilda skäl med tillstånd av Finansinspektionen inom högst två år, överstiger solvensgränsen.*

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utan dröjsmål till *Finansinspektionen* för godkännande överlämna en plan för kortfristig finansiering, när *solvenskapitalet underskrider kravet på minimikapital*. *Finansieringsplanen ska visa att arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital inom tre månader överstiger sitt minimibelopp. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom denna tid, kan Finansinspektionen av synnerligen vägande skäl förlänga tiden med högst tre månader.*

23 §

Begränsningar av vinstutdelningen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte dela ut vinst, om bolagets verksamhetskapital underskrider solvensgränsen enligt 17 §, om

23 §

Begränsningar av vinstutdelningen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte dela ut vinst, om bolagets *solvenskapital* underskrider solvensgränsen *eller solvenskapi-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

bolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden eller om det är eller borde vara känt att bolaget är insolvent.

Vinst får inte heller utdelas, om det är eller borde vara känt att vinstutdelningen leder till att verksamhetskapitalet sjunker under det belopp som föreskrivs i 1 mom., till att bolaget blir insolvent eller till att täckningen för ansvarsskulden inte uppfyller de lagstadgade kraven.

talet minskat med utjämningsbeloppet underskrider kravet på minimikapital eller bolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden eller det är eller borde vara känt att bolaget är insolvent.

Vinst får inte heller utdelas, om det är eller borde vara känt att vinstutdelningen leder till att *solvenskapitalet* sjunker under det belopp som föreskrivs i 1 mom., till att bolaget blir insolvent eller till att täckningen för ansvarsskulden inte uppfyller de lagstadgade kraven.

29 §

Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan med Försäkringsinspektionens samtycke fusioneras med ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller delas enligt vad som bestäms i försäkringsbolagslagen. Försäkringsinspektionen ska ge sitt samtycke, om en ovan avsedd åtgärd inte inkräktar på de försäkrade förmånerna, om åtgärden inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten och om Försäkringsinspektionen anser att överlåtelsen av försäkringsbeståndet är motiverad med tanke på verkställigheten av arbetspensionssystemet. Till Försäkringsinspektionen ska i samband med ansökan om samtycke lämnas in en beräkning över det överlåtande bolagets ansvarsskuld och täckningen för den samt över bolagets verksamhetskapital. Försäkringsinspektionen har rätt att till samtycket foga de villkor som inspektionen anser nödvändiga för att trygga de försäkrade förmånerna eller en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

När det gäller fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet iakttas i övrigt vad som föreskrivs i 19 kap. 1—9 §, 10 § 3 mom. och 11—19 §, 20 kap. 1—9 §, 10 § 3 mom. och 11—17 § samt 21 kap. 1—5 och 8—11 §, 12 § 3 mom. och 13—16 § i försäkringsbolagslagen.

29 §

Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan med *Finansinspektionens* samtycke fusioneras med ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller delas enligt vad som bestäms i försäkringsbolagslagen. *Finansinspektionen* ska ge sitt samtycke, om en ovan avsedd åtgärd inte inkräktar på de försäkrade förmånerna, om åtgärden inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten och om *Finansinspektionen* anser att överlåtelsen av försäkringsbeståndet är motiverad med tanke på verkställigheten av arbetspensionssystemet. Till *Finansinspektionen* ska i samband med ansökan om samtycke lämnas in en beräkning över det överlåtande bolagets ansvarsskuld och täckningen för den samt över bolagets *solvenskapital*. *Finansinspektionen* har rätt att till samtycket foga de villkor som inspektionen anser nödvändiga för att trygga de försäkrade förmånerna eller en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

När det gäller fusion, delning och överlåtelse av försäkringsbeståndet iakttas i övrigt vad som föreskrivs i 19 kap. 1—9 §, 10 § 3 mom. och 11—19 §, 20 kap. 1—9 §, 10 § 3 mom. och 11—17 § samt 21 kap. 1—5 och 8—11 §, 12 § 3 mom. och 13—16 § i försäkringsbolagslagen.

Med det försäkringsbestånd som överläts vid fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet och delning övergår till det övertagande bolaget av de tillgångar som enligt 21 § hör till försäkringstagarna den del som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts.

Försäkringsinspektionen ska be Konkurrensverket om ett utlåtande över en sådan ansökan som avses i 1 mom., om det arrangemang som avses i ansökan omfattas av den tillsyn över företagsförvärv som avses i lagen om konkurrensbegränsningar.

29 e §

Verksamhetskaptal som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Arbetspensionsförsäkringsbolaget ska överlåta ofördelat tilläggsförsäkringsansvar till ett belopp som i den övertagande pensionsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare (*verksamhetskaptal som överförs*).

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet fastställs det belopp som avses i 1 mom. på framställning av Försäkringsinspektionen som en fast procentandel av den ansvarsskuld som ska användas vid beräkningen av solvensen. Procentandelen beräknas så att den motsvarar det dubbla beloppet av medianen för solvensgränserna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare.

Den förordning som avses i 2 mom. utfärdas fyra gånger per kalenderår före utgången av mars, juni, september och december för att träda i kraft vid ingången av närmast följande april, juli, oktober och januari månad. Finansinspektionen ska kalenderårsvis före utgången av februari, maj, augusti och november göra en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om fastställande av den procentandel som avses i 2 mom.

Som beloppet av det verksamhetskaptal som överförs används den procentandel som

Med det försäkringsbestånd som överläts vid fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet och delning övergår till det övertagande bolaget av de tillgångar som enligt 21 § hör till försäkringstagarna den del som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts.

Finansinspektionen ska be Konkurrensverket om ett utlåtande om en sådan ansökan som avses i 1 mom., om det arrangemang som avses i ansökan omfattas av den tillsyn över företagsförvärv som avses i lagen om konkurrensbegränsningar.

29 e §

Solvenskaptal som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Arbetspensionsförsäkringsbolaget ska överlåta ofördelat tilläggsförsäkringsansvar till ett belopp som i den övertagande pensionsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare (*solvenskaptal som överförs*).

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet anges det belopp som avses i 1 mom. på framställning av *Finansinspektionen* som en fast procentandel av den ansvarsskuld som ska användas vid beräkningen av solvensen. Procentandelen beräknas så att den motsvarar det dubbla beloppet av medianen för solvensgränserna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare.

Den förordning som avses i 2 mom. utfärdas fyra gånger per kalenderår före utgången av mars, juni, september och december för att träda i kraft vid ingången av närmast följande april, juli, oktober och januari månad. Finansinspektionen ska kalenderårsvis före utgången av februari, maj, augusti och november göra en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om fastställande av den procentandel som avses i 2 mom.

Som beloppet av det *solvenskaptal* som överförs används den procentandel som fastställts genom förordningen enligt 2 mom. och

fastställts genom förordningen enligt 2 mom. och som gäller då avtalet om överlåtelse av försäkringsbeståndet ingås.

Om beloppet av det verksamhetskapital som överförs och som fastställts i enlighet med 2 mom. blir större än den andel av arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts, ska ur arbetspensionsförsäkringsbolaget överlätas en andel av bolagets verksamhetskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts. Vid beräkningen av den andel som det försäkringsbestånd som överläts utgör av arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital ska bestämmelserna om fastställande av den ansvarsskuld som används vid beräkning av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på bolagets verksamhetskapital.

som gäller då avtalet om överlåtelse av försäkringsbeståndet ingås.

Om beloppet av det *solvenskapital* som överförs och som fastställts i enlighet med 2 mom. blir större än den andel av arbetspensionsförsäkringsbolagets *solvenskapital* som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts, ska ur arbetspensionsförsäkringsbolaget överlätas en andel av bolagets *solvenskapital* som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts. Vid beräkningen av den andel som det försäkringsbestånd som överläts utgör av arbetspensionsförsäkringsbolagets *solvenskapital* ska bestämmelserna om fastställande av den ansvarsskuld som används vid beräkning av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på bolagets *solvenskapital*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital gäller efter denna lags ikraftträdande arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital enligt 16 §. Vad som någon annanstans i lag avses med minimibeloppet av ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital avser efter denna lags ikraftträdande två tredjedelar av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvensgräns. Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om hälften av minimibeloppet av ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital avser efter denna lags ikraftträdande kravet på ett arbetspensionsförsäkringsbolags minimikapital enligt 17 §.

Vid tillämpningen av 25 kap. 9 § 1 mom. 3 punkten i försäkringsbolagslagen tillämpas 17 § i dess lydelse vid denna lags ikraftträdande.

Av invalidpensionsdelen av Ömsesidiga Pensionsförsäkringsbolaget Eteras utjämningsbelopp hänförs till solvenskapitalet enligt 16 § högst det belopp som fås när 130 procent av genomsnittet av invalidpensionsdelarna av de andra arbetspensionsförsäkringsbolagens utjämningsbelopp i förhållande till de försäkrades löner multipliceras

med lönesumman för Eteras försäkrade. Åren 2013—2017 gäller dock att av invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsbelopp ska till solvenskapitalet alltid hänföras minst ett belopp som utgör förhållandet mellan det sammanlagda beloppet av invalidpensionsdelarna av de andra arbetspensionsförsäkringsbolagens utjämningsbelopp och det sammanlagda beloppet av de ansvarsskulder som används vid beräkningen av solvensgränsen för de andra arbetspensionsförsäkringsbolagen multiplicerat med beloppet av den ansvarsskuld som används vid beräkningen av Eteras solvensgräns. Det belopp av invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsbelopp som hänförs till solvenskapitalet kan dock uppgå till högst samma belopp som invalidpensionsdelen av Eteras utjämningsbelopp.

Bestämmelserna i 3 mom. tillämpas inte från det år för vilket det inte längre fastställs något kompletteringsbelopp enligt 5 § 2 mom. i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare (396/2006).

Av utjämningsbeloppet för Etera hänförs inte till solvenskapitalet enligt 16 § de särskilda posterna för belastning till följd av skötselkostnader och premieförluster enligt de beräkningsgrunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställt med stöd av 5 § 4 mom. i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare.

3.

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) 48 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1323/1997, 1210/1998 och 85/1999,

ändras 6 § 3 mom., rubriken för 6 kap., 45 § 4—5 mom., 48 a—48 d §, 88 §, 100 § 1 mom., 100 a § 2 mom. samt 116, 119 och 121 §,

sådana de lyder, 6 § 3 mom. i lag 222/2011, rubriken för 6 kap. i lag 1323/1997, 45 § 4—5 mom. i lag 85/1999, 48 a § i lagarna 391/2006 och 1122/2006, 48 b § i lag 1122/2006, 48 c § i lagarna 1122/2006 och 222/2011, 48 d § i lagarna 1122/2006 och 85/1999, 88 § delvis ändrad i lagarna 1323/1997, 421/2003 och 251/2006, 100 § 1 mom. i lag 942/2000, 100 a § 2 mom. i lag 251/2006, 116 § delvis ändrad i lagarna 1323/1197 och 421/2003 samt 119 och 121 § delvis ändrade i lag 1323/1997, samt

fogas till lagen en ny 48 g § som följer:

Gällande lydelse

6 §

Om en A- eller B-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 eller 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av ifrågavarande avdelnings pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna (*övertäckning*) överföras till täckning för en annan avdelnings pensionsansvar. En överföring av tillgångar från en B-avdelning förutsätter dock Finansinspektionens samtycke. Till följd av överföringen får ansvarsunderskott inte kvarstå i den avdelning varifrån tillgångar överförs. När tillgångar överförs från en B-avdelning förutsätts det dock att verksamhetskapitalet i

Föreslagen lydelse

6 §

Om en A- eller B-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 eller 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av ifrågavarande avdelnings pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna (*övertäckning*) överföras till täckning för en annan avdelnings pensionsansvar. En överföring av tillgångar från en B-avdelning förutsätter Finansinspektionens samtycke. Till följd av överföringen får ansvarsunderskott inte kvarstå i den avdelning varifrån tillgångar överförs. När tillgångar överförs från en B-avdelning förutsätts det att *solvenskapitalet* efter överföring-

enlighet med 48 c § 2 mom. efter överföring-
en uppgår till minst solvensgränsens dubbla
belopp.

en uppgår till minst solvensgränsens dubbla
belopp.

6 kap.

**Pensionsansvaret och täckandet av det
samt verksamhetskapitalet**

45 §

Om verksamhetskapitalet i en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelsens B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 1 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i nämnda paragraf med Försäkringsinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. I en AB-pensionsstiftelse är ett villkor för återbetalning att A-avdelningens pensionsansvar är täckt enligt 47 §. Vederbörande ministerium kan vid behov meddela föreskrifter om att vissa poster lämnas obeaktade i verksamhetskapitalet när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

Om A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt täcka beloppet av ansvaret enligt 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överskrida beloppet av pensionsstiftelsens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med Försäkringsinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. Vederbörande ministerium kan vid behov meddela föreskrifter om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från det gängse värdet vid uppskattningen av övertäckningen. Till följd av återbetalningen får ansvarsunderskott inte kvarstå i A-pensionsstiftelsen eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelning. I AB-pensionsstiftelsen är ett villkor för återbetalningen att verksamhetskapitalet i AB-pensionsstiftelsens

6 kap.

**Pensionsansvaret och täckandet av det
samt solvenskapitalet**

45 §

Om *solvenskapitalet* i en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelsens B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 2 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i den paragrafen med *Finansinspektionens* samtycke återbetalas till arbetsgivaren. I en AB-pensionsstiftelse är ett villkor för återbetalning att A-avdelningens pensionsansvar är täckt enligt 47 §. *Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs* vid behov om att vissa poster lämnas obeaktade i *solvenskapitalet* när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

Om A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt täcka beloppet av ansvaret enligt 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överskrida beloppet av pensionsstiftelsens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med *Finansinspektionens* samtycke återbetalas till arbetsgivaren. *Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs* vid behov om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från det gängse värdet vid uppskattningen av övertäckningen. Till följd av återbetalningen får ansvarsunderskott inte kvarstå i A-pensionsstiftelsen eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelning. I AB-pensionsstiftelsen är ett villkor för återbetalningen att *solvenskapitalet* i AB-pensions-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 1 mom.

stiftelsens B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 2 mom.

48 §

En B-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses B-avdelning skall med av arbetsgivaren ställd säkerhet eller på något annat sätt som godkänts av social- och hälsovårdsministeriet trygga betalningen av understödsavgifter.

Den i 1 mom. avsedda säkerheten (understödsavgiftssäkerhet) skall utgöras av tillgångar och förbindelser som godkänns som täckning enligt 46 §. Understödsavgiftssäkerhetens minimibelopp är fyra tolfjedelar av pensionsstiftelsens ansvarsutgift under ett år. Med ansvarsutgiften under ett år avses det sammanlagda beloppet av utbetalningar av pension och förändringen i pensionsansvaret under ett räkenskapsår. Om det i pensionsstiftelsens stadgar bestäms att understödsavgifter skall betalas oftare än var fjärde månad, minskas understödsavgiftssäkerhetens minimibelopp med ett belopp som motsvarar ändringen av betalningsintervallen. Understödsavgiftssäkerhetens minimibelopp är dock alltid minst 84 000 euro och högst 15 procent av pensionsstiftelsens pensionsansvar.

När stiftelsens verksamhet inleds, skall säkerheten gradvis utökas till sitt minimibelopp enligt 2 mom. inom loppet av fyra år så att säkerhetens värde vid utgången av varje kalenderår utgör minst antalet fjärdedelar av säkerhetens minimibelopp enligt det antal kalenderår som har förflutit efter det att stiftelsen har inlett sin verksamhet. Säkerhetens värde skall dock alltid vara minst 84 000 euro.

Under pensionsstiftelsens verksamhet skall den ovan i denna paragraf nämnda säkerheten på yrkande av den som har ställt den återbetalas till den del som den i varje enskilt fall överskrider det minimibelopp för säkerhet som bestäms i 2 eller 3 mom., om inte säkerheten har räknats som en del av pensionsstiftelsens verksamhetskaptal.

Ovan i denna paragraf avsedd säkerhet kan endast användas för betalning av sådana för-

48 §

(upphävs)

bindelser som följer av pensionsskyddet enligt minimivillkoren i 46 § 1 mom., om inte de tillgångar som utgör täckning för pensionsansvaret räcker till för det.

Beloppet i euro i 2 och 3 mom. kan genom förordning ändras att motsvara den allmänna prisutvecklingen.

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf. Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela närmare anvisningar om hur de föreskrifter som vederbörande ministerium med stöd av denna paragraf har meddelat skall tillämpas på en pensionsstiftelse.

48 a §

Med en B-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses B-avdelnings verksamhetskaptal avses det belopp med vilket tillgångarna för verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider de skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som föreskrivs i 2—10 mom. och närmare bestäms med stöd av 10 mom. Vid beräkningen av pensionsansvaret beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten.

Till en pensionsstiftelses verksamhetskaptal hänförs följande poster:

1) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) de reserver som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),

3) *det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten,*

4) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärdena i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär och den inte används som säkerhet enligt 48 §,

8) på ansökan av pensionsstiftelsen och med Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—7 punkten.

I en AB-pensionsstiftelse kan de poster som

48 a §

Med en B-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses B-avdelnings *solvenskapital* avses det belopp med vilket tillgångarna för verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider de skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som föreskrivs i 2—7 mom. och närmare bestäms med stöd av 7 mom. Vid beräkningen av pensionsansvaret beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten.

Till en pensionsstiftelses *solvenskapital* hänförs följande poster:

1) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) de reserver som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),

3) tilläggsförsäkringsansvaret,

4) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

5) *en post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt och som uppgår till högst 4 procent av lönesumman för dem som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, förutsatt att posten uppfyller kraven enligt 48 g §,*

6) på ansökan av pensionsstiftelsen och med *Finansinspektionens* samtycke övriga

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

avses i 1 mom. 1, 2, 4 och 5 punkten hänförs till verksamhetskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring hör till B-avdelningen eller ingår i B-avdelningens tillgångar.

Från verksamhetskapitalet avdras

1) förlusten för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv, *samt*

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik.

I en AB-pensionsstiftelse avdras de i 1 mom. uppräknade posterna från verksamhetskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring ingår i balansräkningen för B-avdelningen eller hör till B-avdelningens förpliktelser.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma att skuldförbindelser som avses i 2 mom. 4 punkten och 4 mom. 2 punkten och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument i en pensionsstiftelses verksamhetskapital kan värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de poster som skall hänföras till och de som skall dras av från verksamhetskapitalet.

48 b §

Solvensgränsen för en pensionsstiftelse som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Minimibeloppet av verksamhetskapitalet är en tredjedel av solvensgränsen.

poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—5 punkten.

I en AB-pensionsstiftelse kan de poster som avses i 2 mom. 1, 2, 4 och 5 punkten hänföras till *solvenskapitalet* till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring hör till B-avdelningen eller ingår i B-avdelningens tillgångar.

Från *solvenskapitalet* avdras

1) förlusten för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv,

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik.

I en AB-pensionsstiftelse avdras de i 4 mom. uppräknade posterna från solvenskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring ingår i balansräkningen för B-avdelningen eller hör till B-avdelningens förpliktelser.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma att skuldförbindelser som avses i 2 mom. 4 punkten och 4 mom. 2 punkten och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument i en pensionsstiftelses *solvenskapital* kan värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de poster som ska hänföras till och de som ska dras av från *solvenskapitalet*.

48 b §

Solvensgränsen för en pensionsstiftelse som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av *solvenskapital* för ett år, med beaktande av *försäkringsrörelsens risker samt* fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Kravet på minimikapital för en pensionsstiftelse är en tredjedel av solvensgränsen.

48 c §

Pensionsstiftelsen ska överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten. Pensionsstiftelsen kan dessutom från en A-avdelning överföra övertäckning enligt 6 § till tilläggsförsäkringsansvaret. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten och övertäckningen kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller ansvar upplösas genom understödsavgifter så som bestäms i 2—6 mom. i denna paragraf. Pensionsstiftelsen kan upplösa tilläggsförsäkringsansvar också som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapitalet så som anges i 45 § 4 mom.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom understödsavgifter upp till det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen i 48 b § 1 mom. (*verksamhetskapitalets maximibelopp*).

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna så att verksamhetskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst en och en halv gång.

Om verksamhetskapitalet efter tillämpningen av 1 och 3 mom. överskrider solvensgränsen högst en och en halv gång och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen, kan tilläggsförsäkringsansvaret upplösas för sänkning av understödsavgifterna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som meddelats med stöd av 166 § i lagen om pension för arbetstagare.

Om verksamhetskapitalet underskrider solvensgränsen, får tilläggsförsäkringsansvaret inte upplösas för sänkning av understödsavgifterna. Om solvensen inte kan stärkas på något annat sätt, skall tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom understödsavgifter. Om verksamhetskapitalet dock underskrider solvensgränsen efter en överföring av förluster i placeringsverksamheten enligt 1 mom., skall tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom un-

48 c §

Pensionsstiftelsen ska överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten. Pensionsstiftelsen kan dessutom från en A-avdelning överföra övertäckning enligt 6 § till tilläggsförsäkringsansvaret. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten och övertäckningen kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller ansvar upplösas genom understödsavgifter så som bestäms i 2—7 mom. Pensionsstiftelsen kan upplösa tilläggsförsäkringsansvar också som en återbetalning av den överskjutande delen av *solvenskapitalet* så som anges i 45 § 4 mom.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom understödsavgifter upp till det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen (*solvenskapitalets maximibelopp*).

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna så att *solvenskapitalet* efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,4 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionsstiftelse vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,4 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som meddelats med stöd av 166 § i den lagen.

*Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionsstiftelse vars solvenskapital underskrider solvensgränsen får inte upplösas för sänkning understödsavgifterna. Om solvensen inte kan stärkas på något annat sätt, ska tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom understödsavgifter. Om *solvenskapitalet* dock underskrider solvensgränsen efter en överföring av förluster i placeringsverksamheten enligt 1 mom., ska tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom understödsavgifter så*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

derstödsavgifter så att det når upp till solvensgränsen.

Om verksamhetskapitalet för andra året i följd överskrider verksamhetskapitalets maximibelopp, ska tilläggsförsäkringsansvaret från och med det året upplösas för sänkning av understödsavgifterna med ett årligt belopp som motsvarar en tredjedel av det belopp med vilket pensionsstiftelsens verksamhetskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av verksamhetskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, ska pensionsstiftelsen organisera sin verksamhet så att verksamhetskapitalet underskrider maximibeloppet.

48 d §

Pensionsstiftelsens styrelse skall som en del av placeringsplanen fastställa en riskhanteringsplan för fem år, vilken gäller användningen av understödsavgifter för att stödja solvensen. När solvensen försvagas får behovet att höja understödsavgifterna inte bli så stort att arbetsgivarens betalningsförmåga äventyras. Planen skall tillställas Försäkringsinspektionen. Pensionsstiftelsen skall göra upp en ny plan om Försäkringsinspektionen anser att det inte går att genomföra riskhanteringsplanen. Pensionsstiftelsens styrelse skall tillämpa planen när den fastställer den årliga nivån på understödsavgifterna.

Om verksamhetskapitalet underskrider den solvensgräns som bestäms enligt 48 b § 1 mom., skall pensionsstiftelsen utan dröjsmål för godkännande tillställa Försäkringsinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning för pensionsstiftelsen. Planen för återställande av en sund finansiell ställning skall visa att pensionsstiftelsens verksamhetskapital genom en ökning av understödsavgifterna eller på något annat sätt inom ett år, eller av särskilda skäl med tillstånd av Försäkringsinspektionen inom högst två år, överskrider solvensgränsen.

Om verksamhetskapitalet underskrider minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 48 b § 2 mom., skall pensionsstiftelsen utan dröjsmål för godkännande tillställa Försäk-

att det når upp till solvensgränsen.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en *pensionsstiftelse vars solvenskapital* för andra året i följd överskrider *solvenskapitalets* maximibelopp ska från och med det året upplösas för sänkning av understödsavgifterna med ett årligt belopp som motsvarar en tredjedel av det belopp med vilket pensionsstiftelsens *solvenskapital* överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av *solvenskapitalets* maximibelopp kan betraktas som bestående, ska pensionsstiftelsen organisera sin verksamhet så att *solvenskapitalet* underskrider maximibeloppet.

Vid tillämpningen av denna paragraf avdras från solvenskapitalet den post enligt 48 a § 2 mom. 5 punkten som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt.

48 d §

Pensionsstiftelsens styrelse ska som en del av placeringsplanen fastställa en riskhanteringsplan för fem år, vilken gäller användningen av understödsavgifter för att stödja solvensen. När solvensen försvagas får behovet att höja understödsavgifterna inte bli så stort att arbetsgivarens betalningsförmåga äventyras. Planen ska tillställas *Finansinspektionen*. Pensionsstiftelsen ska göra upp en ny plan, om *Finansinspektionen* anser att det inte går att genomföra riskhanteringsplanen. Pensionsstiftelsens styrelse ska tillämpa planen när den fastställer den årliga nivån på understödsavgifterna.

En pensionsstiftelse vars solvenskapital underskrider solvensgränsen ska utan dröjsmål för godkännande tillställa *Finansinspektionen* en plan för återställande av en sund finansiell ställning för pensionsstiftelsen. Planen för återställande av en sund finansiell ställning ska visa att pensionsstiftelsens *solvenskapital* genom en ökning av understödsavgifterna eller på något annat sätt inom ett år, eller av särskilda skäl med tillstånd av *Finansinspektionen* inom högst två år, överskrider solvensgränsen.

En pensionsstiftelse vars solvenskapital underskrider krävet på minimikapital ska utan dröjsmål för godkännande tillställa *Finansinspektionen* en plan för kortfristig finansiering. Finansieringsplanen ska visa att

ringsinspektionen en plan för kortfristig finansiering. Finansieringsplanen skall visa att pensionsstiftelsens verksamhetskaptal genom en ökning av understödsavgifterna eller på något annat sätt inom tre månader överskrider minimibeloppet av verksamhetskaptalet. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom denna tid, kan Försäkringsinspektionen av synnerligen vägande skäl förlänga tiden med högst tre månader.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av de planer som avses i 1—3 mom.

pensionsstiftelsens *solvenskapital* genom en ökning av understödsavgifterna eller på något annat sätt inom tre månader överskrider *kra- vet på minimikapital*. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom denna tid, kan *Finansinspektionen* av synnerligen vägande skäl förlänga tiden med högst tre månader.

Finansinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av de planer som avses i 1—3 mom.

48 g §

För att pensionsstiftelsen ska kunna hänföra den post enligt 48 a § 2 mom. 5 punkten som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt till solvenskapitalet ska pensionsstiftelsen i riskhanteringsplanen enligt 48 d § beskriva vad som eftersträvas genom posten, vilka konsekvenser posten har för pensionsstiftelsens placeringsplan, solvens, placeringsfördelning och avkastningsförväntningar samt i vilka situationer solvensen utökas genom understödsavgifter eller sänkningar av understödsavgifterna begränsas.

Den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt ska dimensioneras med beaktande av det genomförbara mål som uppställts för den. Pensionsstiftelsen ska följa hur de mål som i riskhanteringsplanen uppställts för användningen av posten uppnås. Pensionsstiftelsen kan inte hänföra posten till sitt solvenskapital, om pensionsstiftelsens verksamhet inte motsvarar riskhanteringsplanen.

Efter att ha hänfört den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt till solvenskapitalet ska pensionsstiftelsen följa sin solvens i förhållande till den genomsnittliga solvensnivån för arbetspensionssystemet. Om pensionsstiftelsens solvens försvagas i förhållande till den genomsnittliga nivån för arbetspensionssystemet så att avvikelsen i betydande grad ökar riskerna för pensionsstiftelsens verksamhet, ska pensionsstiftelsen begränsa användningen av tilläggsförsäkringsansvaret för att sänka understödsavgifterna

eller stärka solvenskapitalet genom tilläggsavgifter.

Av en pensionsstiftelses solvenskapital ska dock det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan dock tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

88 §

Pensioner som redan börjat löpa samt de framtida och andra förmåner enligt pensionsstiftelsens stadgar som grundar sig på före likvidationen löpande försäkringsförhållanden skall tryggas genom köp av motsvarande förmån i en annan försäkringsanstalt. Om den andel som en person som hör eller har hört till verksamhetskretsen, en pensionstagare eller en annan förmånstagare har i de tillgångar som motsvarar pensionsansvaret understiger det maximibelopp som social- och hälsovårdsministeriet fastställt, kan det betalas till honom som ett engångsbelopp.

Har pensionsstiftelsens upplösning föranletts av att arbetsgivaren har upphört med sin verksamhet och försäkringsförhållandet har upphört inom ett år innan verksamheten upphörde, skall också de rättigheter som grundar sig på ett sådant försäkringsförhållande tryggas enligt 1 mom.

Kan ett sådant avtal om köp av förmåner som avses i 1 mom. inte fås till stånd på skäliga villkor, skall tillgångarna skiftas mellan dem som enligt pensionsstiftelsens stadgar har rätt till dem, i förhållande till deras andelar i pensionsansvaret. För skifte skall begäras social- och hälsovårdsministeriets godkännande.

Förslår tillgångarna inte till att trygga förmånerna till fullt belopp, skall tillgångarna i första hand användas till tryggnad av redan pensionerade personers löpande pensioner samt deras egna och deras förmånstagares framtida pensioner och andra förmåner. Det belopp av pensionsstiftelsens tillgångar med vilket det pensionsansvar som orsakas av

88 §

Pensioner som redan börjat löpa samt de framtida och andra förmåner enligt pensionsstiftelsens stadgar som grundar sig på före likvidationen löpande försäkringsförhållanden ska tryggas genom köp av motsvarande förmån i en annan försäkringsanstalt. Om den andel som en person som hör eller har hört till verksamhetskretsen, en pensionstagare eller en annan förmånstagare har i de tillgångar som motsvarar pensionsansvaret understiger det maximibelopp som *Finansinspektionen* fastställt, kan det betalas till honom *eller henne* som ett engångsbelopp.

En pensionsstiftelse vars upplösning har föranletts av att arbetsgivaren har upphört med sin verksamhet och försäkringsförhållandet har upphört inom ett år innan verksamheten upphörde *ska trygga* också de rättigheter som grundar sig på ett sådant försäkringsförhållande enligt 1 mom.

Kan ett sådant avtal om köp av förmåner som avses i 1 mom. inte fås till stånd på skäliga villkor, *ska* tillgångarna skiftas mellan dem som enligt pensionsstiftelsens stadgar har rätt till dem, i förhållande till deras andelar i pensionsansvaret. För skifte *ska* begäras *Finansinspektionens* godkännande

Förslår tillgångarna inte till att trygga förmånerna till fullt belopp, *ska* tillgångarna i första hand användas till tryggnad av redan pensionerade personers löpande pensioner samt deras egna och deras förmånstagares framtida pensioner och andra förmåner. Det belopp av pensionsstiftelsens tillgångar med vilket det pensionsansvar som orsakas av förmånerna för de personer som hör till eller

förmånerna för de personer som hör till eller har hört till stiftelsens verksamhetskrets har täckts enligt minimikraven i 47 eller 146 § skall dock användas till tryggnad av dessa personers förmåner. Förslår inte pensionsstiftelsens tillgångar till att trygga förmånerna enligt 47 eller 146 §, används tillgångarna till att trygga förmånerna i förhållande till täckningskraven i nämnda lagrum.

Vid köp av sådana förmåner som motsvarar pensioner och andra förmåner som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare till en B-pensionsstiftelse eller till en AB-pensionsstiftelses B-avdelning från en försäkringsanstalt enligt 1 mom. i den situation som avses i 78 § 1 mom., skall sådant verksamhetskapital som avses i 48 a § överföras till minst ett belopp som motsvarar solvensgränsen i 48 b § 1 mom. Om pensionsstiftelsens verksamhetskapital är större än det belopp som motsvarar solvensgränsen överförs verksamhetskapitalet i sin helhet, dock högst till solvensgränsens dubbla belopp eller ett belopp som fastställs genom den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 6 mom., beroende på vilket av dessa belopp som är störst.

Vid köp av en förmån som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare till en B-pensionsstiftelse eller till en AB-pensionsstiftelses B-avdelning i de situationer som avses i 100 § 1 mom., skall verksamhetskapital överföras till ett belopp som i den övertagande försäkringsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer i enlighet med 29 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) på framställning av Försäkringsinspektionen den procentandel för det verksamhetskapital som överförs vilken skall iaktas vid överlåtelse av försäkringsverksamhet. Beloppet av det verksamhetskapital som överförs fastställs i enlighet med den procentandel som fastställts genom förordningen enligt 2 mom. i det sistnämnda lagrummet och som gäller vid den tidpunkt då avtalet om överlåtelse av försäkringsverksamheten ingås. Om det dubbla beloppet av

har hört till stiftelsens verksamhetskrets har täckts enligt minimikraven i 47 eller 146 § ska dock användas till tryggnad av dessa personers förmåner. Förslår inte pensionsstiftelsens tillgångar till att trygga förmånerna enligt 47 eller 146 §, används tillgångarna till att trygga förmånerna i förhållande till täckningskraven i dessa lagrum.

Vid köp av sådana förmåner som motsvarar pensioner och andra förmåner som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare till en B-pensionsstiftelse eller till en AB-pensionsstiftelses B-avdelning från en försäkringsanstalt enligt 1 mom. i den situation som avses i 78 § 1 mom., ska sådant solvenskapital som avses i 48 a § överföras till minst ett belopp som motsvarar solvensgränsen. Om pensionsstiftelsens solvenskapital är större än det belopp som motsvarar solvensgränsen överförs solvenskapitalet i sin helhet, dock högst till solvensgränsens dubbla belopp eller ett belopp som fastställs genom den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 6 mom., beroende på vilket av dessa belopp som är störst.

Vid köp av en förmån som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare till en B-pensionsstiftelse eller till en AB-pensionsstiftelses B-avdelning i de situationer som avses i 100 § 1 mom., ska solvenskapital överföras till ett belopp som i den övertagande försäkringsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer i enlighet med 29 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) på framställning av Finansinspektionen den procentandel för det solvenskapital som överförs vilken ska iaktas vid överlåtelse av försäkringsverksamhet. Beloppet av det solvenskapital som överförs fastställs i enlighet med den procentandel som fastställts genom förordningen enligt 2 mom. i det sistnämnda lagrummet och som gäller vid den tidpunkt då avtalet om överlåtelse av försäkringsverksamheten ingås. Om det dubbla beloppet av solvensgränsen som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs är större än det enligt detta moment fast-

solvensgränsen i 48 b § 1 mom. som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs är större än det enligt detta moment fastställda belopp av det verksamhetskapital som överförs, skall det verksamhetskapital som överläts ur pensionsstiftelsen fastställas enligt detta moment, och den utträdande arbetsgivaren skall komplettera det verksamhetskapital som överförs så att det motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen i 48 b § 1 mom. som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs. Om beloppet av det verksamhetskapital som fastställts enligt detta moment blir större än den andel av verksamhetskapitalet som motsvarar den försäkringsverksamhet som överläts, skall ur pensionsstiftelsen överlåtas den andel av verksamhetskapitalet som motsvarar den försäkringsverksamhet som överläts, och den utträdande arbetsgivaren skall komplettera det verksamhetskapital som överläts så att det motsvarar det belopp som fastställts i detta moment. Vid beräkningen av den andel som den försäkringsverksamhet som överläts utgör av pensionsstiftelsens verksamhetskapital skall bestämmelserna om fastställande av det pensionsansvar som skall användas vid beräkningen av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på pensionsstiftelsens verksamhetskapital.

Vid överföring av verksamhetskapital i enlighet med 5 och 6 mom. skall

1) *verksamhetskapital som med stöd av lagen om pension för arbetstagare ackumulerats under åren 1997—1999 fram till utgången av 2005 överförs till den övertagande försäkringsanstalten till hela det belopp som kvarstår vid tidpunkten för överföringen,*

2) *utan hinder av 2 och 3 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i den lag (1293/ 1996) som nämns i 1 punkten kraven i fråga om verksamhetskapitalet uppfyllas till sitt fulla belopp, samt*

3) det verksamhetskapital som överförs bildas av poster som den övertagande försäkringsanstalten kan räkna till sitt verksamhetskapital.

Vad som bestäms i 5—7 mom. tillämpas också på en partiell överlåtelse av försäkringsverksamheten. Bestämmelserna i de nämnda momenten tillämpas likväl inte på överlåtelse av försäkringsverksamheten vid delning som sker enligt 100 §.

ställda belopp av det *solvenskapital* som överförs, *ska* det *solvenskapital* som överläts ur pensionsstiftelsen fastställas enligt detta moment, och den utträdande arbetsgivaren *ska* komplettera det *solvenskapital* som överförs så att det motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs. Om beloppet av det *solvenskapital* som fastställts enligt detta moment blir större än den andel av *solvenskapitalet* som motsvarar den försäkringsverksamhet som överläts, *ska* ur pensionsstiftelsen överlåtas den andel av *solvenskapitalet* som motsvarar den försäkringsverksamhet som överläts, och den utträdande arbetsgivaren *ska* komplettera det *solvenskapital* som överläts så att det motsvarar det belopp som fastställts i detta moment. Vid beräkningen av den andel som den försäkringsverksamhet som överläts utgör av pensionsstiftelsens *solvenskapital* *ska* bestämmelserna om fastställande av det pensionsansvar som *ska* användas vid beräkningen av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på pensionsstiftelsens *solvenskapital*.

Vid överföring av *solvenskapital* i enlighet med 5 och 6 mom. *ska* det *solvenskapital* som överförs bildas av poster som den övertagande försäkringsanstalten kan räkna till sitt *solvenskapital*.

Vad som bestäms i 5—7 mom. tillämpas också på en partiell överlåtelse av försäkringsverksamheten. Bestämmelserna i de momenten tillämpas likväl inte på överlåtelse av försäkringsverksamheten vid delning som sker enligt 100 §.

Om en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelses B-avdelning som är i likvidation innehar tillgångar efter det att försäkringsverksamheten har överlåtits, skulderna är betalda och alla övriga förbindelser fullgjorda, kan de tillgångar som motsvarar skillnaden återbetalas till arbetsgivaren.

Om en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelning som är i likvidation innehar tillgångar efter det att försäkringsverksamheten har överförs och skulderna är betalda, kan dessa tillgångar återbetalas till arbetsgivaren eller användas till att trygga förmänerna för pensionstagarna och övriga förmänstagare samt för de personer som hör till och har hört till verksamhetskret-

Om en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelses B-avdelning som är i likvidation innehar tillgångar efter det att försäkringsverksamheten har överlåtits, skulderna är betalda och alla övriga förbindelser fullgjorda, kan de tillgångar som motsvarar skillnaden återbetalas till arbetsgivaren.

Om en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelning som är i likvidation innehar tillgångar efter det att försäkringsverksamheten har överförts och skulderna är betalda, kan dessa tillgångar återbetalas till arbetsgivaren eller användas till att trygga förmånerna för pensionstagarna och övriga förmånstagare samt för de personer som hör till och har hört till verksamhetskretsen, eller på något annat sätt som bestäms i pensionsstiftelsens stadgar.

Bestämmelserna i den andra meningen i 1 mom. samt 2—4 mom. tillämpas inte på verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare.

100 §

En pensionsstiftelse (*överlåtande pensionsstiftelse*) kan med Försäkringsinspektionens samtycke träffa avtal om fusion med en annan pensionsstiftelse (*övertagande pensionsstiftelse*), genom vilket den överlåtande pensionsstiftelsens försäkringsverksamhet, som omfattar pensionsansvar, övriga skulder och tillgångar, utan likvidationsförfarande övergår till den övertagande pensionsstiftelsen. En pensionsstiftelse (*överlåtande pensionsstiftelse*) kan likaså med Försäkringsinspektionens samtycke överlåta sin försäkringsverksamhet till en annan pensionsstiftelse, till en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992) eller till ett försäkringsbolag (*övertagande försäkringsanstalt*), varvid bestämmelsen i 88 § 5 mom. om överföring av verksamhetskapitalet skall beaktas. En pensionsstiftelse (ursprunglig pensionsstiftelse) kan också med Försäkringsinspektionens samtycke delas utan likvidationsförfarande så att den överlåter sin försäkringsverksamhet eller en del av den till en pensionsstiftelse som grundas (*övertagande pensionsstiftelse*) eller flera pensionsstiftelser som grundas, om ett aktiebolag som är arbetsgivare och som

sen, eller på något annat sätt som bestäms i pensionsstiftelsens stadgar.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om betalning av tillgångarna som ett engångsbelopp samt vad som föreskrivs i 2—4 mom. tillämpas inte på verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare.

100 §

En pensionsstiftelse (*överlåtande pensionsstiftelse*) kan med *Finansinspektionens* samtycke träffa avtal om fusion med en annan pensionsstiftelse (*övertagande pensionsstiftelse*), genom vilket den överlåtande pensionsstiftelsens försäkringsverksamhet, som omfattar pensionsansvar, övriga skulder och tillgångar, utan likvidationsförfarande övergår till den övertagande pensionsstiftelsen. En pensionsstiftelse (*överlåtande pensionsstiftelse*) kan likaså med *Finansinspektionens* samtycke överlåta sin försäkringsverksamhet till en annan pensionsstiftelse, till en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992) eller till ett försäkringsbolag (*övertagande försäkringsanstalt*), varvid bestämmelsen i 88 § 6 mom. om överföring av *solvenskapitalet* ska beaktas. En pensionsstiftelse (*ursprunglig pensionsstiftelse*) kan också med *Finansinspektionens* samtycke delas utan likvidationsförfarande så att den överlåter sin försäkringsverksamhet eller en del av den till en pensionsstiftelse som grundas (*övertagande pensionsstiftelse*) eller flera pensionsstiftelser som grundas, om ett aktiebolag som är arbetsgivare och som hör till

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

hör till pensionsstiftelsen delas i enlighet med 14 a kap. 1 § lagen om aktiebolag.

pensionsstiftelsen delas i enlighet med 17 a kap. 1 § i lagen om aktiebolag (624/2006).

100 a §

Vid övertagande av den försäkringsverksamhet, det ansvar och det försäkringsbestånd som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare och som avses i 1 mom., skall det verksamhetskapital som övertas uppgå till minst det belopp som fastställs i 88 § 6 mom. eller det belopp som motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen i 48 b § 1 mom. som räknas ut på basis av de tillgångar som övertas, om detta är störst. Om det tilläggsförsäkringsansvar som överförs från den överlåtande pensionsanstalten är mindre än det ovan nämnda beloppet, skall den anslutande arbetsgivaren komplettera verksamhetskapitalet upp till det belopp som avses ovan.

116 §

Utöver vad 9 § stadgar skall i sampensionsstiftelsens stadgar nämnas

1) om pensionsstiftelsens bokföring följer det i 117 § nämnda arbetsgivarspecifika eller det utjämnande systemet,

2) hur understödsavgifterna bestäms om pensionsstiftelsens bokföring följer det utjämnande systemet,

3) hur en pensionsstiftelse som beviljar frivilliga tilläggsförmåner bokför pensionsansvar för en sådan till verksamhetskretsen hörande person som har varit anställd hos flera arbetsgivare som hör till pensionsstiftelsen,

4) när en arbetsgivare skall utträda eller uteslutas ur pensionsstiftelsen samt den utträdande eller uteslutna arbetsgivarens skyldigheter mot pensionsstiftelsen samt i synnerhet arbetsgivarens skyldighet att komplettera verksamhetskapitalet i de situationer som avses i 88 § 6 mom.,

4 a) vilken skyldighet en arbetsgivare som ansluter sig till pensionsstiftelsen har att komplettera verksamhetskapitalet i en situation som avses i 100 a § 2 mom.,

100 a §

Vid övertagande av den försäkringsverksamhet, det ansvar och det försäkringsbestånd som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare och som avses i 1 mom., ska det *solvenskapital* som övertas uppgå till minst det belopp som fastställs i 88 § 6 mom. eller det belopp som motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen i 48 b § 1 mom. som räknas ut på basis av de tillgångar som övertas, om detta är störst. Om det tilläggsförsäkringsansvar som överförs från den överlåtande pensionsanstalten är mindre än det ovan nämnda beloppet, ska den anslutande arbetsgivaren komplettera *solvenskapitalet* upp till det belopp som avses ovan.

116 §

Utöver vad *som föreskrivs i 9 § ska* i sampensionsstiftelsens stadgar nämnas

1) om pensionsstiftelsens bokföring följer det i 117 § nämnda arbetsgivarspecifika eller det utjämnande systemet,

2) hur understödsavgifterna bestäms om pensionsstiftelsens bokföring följer det utjämnande systemet,

3) hur en pensionsstiftelse som beviljar frivilliga tilläggsförmåner bokför pensionsansvar för en sådan till verksamhetskretsen hörande person som har varit anställd hos flera arbetsgivare som hör till pensionsstiftelsen,

4) när en arbetsgivare ska utträda eller uteslutas ur pensionsstiftelsen samt den utträdande eller uteslutna arbetsgivarens skyldigheter mot pensionsstiftelsen samt i synnerhet arbetsgivarens skyldighet att komplettera *solvenskapitalet* i de situationer som avses i 88 § 6 mom.,

4 a) vilken skyldighet en arbetsgivare som ansluter sig till pensionsstiftelsen har att komplettera *solvenskapitalet* i en situation som avses i 100 a § 2 mom.,

5) hur de övriga arbetsgivarna ansvarar för de skyldigheter i fråga om verksamhetskapi- talet som en arbetsgivare som skall utträda eller en arbetsgivare som skall uteslutas har, om arbetsgivaren som skall utträda eller ute- slutas är insolvent, samt

6) hur arbetsgivarnas andel av den i 45 § avsedda övertäckningen räknas ut i en avdel- ning som följer det utjämnande systemet och hur övertäckningen överförs mellan avdel- ningarna när i dessa ingår olika arbetsgivare.

119 §

Stadgandena i 46 och 47 §§ om täckande av pensionsansvar skall tillämpas på varje ar- betsgivare skilt för sig i en pensionsstiftelse som följer det arbetsgivarspecifika systemet i sin bokföring.

Vad som i 48 b och 48 c § bestäms om mi- nimibeloppet av verksamhetskapi- talet, sol- vensgränsen och överföring till tilläggsför- säkringsansvaret, tillämpas i en sampensions- stiftelse som följer det arbetsgivarspecifika bokföringssystemet på varje arbetsgivare skilt för sig. Vad som i 48 d § bestäms om planer som skall tillställas social- och hälsovårds- ministeriet, tillämpas oberoende av bokförings- system på varje pensionsstiftelse skilt för sig.

121 §

Om till en sampensionsstiftelse hörande ar- betsgivares tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade stadganden och före- skrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 och 47 §§ och tillgångarna i sin helhet beräknas överstiga beloppet av ifrågavarande arbetsgi- vares pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med nämnda arbetsgivares samtycke återbetalas till täckning för en annan arbetsgivare i pen- sionsstiftelsen. Till följd av överföringen får hos den överförande arbetsgivaren inte bli an- svarsunderskott.

Vid överföring av tillgångar från en arbets- givare till en annan i en B- sampensionsstiftelse och en AB-sam- pensionsstiftelses B-avdelning förutsätts att den överförande arbetsgivarens andel av pen-

5) hur de övriga arbetsgivarna ansvarar för de skyldigheter i fråga om *solvenskapitalet* som en arbetsgivare som *ska* utträda eller en arbetsgivare som *ska* uteslutas har, om ar- betsgivaren som *ska* utträda eller uteslutas är insolvent, samt

6) hur arbetsgivarnas andel av den i 45 § avsedda övertäckningen räknas ut i en avdel- ning som följer det utjämnande systemet och hur övertäckningen överförs mellan avdel- ningarna när i dessa ingår olika arbetsgivare.

119 §

Bestämmelserna i 46 och 47 § om täckande av pensionsansvar *ska* tillämpas på varje ar- betsgivare skilt för sig i en sampensionsstif- telse som följer det arbetsgivarspecifika sy- stemet i sin bokföring.

Vad som i 48 b och 48 c § bestäms om *kra- vet på minimikapital*, solvensgränsen och överföring till tilläggsförsäkringsansvaret, tillämpas i en sampensionsstiftelse som följer det arbetsgivarspecifika bokföringssystemet på varje arbetsgivare skilt för sig. Vad som i 48 d § bestäms om planer som ska tillställas social- och hälsovårdsministeriet, tillämpas oberoende av bokföringssystem på varje pen- sionsstiftelse skilt för sig.

121 §

Om till en sampensionsstiftelse hörande ar- betsgivares tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade *bestämmelser* och fö- reskrifter i samband med bokslutet uppskat- tas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 och 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överstiga beloppet av ifrågavarande arbetsgi- vares pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med nämnda arbetsgivares samtycke återbetalas till täckning för en annan arbetsgivare i pen- sionsstiftelsen. Till följd av överföringen får hos den överförande arbetsgivaren inte bli an- svarsunderskott.

Vid överföring av tillgångar från en arbets- givare till en annan i en B-sampensions- stiftelse och en AB-sampensionsstiftelses B- avdelning förutsätts att den överförande ar- betsgivarens andel av pensionsstiftelsens *sol-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sionsstiftelsens verksamhetskapital efter överföringen överskrider det dubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 2 mom.

venskapital efter överföringen överskrider det dubbla beloppet av solvensgränsen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om en pensionsstiftelsens verksamhetskapital gäller efter denna lags ikraftträdande pensionsstiftelsens solvenskapital.

Maximibeloppet av den post enligt 48 a § 2 mom. 5 punkten som ingår i pensionsstiftelsens solvenskapital kan höjas så att pensionsstiftelsens solvens i förhållande till arbetspensionsförsäkringsbolagens genomsnittliga solvens vid lagens ikraftträdande är densamma som den var den 31 december 2012. Från och med lagens ikraftträdande till och med den 31 december 2017 kvarstår det höjda maximibeloppet som lika stort i förhållande till det pensionsansvar som används vid beräkningen av solvensgränsen. Efter det sjunker beloppet av förhöjningen årligen med lika stora sänkningar så att förhöjningen är lika med noll den 1 januari 2022.

4.

Lag**om ändring av lagen om försäkringskassor**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om försäkringskassor (1164/1992) 8 a § 2 mom., 12 § 8 a- och 8 b-punkten, rubriken för 7 kap., 79 § 2 och 3 mom., 83 a—83 e §, 132 § och 134 § 2 mom.,

av dem 8 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 250/2002, 12 § 8 a- och 8 b-punkten sådana de lyder i lag 420/2003, rubriken för 7 kap. sådan den lyder i lag 1322/1997, 79 § 2 mom. sådant det lyder i lag 84/1999, 83 a § sådan den lyder i lagarna 1322/1997, 84/1999 och 250/2002, 83 b § sådan den lyder i lagarna 392/2006 och 1123/2006, 83 c och 83 e § sådana de lyder i lag 1123/2006, 83 d § sådan den lyder i lagarna 1123/2006 och 223/2011, 132 § sådan den lyder i lagarna 420/2003, 1324/2004 och 252/2006 och 134 § 2 mom. sådant det lyder i lag 252/2006, samt

fogas till lagen en ny 83 u § som följer:

Gällande lydelse

8 a §

Om i fråga om en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet eller beviljar tilläggsförmåner vid en pensionskassa tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar skillnaden (*övertäckning*) överföras till en annan avdelning. Överföring av övertäckning från en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet förutsätter dock Försäkringsinspektionens samtycke. Vid överföring av övertäckning från en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet förutsätts dessutom att verksamhetskapitalet *i enlighet med 83 d § 2 mom.* är minst det dubbla beloppet av solvensgränsen efter överföringen.

Föreslagen lydelse

8 a §

Om i fråga om en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet eller beviljar tilläggsförmåner vid en pensionskassa tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar skillnaden (*övertäckning*) överföras till en annan avdelning. Överföring av övertäckning från en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet förutsätter dock *Finansinspektionens* samtycke. Vid överföring av övertäckning från en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet förutsätts dessutom att *solvenskapitalet* är minst det dubbla beloppet av solvensgränsen efter överföringen.

12 §

I försäkringskassans stadgar skall anges

8 a) vilka skyldigheter en delägare som avgår eller utesluts har gentemot pensionskassan, i synnerhet när det gäller delägarrens skyldighet att komplettera verksamhetskapalet i en situation som avses i 132 § 9 mom.,

8 b) vilken skyldighet en delägare som ansluter sig till pensionskassan har att komplettera verksamhetskapalet i en situation som avses i 134 § 2 mom.,

12 §

I försäkringskassans stadgar *ska* anges

8 a) vilka skyldigheter en delägare som avgår eller utesluts har gentemot pensionskassan, i synnerhet när det gäller delägarrens skyldighet att komplettera *solvenskapitalet* i en situation som avses i 132 § 9 mom.,

8 b) vilken skyldighet en delägare som ansluter sig till pensionskassan har att komplettera *solvenskapitalet* i en situation som avses i 134 § 2 mom.,

7 kap.

Försäkringspremier, ansvarsskuld och verksamhetskaptal

79 §

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som beror på framtida försäkringsfall enligt gällande förbindelser samt av övriga utgifter för dessa förbindelser, minskat med kapitalvärdet av framtida försäkringspremier. I fråga om en pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring betraktas som premieansvar också ett tilläggsförsäkringsansvar som syftar till att upprätthålla solvensen. Tilläggsförsäkringsansvaret kan användas till att täcka en förlust som uppkommit till följd av att grunderna för beräkning av ansvarsskulden ändrats samt till att täcka även andra förluster och till att nedsätta försäkringspremierna så som vederbörande ministerium bestämmer. Som premieansvar för pensionskassor som bedriver också annan än enbart lagstadgad pensionsförsäkring betraktas också sådant ansvar som är avsett för framtida förhöjningar av de försäkrades förmåner och som uppfyller de villkor som Försäkringsinspektionen bestämmer (*indexförhöjningsansvar*). Enligt grunderna för detta ansvar får ansvaret inte användas till att täcka annan förlust än en sådan som har uppkommit till följd av att grunderna för beräkning av ansvarsskulden ändrats.

7 kap.

Försäkringspremier, ansvarsskuld och solvenskapital

79 §

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som beror på framtida försäkringsfall enligt gällande förbindelser samt av övriga utgifter för dessa förbindelser, minskat med kapitalvärdet av framtida försäkringspremier. I fråga om en pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring betraktas som premieansvar också ett tilläggsförsäkringsansvar som syftar till att upprätthålla solvensen. Tilläggsförsäkringsansvar *som utökar eller minskar premieansvaret* kan användas till att täcka en förlust som uppkommit till följd av att grunderna för beräkning av ansvarsskulden ändrats samt till att täcka även andra förluster och till att nedsätta försäkringspremierna så som vederbörande ministerium bestämmer. Som premieansvar för pensionskassor som bedriver också annan än enbart lagstadgad pensionsförsäkring betraktas också sådant ansvar som är avsett för framtida förhöjningar av de försäkrades förmåner och som uppfyller de villkor som *Finansinspektionen* bestämmer (*indexförhöjningsansvar*). Enligt grunderna för detta ansvar får ansvaret inte användas till att täcka annan förlust än en sådan som har uppkommit till följd av att grunderna för beräk-

Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningsbelopp och andra belopp som skall betalas med anledning av inträffade försäkringsfall samt ett för skaderika år riskteoretiskt beräknat utjämningsbelopp.

ning av ansvarsskulden ändrats.

Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningsbelopp och andra belopp som ska betalas med anledning av inträffade försäkringsfall *till den del som pensionskassan blivit ansvarig enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för företagare*, samt ett för skaderika år riskteoretiskt beräknat utjämningsbelopp.

83 a §

Om i fråga om en pensionskassa som endast beviljar tilläggsförmåner eller i fråga om en avdelning som beviljar tilläggsförmåner tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av pensionskassans eller, på motsvarande sätt, en av dess avdelningars ansvarsskuld och övriga skulder, får den övertäckning som motsvarar skillnaden med Försäkringsinspektionens samtycke återbetalas till pensionskassans delägare i relation till de försäkringstekniska ansvarsskuldena. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov ges bestämmelser om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från tillgångarnas gängse värde vid uppskattningen av övertäckningen. Förutsättning för att tillgångar skall kunna återbetalas från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner är att verksamhetskapitalet för en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet överskrider det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen enligt 83 d § 1 mom.

Till den del den i 1 mom. avsedda skillnaden uppkommit på grund av medlemsavgifter som medlemmarna har betalt kan ingen återbetalning till delägare ske.

Om pensionskassans verksamhetskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 83 d § 1 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i nämnda paragraf med Försäkringsinspektionens samtycke återbetalas till delägarna. Vederbörande ministerium kan vid behov meddela föreskrifter om att vissa poster lämnas obeaktade i verk-

83 a §

Om i fråga om en pensionskassa som endast beviljar tilläggsförmåner eller i fråga om en avdelning som beviljar tilläggsförmåner tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av pensionskassans eller, på motsvarande sätt, en av dess avdelningars ansvarsskuld och övriga skulder, får den övertäckning som motsvarar skillnaden med *Finansinspektionens* samtycke återbetalas till pensionskassans delägare i relation till de försäkringstekniska ansvarsskuldena. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov ges bestämmelser om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från tillgångarnas gängse värde vid uppskattningen av övertäckningen. Förutsättning för att tillgångar ska kunna återbetalas från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner är att *solvenskapitalet* för en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet överskrider det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen enligt 83 d § 2 mom.

Till den del den i 1 mom. avsedda skillnaden uppkommit på grund av medlemsavgifter som medlemmarna har betalt kan ingen återbetalning till delägare ske.

Om pensionskassans *solvenskapital* i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen, kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i nämnda paragraf med *Finansinspektionens* samtycke återbetalas till delägarna. Genom *förordning av social- och hälsovårdsministeriet* kan vid behov *föreskrivas* om att vissa poster lämnas obeaktade i *solvenskapitalet* när den överskjutande delen uppskattas och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

samhetskapalet när den överskjutande delen uppskattas och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

Till delägarna kan, i det fall som avses i 111 §, de medel som överstiger det belopp som avses i 132 § 2 och 3 mom. återbetalas, förutsatt att pensionskassan har betalt sina skulder och fullgjort alla sina övriga förbindelser.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om ansökan enligt denna paragraf och om de uppgifter som skall lämnas i ansökan.

83 b §

Med pensionskassans verksamhetskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar för denna verksamhet och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som föreskrivs i 2—10 mom. och bestäms närmare med stöd av 10 mom. Vid beräkningen av ansvarsskulden beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom.

Till verksamhetskapitalet hänförs följande poster:

- 1) det garantikapital eller den grundfond som betalats i pengar,
- 2) reservfonden och övriga fonder av det egna kapitalet,
- 3) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,
- 4) de reserver som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),
- 5) *det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom.,*
- 6) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,
- 9) på ansökan av pensionskassan och med Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—8 punkten.

att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

Till delägarna kan, i det fall som avses i 111 §, de medel som överstiger det belopp som avses i 132 § 2 och 3 mom. återbetalas, förutsatt att pensionskassan har betalt sina skulder och fullgjort alla sina övriga förbindelser.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om ansökan enligt denna paragraf och om de uppgifter som ska lämnas i ansökan.

83 b §

Med pensionskassans solvenskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar för denna verksamhet och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som föreskrivs i 2—7 mom. och bestäms närmare med stöd av 7 mom. Vid beräkningen av ansvarsskulden beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. *eller det utjämningsbelopp som avses i 3 mom. i den paragrafen.*

Till solvenskapitalet hänförs följande poster:

- 1) det garantikapital eller den grundfond som betalats i pengar,
- 2) reservfonden och övriga fonder av det egna kapitalet,
- 3) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,
- 4) de reserver som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),
- 5) *tilläggsförsäkringsansvaret,*
- 6) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,
- 7) *utjämningsbeloppet,*
- 8) *en post som baserar sig på delägarens tillskottsplikt och som uppgår till högst*

I en pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionskydd och frivilligt tilläggs-pensionskydd som kompletterar detta, kan sådana poster som avses i 1 mom. 1—4, 6 och 7 punkten hänföras till verksamhetskapitalet till den del de hör till en avdelning som förvaltar lagstadgat pensionskydd eller ingår i nämnda avdelnings tillgångar.

Från verksamhetskapitalet avdras

1) förlusten för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv,

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik.

I en pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionskydd och frivilligt tilläggs-pensionskydd som kompletterar detta, skall de poster som räknas upp i 1 mom. avdras från verksamhetskapitalet till den del de hör till en avdelning som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet eller ingår i nämnda avdelnings förpliktelser.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma att masskuldebrevslån och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument som avses i 2 mom. 6 punkten och 4 mom. 2 punkten i en pensionskassas verksamhetskapital kan värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de poster som skall hänföras till och de som skall dras av från verksamhetskapitalet.

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av verksamhetskapital för

4 procent av lönesumman för dem som hör till pensionskassans verksamhetskrets, förutsatt att posten uppfyller kraven enligt 83 u §,

9) på ansökan av pensionskassan och med *Finansinspektionens* samtycke övriga poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—8 punkten.

I en pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionskydd och frivilligt tilläggs-pensionskydd som kompletterar detta, kan sådana poster som avses i 2 mom. 1—4, 6 och 8 punkten hänföras till *solvenskapitalet* till den del de hör till en avdelning som förvaltar lagstadgat pensionskydd eller ingår i nämnda avdelnings tillgångar.

Från *solvenskapitalet* avdras

1) förlusten för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv,

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik.

I en pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionskydd och frivilligt tilläggs-pensionskydd som kompletterar detta, ska de poster som räknas upp i 4 mom. avdras från *solvenskapitalet* till den del de hör till en avdelning som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet eller ingår i nämnda avdelnings förpliktelser.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma att masskuldebrevslån och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument som avses i 2 mom. 6 punkten och 4 mom. 2 punkten i en pensionskassas *solvenskapital* kan värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de poster som ska hänföras till och de som ska dras av från *solvenskapitalet*.

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av *solvenskapital* för ett

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ett år, med beaktande av hur *de* placeringar som avser denna verksamhet fördelar sig mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Minimibeloppet av det verksamhetskaptal som avses i 83 b § är en tredjedel av solvensgränsen.

83 d §

Pensionskassan ska överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. Pensionskassan kan dessutom från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner överföra övertäckning enligt 8 a § till tilläggsförsäkringsansvaret. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten och övertäckningen kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller ansvar upplösas genom försäkringspremier så som bestäms i 2—6 mom. i denna paragraf. Pensionskassan kan dessutom upplösa tilläggsförsäkringsansvar som en återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskaptalet så som anges i 83 a § 3 mom.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom försäkringspremier upp till det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen i 83 c § 1 mom. (*verksamhetskaptalets maximibelopp*).

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna så att verksamhetskaptalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst en och en halv gång.

Om verksamhetskaptalet efter tillämpningen av 1 och 3 mom. överskrider solvensgränsen högst en och en halv gång och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen, kan tilläggsförsäkringsansvaret upplösas för nedsättning av försäkringspremierna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som fastställts med stöd av 166 § i lagen om pension för arbetstagare.

år, med beaktande av *försäkringsrörelsens risker samt* hur placeringarna fördelar sig mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Kravet på minimikapital är en tredjedel av solvensgränsen.

83 d §

Pensionskassan ska överföra det årliga resultatet av placeringsverksamheten till det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. Pensionskassan kan dessutom från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner överföra övertäckning enligt 8 a § till tilläggsförsäkringsansvaret. Efter överföringen av resultatet av placeringsverksamheten och övertäckningen kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas eller ansvar upplösas genom försäkringspremier så som bestäms i 2—7 mom. i denna paragraf. Pensionskassan kan dessutom upplösa tilläggsförsäkringsansvar som en återbetalning av den överskjutande delen av *solvenskaptalet* så som anges i 83 a § 3 mom.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom försäkringspremier upp till det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen (*solvenskaptalets maximibelopp*).

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna så att *solvenskaptalet* efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,4 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionskassa vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,4 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som fastställts med stöd av 166 § i *den lagen*.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pen-

Om verksamhetskapitalet underskrider solvensgränsen, får tilläggsförsäkringsansvaret inte upplösas för nedsättning av försäkringspremierna. Om solvensen inte kan stärkas på något annat sätt, skall tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom försäkringspremier. Om verksamhetskapitalet dock underskrider solvensgränsen efter en överföring av förluster i placeringsverksamheten enligt 1 mom., skall tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom försäkringspremier så att det når upp till solvensgränsen.

Om verksamhetskapitalet för andra året i följd överskrider verksamhetskapitalets maximibelopp, ska tilläggsförsäkringsansvaret från och med det året upplösas för nedsättning av försäkringspremierna med ett årligt belopp som motsvarar en tredjedel av det belopp med vilket pensionskassans verksamhetskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av verksamhetskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, ska pensionskassan organisera sin verksamhet så att verksamhetskapitalet underskrider maximibeloppet.

83 e §

Pensionskassans styrelse skall som en del av placeringsplanen fastställa en riskhanteringsplan för fem år, vilken gäller användningen av försäkringspremier för att stödja solvensen. När solvensen försvagas får behovet att höja försäkringspremierna inte bli så stort att delägarrens betalningsförmåga äventyras. Planen skall tillställas Försäkringsinspektionen. Pensionskassan skall göra upp en ny plan om Försäkringsinspektionen anser att det inte går att genomföra riskhanteringsplanen. Pensionskassans styrelse skall tillämpa planen när den fastställer den årliga nivån på försäkringspremierna.

Om verksamhetskapitalet underskrider den solvensgräns som bestäms enligt 83 c § 1 mom., skall pensionskassan utan dröjsmål för godkännande tillställa Försäkringsinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning för pensionskassan. Planen

sionskassa vars solvenskapital underskrider solvensgränsen får inte upplösas för nedsättning av försäkringspremierna. Om solvensen inte kan stärkas på något annat sätt, ska tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom försäkringspremier. Om solvenskapitalet dock underskrider solvensgränsen efter en överföring av förluster i placeringsverksamheten enligt 1 mom., ska tilläggsförsäkringsansvaret utökas genom försäkringspremier så att det når upp till solvensgränsen.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionskassa vars solvenskapital för andra året i följd överskrider solvenskapitalets maximibelopp ska från och med det året upplösas för nedsättning av försäkringspremierna med ett årligt belopp som motsvarar en tredjedel av det belopp med vilket pensionskassans solvenskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen av solvenskapitalets maximibelopp kan betraktas som bestående, ska pensionskassan organisera sin verksamhet så att solvenskapitalet underskrider maximibeloppet.

Vid tillämpningen av denna paragraf avdras från solvenskapitalet den post enligt 83 b § 2 mom. 8 punkten som baserar sig på delägarrens tillskottsplikt.

83 e §

Pensionskassans styrelse ska som en del av placeringsplanen fastställa en riskhanteringsplan för fem år, vilken gäller användningen av försäkringspremier för att stödja solvensen. När solvensen försvagas får behovet att höja försäkringspremierna inte bli så stort att delägarrens betalningsförmåga äventyras. Planen ska tillställas *Finansinspektionen*. Pensionskassan ska göra upp en ny plan om *Finansinspektionen* anser att det inte går att genomföra riskhanteringsplanen. Pensionskassans styrelse ska tillämpa planen när den fastställer den årliga nivån på försäkringspremierna.

En pensionskassa vars solvenskapital underskrider solvensgränsen ska utan dröjsmål för godkännande tillställa Finansinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning för pensionskassan. Planen för återställande av en sund finansiell ställning ska

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

för återställande av en sund finansiell ställning skall visa att pensionskassans verksamhetskapital genom en ökning av försäkringspremierna eller på något annat sätt inom ett år, eller av särskilda skäl med tillstånd av Försäkringsinspektionen inom högst två år, överskrider solvensgränsen.

Om verksamhetskapitalet underskrider minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt 83 c § 2 mom., skall pensionskassan utan dröjsmål för godkännande tillställa Försäkringsinspektionen en plan för kortfristig finansiering. Finansieringsplanen skall visa att pensionskassans verksamhetskapital genom en ökning av försäkringspremierna eller på något annat sätt inom tre månader överskrider minimibeloppet av verksamhetskapitalet. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom denna tid, kan Försäkringsinspektionen av synnerligen vägande skäl förlänga tiden med högst tre månader.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av de planer som avses i 1—3 mom.

visa att pensionskassans *solvenskapital* genom en ökning av försäkringspremierna eller på något annat sätt inom ett år, eller av särskilda skäl med tillstånd av *Finansinspektionen* inom högst två år, överskrider solvensgränsen.

En pensionskassa vars solvenskapital underskrider kravet på minimikapital ska utan dröjsmål för godkännande tillställa Finansinspektionen en plan för kortfristig finansiering. Finansieringsplanen ska visa att pensionskassans solvenskapital genom en ökning av försäkringspremierna eller på något annat sätt inom tre månader överskrider kravet på minimikapital. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom denna tid, kan Finansinspektionen av synnerligen vägande skäl förlänga tiden med högst tre månader.

Finansinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av de planer som avses i 1—3 mom.

83 u §

För att pensionskassan ska kunna hänföra den post enligt 83 b § 2 mom. 8 punkten som baserar sig på delägarens tillskottsplikt till solvenskapitalet ska pensionskassan i riskhanteringsplanen enligt 83 e § beskriva vad som eftersträvas genom posten, vilka konsekvenser posten har för pensionskassans placeringsplan, solvens, placeringsfördelning och avkastningsförväntningar samt i vilka situationer solvensen utökas genom försäkringspremier eller nedsättningar av försäkringspremierna begränsas. Pensionskassans delägare ska informeras om att posten används inom solvenskapitalet.

Den post som baserar sig på delägarens tillskottsplikt ska dimensioneras med beaktande av det genomförbara mål som uppställts för den. Pensionskassan ska följa hur de mål som i riskhanteringsplanen uppställts för användningen av posten uppnås. Pensionskassan kan inte hänföra posten till sitt solvenskapital, om pensionskassans verksamhet inte motsvarar riskhanteringsplanen.

Efter att ha hänfört den post som baserar sig på delägarens tillskottsplikt till solvenskapitalet ska pensionskassan följa sin solvens i förhållande till den genomsnittliga solvensnivån för arbetspensionssystemet. Om pensionskassans solvens försvagas i förhållande till den genomsnittliga solvensnivån för arbetspensionssystemet så att avvikelsen i betydande grad ökar riskerna för pensionskassans verksamhet, ska pensionskassan begränsa användningen av tilläggsförsäkringsansvaret för att nedsätta försäkringspremierna eller stärka solvenskapitalet genom tilläggsavgifter.

Av en pensionskassas solvenskapital ska det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

132 §

En försäkringskassa (*överlåtande kassa*) kan med Försäkringsinspektionens samtycke träffa avtal om fusion med en annan försäkringskassa (*övertagande kassa*), genom vilket den överlåtande kassans ansvar och övriga skulder samt tillgångar utan likvidationsförfarande övergår till den övertagande kassan. En försäkringskassa (*överlåtande kassa*) kan likaså med Försäkringsinspektionens samtycke överlåta sitt ansvar på en annan kassa, på en pensionsstiftelse som avses i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller på ett försäkringsbolag (*övertagande försäkringsanstalt*). En pensionskassa kan också med Försäkringsinspektionens samtycke överlåta ansvar enligt lagen om pension för arbetstagare som gäller en delägars försäkring i kassan (*delägarspecifikt ansvar*) till en annan pensionskassa, till en pensionsstiftelse eller till ett arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997).

När ansvar som motsvarar pensioner och andra förmåner som baserar sig på lagen om

132 §

En försäkringskassa (*överlåtande kassa*) kan med *Finansinspektionens* samtycke träffa avtal om fusion med en annan försäkringskassa (*övertagande kassa*), genom vilket den överlåtande kassans ansvar och övriga skulder samt tillgångar utan likvidationsförfarande övergår till den övertagande kassan. En försäkringskassa (*överlåtande kassa*) kan likaså med *Finansinspektionens* samtycke överlåta sitt ansvar på en annan kassa, på en pensionsstiftelse som avses i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller på ett försäkringsbolag (*övertagande försäkringsanstalt*). En pensionskassa kan också med *Finansinspektionens* samtycke överlåta ansvar enligt lagen om pension för arbetstagare som gäller en delägars försäkring i kassan (*delägarspecifikt ansvar*) till en annan pensionskassa, till en pensionsstiftelse eller till ett arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997).

När ansvar som motsvarar pensioner och andra förmåner som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare överförs till en över-

pension för arbetstagare överförs till en övertagande försäkringsanstalt i en situation som avses i 111 § 1 mom., skall sådant verksamhetskapital som avses i 83 b § överföras till minst ett belopp som motsvarar solvensgränsen i 83 c § 1 mom. Om pensionskassans verksamhetskapital är större än det belopp som motsvarar solvensgränsen, överförs verksamhetskapitalet i sin helhet, dock högst till solvensgränsens dubbla belopp eller ett belopp som fastställs i 3 mom., beroende på vilket av dessa belopp som är störst. Verksamhetskapitalet kan till övriga delar återbetalas till delägarna så som bestäms i 83 a § 4 mom.

När ansvar som motsvarar pensioner och andra förmåner som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare överförs till en övertagande försäkringsanstalt i en situation som avses i 111 § 3 mom., skall verksamhetskapital överföras till ett belopp som i den övertagande försäkringsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer i enlighet med 29 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) på framställning av Försäkringsinspektionen den procentandel för det verksamhetskapital som överförs vilken ska iakttas vid överföringar av ansvar. Beloppet av det verksamhetskapital som överförs fastställs i enlighet med den procentandel som fastställts genom förordningen enligt 2 mom. i det sistnämnda lagrummet och som gäller vid den tidpunkt då avtalet om överföring av ansvaret ingås. Om det dubbla beloppet av solvensgränsen i 83 c § 1 mom. som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs är större än det enligt detta moment fastställda belopp av det verksamhetskapital som överförs, skall det verksamhetskapital som överläts ur pensionskassan fastställas enligt detta moment, och det verksamhetskapital som överförs skall kompletteras så att det motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen i 83 c § 1 mom. som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs. Om beloppet av det verksamhetskapital som fastställts enligt detta moment blir större än den andel av pensions-

tagande försäkringsanstalt i en situation som avses i 111 § 1 mom., ska sådant *solvenskapital* som avses i 83 b § överföras till minst ett belopp som motsvarar solvensgränsen. Om pensionskassans *solvenskapital* är större än det belopp som motsvarar solvensgränsen, överförs *solvenskapitalet* i sin helhet, dock högst till solvensgränsens dubbla belopp eller ett belopp som fastställs i 3 mom., beroende på vilket av dessa belopp som är störst. *Solvenskapitalet* kan till övriga delar återbetalas till delägarna så som bestäms i 83 a § 4 mom.

När ansvar som motsvarar pensioner och andra förmåner som baserar sig på lagen om pension för arbetstagare överförs till en övertagande försäkringsanstalt i en situation som avses i 111 § 3 mom., ska *solvenskapital* överföras till ett belopp som i den övertagande försäkringsanstalten möjliggör en sådan placeringsfördelning som motsvarar den genomsnittliga riskbenägenheten för placeringsfördelningarna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer i enlighet med 29 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag på framställning av *Finansinspektionen* den procentandel för det *solvenskapital* som överförs vilken ska iakttas vid överföringar av ansvar. Beloppet av det *solvenskapital* som överförs fastställs i enlighet med den procentandel som fastställts genom förordningen enligt 2 mom. i det sistnämnda lagrummet och som gäller vid den tidpunkt då avtalet om *överlåtelse* av ansvaret ingås. Om det dubbla beloppet av solvensgränsen som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs är större än det enligt detta moment fastställda belopp av det *solvenskapital* som överförs, ska det *solvenskapital* som överläts ur pensionskassan fastställas enligt detta moment, och det *solvenskapital* som överförs ska kompletteras så att det motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen som räknats ut på basis av de tillgångar som överförs. Om beloppet av det *solvenskapital* som fastställts enligt detta moment blir större än den andel av pensionskassans *solvenskapital* som motsvarar det ansvar som överläts, ska ur pensionskassan överlätas den andel av *solvenskapitalet* som motsvarar det ansvar som överläts, och det överlätna *solvenskapitalet*

kassans verksamhetskaptal som motsvarar det ansvar som överläts, skall ur pensionskassan överlätas den andel av verksamhetskaptalet som motsvarar det ansvar som överläts, och det överlätna verksamhetskaptalet skall kompletteras så att det motsvarar det belopp som fastställts i detta moment. Vid beräkningen av den andel som det ansvar som överläts utgör av pensionskassans verksamhetskaptal skall bestämmelserna om fastställande av den ansvarsskuld som skall användas vid beräkningen av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på pensionskassans verksamhetskaptal. Verksamhetskaptalet kan till övriga delar återbetalas till delägarna så som bestäms i 83 a § 4 mom.

Vid överföring av verksamhetskaptal enligt 2 och 3 mom. skall

1) *verksamhetskaptal som med stöd av lagen om pension för arbetstagare ackumulerats under åren 1997—1999 fram till utgången av 2005 överförs till den övertagande försäkringsanstalten till hela det belopp som kvarstår vid tidpunkten för överföringen,*

2) *utan hinder av 2 och 3 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om pension för arbetstagare (1293/1996) kraven i fråga om verksamhetskaptalet uppfyllas till sitt fulla belopp, samt*

3) det verksamhetskaptal som överförs bildas av poster som den övertagande försäkringsanstalten kan räkna till sitt verksamhetskaptal.

Vid överlåtelse av det delägarspecifika ansvar som avses i 1 mom. till den övertagande pensionsanstalten skall tillgångar överförs till ett belopp som motsvarar den ansvarsskuld som överförs och det däri ingående verksamhetskaptalet enligt 3 mom. som överförs. De tillgångar som överförs värderas till gängse värde. Till de medel som överläts skall i första hand räknas sådana placeringar som hänför sig till den avgående delägarrens verksamhet, om inte något annat överenskomms. När inte något annat överenskomms i avtalet om överlåtelse av försäkringsverksamheten, överförs övriga medel i form av kontanter. Det ansvar som överläts anses då omfatta

1) delägarrens gällande försäkring och närmast föregående försäkringar som samma delägare haft i kassan och som avslutats på tekniska grunder, samt

ska kompletteras så att det motsvarar det belopp som fastställts i detta moment. Vid beräkningen av den andel som det ansvar som överläts utgör av pensionskassans *solvenskaptal ska* bestämmelserna om fastställande av den ansvarsskuld som *ska* användas vid beräkningen av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på pensionskassans *solvenskaptal*. *Solvenskaptalet* kan till övriga delar återbetalas till delägarna så som bestäms i 83 a § 4 mom.

Vid överföring av *solvenskaptal* enligt 2 och 3 mom. *ska* det *solvenskaptal* som överförs bildas av poster som den övertagande försäkringsanstalten kan räkna till sitt *solvenskaptal*.

Vid överlåtelse av det delägarspecifika ansvar som avses i 1 mom. till den övertagande pensionsanstalten *ska* tillgångar överförs till ett belopp som motsvarar den ansvarsskuld som överförs och det däri ingående *solvenskaptalet* enligt 3 mom. som överförs. De tillgångar som överförs värderas till gängse värde. Till de medel som överläts *ska* i första hand räknas sådana placeringar som hänför sig till den avgående delägarrens verksamhet, om inte något annat överenskomms. När inte något annat överenskomms i avtalet om överlåtelse av försäkringsverksamheten, överförs övriga medel i form av kontanter. Det ansvar som överläts anses då omfatta

1) delägarrens gällande försäkring och närmast föregående försäkringar som samma delägare haft i kassan och som avslutats på tekniska grunder, samt

2) försäkring som en med delägaren fusionerad annan delägare har och som vid tidpunkten för fusionen har varit gällande i kassan och som har avslutats till följd av delägarrens fusion.

Ett fusionsavtal ska godkännas av vardera kassans kassamöte. Ett avtal om ansvarsöverföring *ska* godkännas av den överlåtande kassans kassamöte samt, om ansvaret överförs på en annan försäkringskassa, av den övertagande kassans kassamöte. I fråga om den överlåtande kassan är beslutet giltigt endast om det har fattats med den majoritet som fordras då kassan i det fall som avses i 111 § 3 mom. träder i likvidation. Beslut om överlåtelse av ett sådant delägarspecifikt ansvar i pensionskassan som avses i 1 mom. fattas av

2) försäkring som en med delägaren fusionerad annan delägare har och som vid tidpunkten för fusionen har varit gällande i kassan och som har avslutats till följd av delägarrens fusion.

Ett fusionsavtal skall godkännas av vardera kassans kassamöte. Ett avtal om ansvarsöverföring skall godkännas av den överlåtande kassans kassamöte samt, om ansvaret överförs på en annan försäkringskassa, av den övertagande kassans kassamöte. I fråga om den överlåtande kassan är beslutet giltigt endast om det har fattats med den majoritet som fordras då kassan i det fall som avses i 111 § 3 mom. träder i likvidation. Beslut om överlåtelse av ett sådant delägarspecifikt ansvar i pensionskassan som avses i 1 mom. fattas av kassans styrelse, om inte något annat bestäms någon annanstans i denna lag eller i kassans stadgar. Om den ansvarsskuld som överförs dock utgör mera än tio procent av kassans hela ansvarsskuld enligt lagen om pension för arbetstagare, skall kassamötet besluta om överföringen. Beslut om fusion och överföring av ansvar kan fattas även om den överlåtande kassan har trätt i likvidation.

Följande handlingar skall under minst två veckor före kassamötet hållas tillgängliga för medlemmarna och för delägarna eller representantskapet på kassans kontor samt läggas fram på kassamötet:

1) avtalet om fusion eller överföring av ansvaret,

2) styrelsens redogörelse för de omständigheter som kan vara av betydelse vid bedömningen av frågan om avtalet om fusion eller överföring av ansvaret skall godkännas,

3) om den övertagande försäkringsanstalten är en försäkringskassa, dennas stadgar och förslag till sådan ändring av stadgarna som föranleds av fusionen eller ansvarsöverföringen, och

4) kopior av den överlåtande och den övertagande kassans bokslutshandlingar och verksamhetsberättelsehandlingar för den senaste räkenskapsperioden eller, om det är fråga om ansvarsöverföring till en annan kassa, de handlingar som gäller den överlåtande och den övertagande kassans bokslut och verksamhetsberättelse.

I kallelsen till det kassamöte som skall behandla fusionen eller ansvarsöverföringen

kassans styrelse, om inte något annat bestäms någon annanstans i denna lag eller i kassans stadgar. Om den ansvarsskuld som överförs dock utgör mera än tio procent av kassans hela ansvarsskuld enligt lagen om pension för arbetstagare, ska kassamötet besluta om överföringen. Beslut om fusion och överföring av ansvar kan fattas även om den överlåtande kassan har trätt i likvidation.

Följande handlingar ska under minst två veckor före kassamötet hållas tillgängliga för medlemmarna, för delägarna och representantskapet på kassans kontor samt läggas fram på kassamötet:

1) avtalet om fusion eller överföring av ansvaret,

2) styrelsens redogörelse för de omständigheter som kan vara av betydelse vid bedömningen av frågan om avtalet om fusion eller överföring av ansvaret ska godkännas,

3) om den övertagande försäkringsanstalten är en försäkringskassa, dennas stadgar och förslag till sådan ändring av stadgarna som föranleds av fusionen eller ansvarsöverföringen, och

4) kopior av den överlåtande och den övertagande kassans bokslutshandlingar och verksamhetsberättelsehandlingar för den senaste räkenskapsperioden eller, om det är fråga om ansvarsöverföring till en annan kassa, de handlingar som gäller den överlåtande och den övertagande kassans bokslut och verksamhetsberättelse.

I kallelsen till det kassamöte som ska behandla fusionen eller ansvarsöverföringen ska meddelas när och hur de handlingar hålls tillgängliga som nämns i 7 mom.

Vid en partiell ansvarsöverföring ska på motsvarande sätt iaktas vad som bestäms om ansvarsöverföring. Vid överföring av ett sådant delägarspecifikt ansvar som avses i 1 mom. är den delägare vars försäkringar det ansvar som överförs gäller skyldig att komplettera *solvenskapitalet* i enlighet med 3 mom. så som närmare bestäms om detta i kassans stadgar. En överföring av ett sådant delägarspecifikt ansvar i pensionskassan som avses i 1 mom. är dock inte möjlig, om det vid tidpunkten för överföringen har förflutit mindre än fem år sedan övertagandet av samma ansvar eller en del av det. En förutsättning för överföring av en del av ansvaret

skall meddelas när och hur de handlingar hålls tillgängliga som nämns i 3 mom.

Vid en partiell ansvarsöverföring skall på motsvarande sätt iakttas vad som bestäms om ansvarsöverföring. Vid överföring av ett sådant delägarspecifikt ansvar som avses i 1 mom. är den delägare vars försäkringar det ansvar som överförs gäller skyldig att komplettera verksamhetskapalet i enlighet med 3 mom. så som närmare bestäms om detta i kassans stadgar. En överföring av ett sådant delägarspecifikt ansvar i pensionskassan som avses i 1 mom. är dock inte möjlig, om det vid tidpunkten för överföringen har flutit mindre än fem år sedan övertagandet av samma ansvar eller en del av det. En förutsättning för överföring av en del av ansvaret till en pensionsstiftelse är härvid dessutom att försäkringarna i det försäkringsbestånd som överförs omfattar sammanlagt minst 300 försäkrade och att de arbetsgivare vilkas försäkring det överlåtna försäkringsbeståndet gäller är sådana arbetsgivare som avses i 115 § 1 mom. lagen om pensionsstiftelser.

till en pensionsstiftelse är härvid dessutom att försäkringarna i det försäkringsbestånd som överförs omfattar sammanlagt minst 300 försäkrade och att de arbetsgivare vilkas försäkring det överlåtna försäkringsbeståndet gäller är sådana arbetsgivare som avses i 115 § 1 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

134 §

Vid övertagande av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd som avses i 1 mom., ett delägarspecifikt ansvar som avses i 132 § 1 mom. eller försäkringsverksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare, skall det verksamhetskapi- tal som övertas uppgå till minst det belopp som fastställs i 132 § 3 mom. eller det belopp som motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen i 83 c § 1 mom. som räknas ut på basis av de tillgångar som övertas, om detta är störst. Om det tilläggsförsäkringsansvar som härvid överförs från den överlåtande pensionsanstalten är mindre än det ovan nämnda beloppet, skall den anslutande delägaren komplettera verksamhetskapalet upp till det belopp som avses ovan.

134 §

Vid övertagande av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd som avses i 1 mom., ett delägarspecifikt ansvar som avses i 132 § 1 mom. eller försäkringsverksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare, ska det *solvenskapital* som övertas uppgå till minst det belopp som fastställs i 132 § 3 mom. eller det belopp som motsvarar det dubbla beloppet av solvensgränsen i 83 c § 1 mom. som räknas ut på basis av de tillgångar som övertas, om detta är störst. Om det tilläggsförsäkringsansvar som härvid överförs från den överlåtande pensionsanstalten är mindre än det ovan nämnda beloppet, ska den anslutande delägaren komplettera *solvenskapitalet* upp till det belopp som avses ovan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om en pensionskassas verksamhetskapi- tal

gäller efter denna lags ikraftträdande pensionskassans solvenskapital.

Maximibeloppet av den post enligt 83 b § 2 mom. 8 punkten som ingår i pensionskassans solvenskapital kan höjas så att pensionskassans solvens i förhållande till arbetspensionsförsäkringsbolagens genomsnittliga solvens vid lagens ikraftträdande är densamma som den var den 31 december 2012. Från och med lagens ikraftträdande till och med den 31 december 2017 kvarstår det höjda maximibeloppet som lika stort i förhållande till den ansvarsskuld som används vid beräkningen av solvensgränsen. Efter det sjunker beloppet av förhöjningen årligen med lika stora sänkningar så att förhöjningen är lika med noll den 1 januari 2022.

5.

Lag**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 193 a § 1 mom., mellanrubriken före 206 § och 207—209 § och rubriken för 210 §,
 av dem 193 a § 1 mom., 208 § och rubriken för 210 § sådana de lyder i lag 1233/2009, som följer:

Gällande lydelse

193 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionskassan

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av pensionskassans revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan pensionskassan och sammanslutningar som hör till samma koncern.

Solvens och verksamhetskapital

207 §

Ordnanande av solvensen

Pensionskassans verksamhetskapital och övriga omständigheter som inverkar på pensionskassans solvens skall ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrades förmåner, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt övriga kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

Föreslagen lydelse

193 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionskassan

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av pensionskassans revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, *solvenskapitalet*, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan pensionskassan och sammanslutningar som hör till samma koncern.

Solvens och solvenskapital

207 §

Ordnanande av solvensen

Pensionskassans *solvenskapital* och övriga omständigheter som inverkar på pensionskassans solvens ska ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrades förmåner, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt övriga kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

208 §

Beräkning av solvensgräns och verksamhetskapital

Pensionskassans solvensgräns beräknas enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Såsom ansvarsskuld används då det sammanlagda beloppet av den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 202 § och den kalkylmässiga del som ska reserveras för fluktuationer i försäkringsriskerna. Den kalkylmässiga del som ska reserveras för fluktuationer i försäkringsriskerna fastställs i den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 202 §.

Med pensionskassans verksamhetskapital avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar ska anses överstiga pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara åtaganden med iakttagande av 11 kap. 2 § 5—7 och 10 punkten, 3 §, 4 § 1 mom. 1 punkten och 4 mom., 5 § 2, 5, 7 och 8 punkten och 6 § i försäkringsbolagslagen. Som ansvarsskuld som hör till skulderna används den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 1 mom.

Försäkringskassan ska till Finansinspektionen lämna en beräkning över att kraven på verksamhetskapitalet har uppfyllts.

209 §

Planer för fastställande av solvensgränsen

Om pensionskassans verksamhetskapital underskrider solvensgränsen enligt 208 §, skall pensionskassan utan dröjsmål för godkännande tillstålla Försäkringsinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning.

Om pensionskassans verksamhetskapital är mindre än en tredjedel av solvensgränsen enligt 208 §, skall pensionskassan utan dröjsmål för godkännande tillstålla Försäkringsinspektionen en plan för kortfristig finansiering.

208 §

Beräkning av solvensgräns och solvenskapital

Pensionskassans solvensgräns beräknas enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Såsom ansvarsskuld används då *den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 202 §.*

Med pensionskassans *solvenskapital* avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar ska anses överstiga pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara åtaganden med iakttagande av 16 a § 5, 8—10 punkten, 16 b §, 16 c § 1 mom. 1 punkten och 3 mom., 16 d § 2, 4, 5 och 6 punkten och 16 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Som ansvarsskuld som hör till skulderna används då den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 1 mom.

Pensionskassan ska till Finansinspektionen lämna en beräkning över att kraven på *solvenskapitalet* har uppfyllts.

209 §

Planer för fastställande av solvensgränsen

Om pensionskassans *solvenskapital* underskrider solvensgränsen enligt 208 §, ska pensionskassan utan dröjsmål för godkännande tillstålla *Finansinspektionen* en plan för återställande av en sund finansiell ställning. *Planen för återställande av en sund finansiell ställning ska visa att pensionskassans solvenskapital inom ett år, eller av särskilda skäl med tillstånd av Finansinspektionen inom högst två år, överskrider solvensgränsen.*

Om pensionskassans *solvenskapital* är mindre än en tredjedel av solvensgränsen enligt 208 §, ska pensionskassan utan dröjsmål

för godkännande tillstålla *Finansinspektionen* en plan för kortfristig finansiering. *Finansieringsplanen ska visa att pensionskassans solvenskapital inom tre månader är minst en tredjedel av solvensgränsen enligt 208 §. Om de åtgärder som anges i finansieringsplanen inte har vidtagits inom denna tid, kan Finansinspektionen av synnerligen vägande skäl förlänga tiden med högst tre månader.*

210 §

Föreskrifter om solvens och verksamhetskapital

210 §

*Föreskrifter om solvens och **solvenskapital***

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.